KAJ BRATI 2013/2014

****1/2

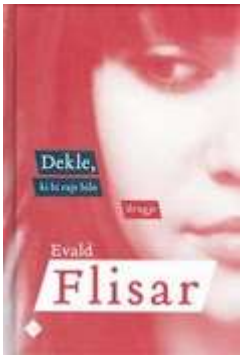

Evald Flisar: Dekle, ki bi raje bilo drugje

Ime ji je Špela. Kontrastna podoba dekleta s hlodastimi nogami in prečudovitim obrazom ustvarja nedojemljivo dogajanje doma in v tujini. Življenje, po katerem hrepeni, živi preko Facebooka, medtem ko se umika od svoje neuravnovešene mame. Oče, ki je bil zanjo edini razumen človek, je nekega dne visel na balkonu stanovanja.
Zdi se, da je obstala, ko jo prijateljica potegne v novo okolje. Še vedno je statist dogodkov in ne glavna igralka. Komaj zadiha, že se začne razvijati druga zgodba njenega življenja. Čeprav je čutiti, da sedé opazuje, je vpletena v nepredvideno dogajanje. Bralec ima občutek, da prehaja iz sobe v sobo in ko odpre nova vrata, se pred njo z naglico začne odvijati nova zgodba nepredvidenega življenja, kjer nastopajo vse prej kot vsakdanji akterji. Pisatelj se vsakogar dotakne toliko, da ga bralec začuti, potem pa z dekletom odide v dogajanje, ki se intenzivno zaključi, še preden bralec spozna njegovo globino. Na koncu ostane nit zgodbe - Špela lepega obraza in hlodastih nog.
Med branjem se mi je zdelo, da berem več knjig hkrati. Začela sem z branjem življenja vsakdanje, književno razgledane Ljubljančanke, ki ima zelo omajano samopodobo, nato pa sem nepričakovano poletela v London, kjer so se scene menjavale kot na gledališkem odru. Ustvarjala sem prihodnost dogajanja, vendar ko sem prispela do nje, me je ta presenetila.
Dogajanje v knjigi preseneča, vse do konca pa bralec ostaja nepotešen z globino oseb in dogodkov. Morda je prav to vzrok, da pridemo do zadnjega lista, še preden zaide sonce.
Lahkotno in presenetljivo branje priporočam vsem, ki radi hitijo skozi spletke vsakdanjega življenja.

***1/2

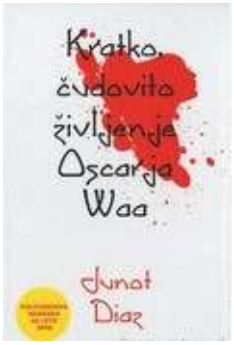

Junot Diaz: Kratko, čudovito življenje Oscarja Waa

Oscarjeve korenine so v Dominikanski republiki, kjer so »muchachi« sklesani, mišičasti, vase zagledani in spolno živahni. Oscar je vse prej kot prototip dominikanskega moškega. Je okrogel filmsko-knjižni molj, ki je osredotočen predvsem na znanstvenofantastične knjige in filme, ter sramežljiv in družbeno zaničevan fant, ki hrepeni po prvem poljubu.
Naslov knjige sicer nakazuje opisovanje Oscarjevega življenja, vendar je v njej opisano življenje še nekaterih ostalih članov družine de Leon, saj je življenje Oscarja zaznamoval »fukú«, ki se je prikradel v njihovo družino s predniki. Ker je fukú tesno povezan z vladavino diktatorja Rafaela Trujilla, se bralec seznanja tudi z zgodovino Dominikanske republike.
Pisateljeva zgodba je »hitrobesedna« in zelo gosto tkana, zato je, kljub lahkotni zgodbi, potrebna zbranost. Opisana je kot pripovedovanje nekoga, ki vrsto let ni govoril, sedaj pa ob kavici slušatelju ne pusti do besede. Zelo moteči so španski izrazi v besedilu, ki sicer marsikdaj poudarijo pomen besede, vendar je bila založba ob prevodu malce nerodna in je slovar umestila na koncu, namesto da bi bil prevod v

tekočem besedilu. Ker je precej izrazov v španščini, mora bralec tako vsako minuto »skočiti« na zadnje strani, da razume napisano.
Nekoliko me je motilo tudi množično opisovanje in primerjanje oseb ter dogodkov z dogodki in osebami iz drugih filmov in romanov. Verjamem, da je pisatelj tako bralcu želel nazorno prikazati osebe ali dogodke, vendar je moje poznavanje znanstvenofantastičnih vsebin, razen Gospodarja prstanov, precej slabo in so dodatki zato predstavljali velikokrat balast.
Oscarja priporočam bralcem, ki radi prebirajo posebne romane (napisane v drugačnem stilu) ali tistim, ki bi želeli okusiti temperament Dominikancev in valovíti med barvitim pisateljevim izražanjem. Za spodbudo naj še omenim, da je knjiga leta 2008 prejela Pulitzerjevo nagrado.

****

Julie Garwood: Razkošje časti

V knjigi spremljamo dogodke v Angliji v srednjem veku. Baron Duncan Wexton se zaradi zločina maščuje baronu Louddonu , tako da uniči njegov dvor in ugrabi njegovo sestro Maddelyne. Sprva Madeleyne tuhta, kako bi pobegnila, toda ko prispejo na Duncanovo utrdbo, ugotovi da ji je Duncan pravzaprav všeč. Ali tudi Duncan čuti enako? Knjigo bi priporočila vsem, ki imajo radi zgodovinske ljubezenske romane oziroma lahko čtivo za sprostitev.

*****

Ildefonso Falcones: Morska katedrala

Z zgodbo potujemo v 14. stoletje, v Barcelono, kjer se gradi katedrala Santa Maria del Mar. Vzporedno z njenim nastajanjem se odvija življenje Arnaua, ki je vse prej kot enolično. Napeta zgodba se prepleta z zgodovinskimi dejstvi in bralcu približa življenje srednjega veka. Zelo podrobno spoznamo obrt, kmečko življenje, plemiče in nasploh način delovanja takratnega sistema.
Zgodba se začne odvijati v času, ko je Barcelona v razcvetu in se nadaljuje v čas kuge in lakote. Začutimo boj za preživetje, ponižnost kmetov in predanost nosačev. Ne manjka boja med dobrim in zlom, maščevanja, uporov, javnega obešanja, vojne …
Roman je pravi knjižni spektakel. Zgodbi se nikamor ne mudi, a je kljub temu ves čas zanimiva in napeta. Čeprav bi bralec želel izvedeti nadaljevanje, želi hkrati ostati tam, kjer se nahaja. Umirjeno in hkrati napeto stopa v naslednji dan, mesec, leto. Na koncu zadovoljno odloži knjigo. Pisatelj ne poda le zgodbe, zaključi jo z nekaterimi zgodovinskimi dejstvi, ki so prispevala k stvaritvi pravega zgodovinskega romana.
Potovanje v srednji vek priporočam vsem, ki se radi vračajo v zgodovinska obdobja, in tistim, ki bi želeli stopiti vanj. Ker so v zgodbi poudarjene tudi čustvene plati človeka, bo zadovoljila tudi bralce, ki radi sežejo po življenjskih zgodbah, lahkotnost romana pa ne bo utrudila niti ljubiteljev preprostih zgodb.

***

Victoria Holt: Vrag na konju

Knjiga opisuje dogajanje na gradu grofa Delibesa v času francoske revolucije v 18. stoletju. Umor Uršule zasenči ljubezen med grofom Delibesom in Minello, izginuli sin Carlot pa zasenči poroko med Margot in Robertom. Ljubezen in pogum združita obe družini po koncu revolucije na gradu grofa Delibesa.

*****

Margareta Mazzantini: Novorojen

Resnična zgodba velike ljubezni med Diegom in Gemmo iz obdobja pred, med in po vojni v Sarajevu, ki je napisana zelo tenkočutno, ki teče čudovito in te dobesedno potegne vase, še posebej, ker sem mama in se tudi materintsva v odsekih globoko čustveno dotakne. Pretresljive grozote resničnega življenja ljudi med vojno me vedno znova presunejo (primer Sarajevski čelist), saj ne morem doumeti, kaj vse so ljudje v Sarajevu resnično prestajali med vojno. Sama zgodba otroka Pietra se razvije v konec, ki je dobesedno nesluten z pretresljivim razkritjem. Gemmi pa pokaže vso veličino njene izgube ljubljenega moža in vsega, kar ji je vojna dala, a nenazadnje tudi vzela. Močno priporočam, ne bi pa razkrila več, ker šok ne bo več pristen. "Iz zla se vendarle lahko rodi ljubezen", bi rekla na koncu. Vsaj upam!

*****

Stephen in Ethel Longstreet: Človek z Montmartra

Pripoved govori o umetniku, slikarju Mauriceu Utrillu, ki je bil rojen leta1883 v Parizu, na znamenitem Montmartru.

Kdo je bil Mauriceov oče, ni znano, eden izmed možnih očetov je celo veliki Renoir, španski priimek Utrillo mu je bil »podarjen« kasneje, od enega materinih ljubimcev.

Maurice je živel sredi najbolj neurejenega in živahnega pariškega življenja, na poti skozi težko življenje, prepleteno z revščino, pijančevanjem ter brezciljnim pohajkovanjem, ga je spremljala njegova mati, bohemka, model in ljubica mnogih znanih slikarjev in tudi sama strastna slikarka, Suzanne Valadon. Kljub temu da mu ni zmogla nuditi varnega, mirnega doma in dostojnega življenja, pa ga je v času, ko se je najbolj spopadal z notranjimi nemiri, beganji med ječo in umobolnico, navdušila za platno in čopič in Maurice se je sčasoma uveljavil kot znan pariški slikar, katerega dela so se dobro prodajala že za čas njegovega življenja.

V knjigi je slikovito prikazan čas, v katerem je Utrillo rastel, dozorel in dosegel velik uspeh, čas, ko so ustvarjali mnogi večni slikarji, kot so Cezanne, Gaugin, Picasso, Degas, Matisse, Renoir, ki so se tako in drugače prepletali z Utrillovim življenjem, in Mauricov najljubši in

najboljši prijatelj Modigliani, slikovito je prikazano mesto večne ljubezni in umetnosti. Knjigo priporočam v branje vsem, ki so željni lepe, tekoče besede in francoskega šarma.

*****

Alan Bennett: Nenavadna bralka

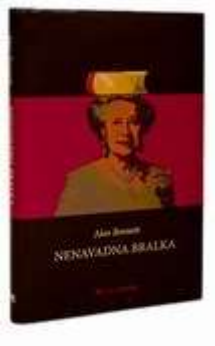

Berem in mislim. Spet berem in spet mislim. Berem preobrazbo britanske kraljice in mislim na britansko kraljico. Odprla je vrata v del svoje biti. Tiste biti, ki začne spoznavati svet skozi knjige. Vidim njene misli, hkrati pa se pred menoj prikazuje tista britanska kraljica, ki jo lahko vidim pred televizijskimi zasloni: olikano, brezizrazno, vljudno, preračunljivo, predvsem pa oblikovano.
Stopam v domišljijo britanskega dvora. Na eni strani kraljica, ki okoli sebe vabi nove vrste ljudi, na drugi strani ostali dvorjani, ki zatirajo preobrazbo svoje kraljice. Nekaj pa vendarle ostaja resnično – kraljičina trdna osebnost, ki se je izoblikovala skozi desetletja vladanja, ko se je oblikovala v pričakovano osebnost. In ravno ta lastnost nas pripelje do izjemno presenetljivega konca.
Ob zaprti knjigi pomislim: »Nisem morda bila ravnokar v gledališču?« Sedim in sem sproščena, medtem ko gledam zgodbo spreminjajočega se dvora. Nič drastičnega se ne dogaja, vse dokler se ob spremenjeni sceni ne zgodi konec.
Lahkotno in kratko branje priporočam vsem, ki želijo po končanem branju imeti na ustnicah rahel, prisrčen nasmeh.

*****

Charlotte Bronte: Jane Eyre

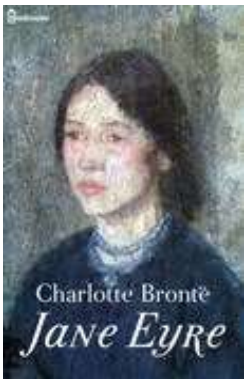

Jane Eyre. Dekle, ki otroška leta preživlja brez podarjene ljubezni. Sovraštvo in zaničevanje oseb, ki bi jo morale ljubiti, jo silijo v osamo, kjer oblikuje svoj pogled na svet okoli sebe. Razvije se v osebo, katere bogato pripovedovanje bralca potegne v zgodbo njenega življenja.
Jane ne pozna niti očeta niti matere. Pozna teto Reed, ki sovraštvo do nje prenese na svoje otroke in skupaj z njimi onemogoča Jane okusiti brezskrbno in ljubezni polno otroštvo. Jane opazuje in se zapira. Svoja občutja izraža skozi jezo. Čeprav plaha, trdno stoji na lastnih nogah in odkrito izraža svoje misli. Hinavščine in laži, lastnosti, s katerima je največkrat označena, ne pozna. Teti je nekega dne dejala: »Jaz nisem nobena hinavka; če bi bila, bi rekla, da vas imam rada.«
Tetino sovraštvo jo pripelje v sirotišnico Lowood, kjer živi deset let v skromnih in težkih razmerah. Želja po spremembi jo nato pripelje do posesti Thornfield in gospodarja Rochestra.
Čeprav je roman znan kot ljubezenska zgodba, so me bolj kot ljubezen pritegnili dialogi, ki so se odvijali med Jane in gospodarjem. Skozi slikovite besedne igre in Janine misli spoznavamo značaj junakov, obrobni podatki v zgodbi pa nam pričarajo vznemirljive dogodke in presenetljive preobrate.
Zgodba romana je bila večkrat upodobljena v filmih, vendar so slednji zgolj senca bogate vsebine, ki bralca nahrani z neverjetno paleto besednih iger. Dialogi se prelivajo kot melodije v pesmih in bralca posipavajo s sladkim prahom grenkega življenja.

Dialogi, v katerih se besede poigravajo druga z drugo in ki tako opisujejo lastnosti oseb, bodo nahranili marsikaterega ljubitelja dobre proze.

****

Jonas Jonasson: Stoletnik, ki je zlezel skozi okno in izginil

V domu za ostarele se pripravljajo na praznovanje Allanovega 100. rojstnega dne. Zbrani so gostje, mediji in mestni svetnik s slavnostnim govorom le slavljenca ni. Le ta v copatih pobegne skozi okno, z nekaj fičniki v žepu si kupi avtobusno vozovnico, do koder pač gre, vmes pa ukrade še kovček nekemu sumljivemu mladeniču, ki ga poprosi, naj malo popazi nanj. Izkaže se, da je kovček poln denarja ...

Zgodba opisuje potovanje stoletnika in avanture, polne napetosti in nevarnosti. Skozi roman se predstavi zgodba Allanovega življenja, ki se je v svojem dolgem življenju znašel na prizorišču velikih zgodovinskih dogodkov 20. stoletja (pomagal pri izumu atomske bombe tako na ameriški kot na ruski strani) in se spoznal se z "velikimi možmi" preteklega stoletja, kot so diktator Franco, predsedniki Truman, Stalin, Mao Zedog … Roman v stilu "Forrest Gumpa" ali "Mladega Indiana Jonesa", ki vas bo nemalokrat spravil v smeh.

*****

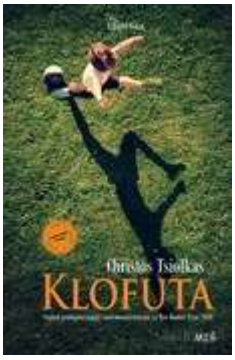

Christos Tsiolkas: Klofuta

Dogajanje zgodbe je postavljeno v Avstralijo. V njej se enakovredno prepletajo življenjske zgodbe sedmih likov srednjega sloja, ki so med seboj v prijateljski ali sorodstveni vezi ter različnih starosti in narodnosti ter položajev . Zgodba se zaplete, ko na pikniku, ki ga organizirata veterinarka Aisha in njen mož Hector, Hectorjev bratranec Harry prisoli klofuto otroku, ki ni njegov. Ta »klofuta« se kot rdeča nit vleče skozi zgodbo.. Predvsem ženski del je mnenja, da je nasilje nad otroki nedopustno, v moških pa se poraja dvom, če si morda razvajeni otrok, ki ga mati še pri dobrih treh letih ni odstavila od prsi in ga brani pred svetom na vsakem koraku, te klofute morda res ni zaslužil …
Vsak izmed protagonistov, od najstnice Connie in njenega gay prijatelja Richiea, do 80-letnega Manolisa, se na svoj način vključuje v zgodbo, se sooča s svojimi problemi, težavami v zakonu, odnosih, resnicami, lažmi, nezvestobami, spolnostjo, drogami, položajem v družbi, vsak zavzema svoje stališče do aktualnega primera, ki osebe razdvoji, povzroči razkol v družinah, prijateljstvih.

****

Vesna Milek: Če

V zgodbi spoznavamo človeško bit ujeto v sodobnem času. Sledimo slovenskemu paru, Andreju in Katarini, ki ju trend sodobnega časa posrka vase. Držita se vagona, s katerim obdarujeta svoje bivanje: zeleni BMW, stanovanje, oblačila znanih blagovnih znamk, prav tako kozmetika,… Na videz srečna se ujameta v čas, ko spoznata, da nekaj

manjka. Nekaj, kar je nemogoče kupiti. In tisto nekaj malega, kar je še ostalo, zagotovo ni ljubezen – ali pač?
Ker je njun vodič sodobna družba, težav ne rešujeta s pogovori, s potovanjem vase, temveč z oddaljevanjem drug od drugega. Vsak »dober dan«, izrečen nekoliko drugače, lahko pripelje do nesoglasij. Vsak dotik, ki se sproži z željo po bližnjem, zamre, še preden ga drugi začuti.
Potrebujeta spremembo. Potrebujeta dopust. Odpotujeta v Toscano. Spoznata španski par, igralko Katarino in režiserja Alejandra. Napetost navidezno izgine. Obdana z razkošjem materialnih dobrin in prestižno družbo, ki jih nudi sodobni svet, okušata njegovo sladkost. Z veliko žlico zajemata srečo družbenega življenja in hkrati praznita skledo ljubezni, ki sta jo polnila vrsto let. Njuna ljubezen je na preizkušnji. In nista sama.
V zgodbi je moč zaslediti precej imen znanih blagovnih znamk, mondenih krajev, s pomočjo katerih nam pisateljica nazorno prikaže, kako človek beži iz lastnega telesa, ki se pod težo dobrin krha, njegova bit pa ostaja nepotešena.
Roman priporočam ljudem sodobnega časa.

*****

Arto Paasilinna: Zajčje leto

Novinar Vatanen in njegov kolega se z avtom vračata s službene poti. Nepazljivost voznika ima za posledico zlomljeno tačko zajčjega mladiča, ki pobegne s kraja nesreče. Vatanen se odpravi iskati zajca, njegov kolega pa se jezen odpelje in Vatanena pusti v naravi. Vatanen, nezadovoljen z življenjem, oskrbi poškodovanega mladiča in se z njim odpravi novemu življenju naproti.
Nevsakdanje dogodivščine bralcu prikupno slikajo poglede sodobnega človeka na "naravno" življenje. Pisatelj na humorni način prehaja iz enega dogajanja v drugega in tako bralca pripelje do razmišljanja o smiselnosti njegovega vsakdana in o sreči, ki mu jo daje sodobna družba.
Kratka pripoved, ki bi jo lahko imenovala kar pravljica za odrasle, je roman, ki je zaradi lahkotnega besedila in izvirnosti namenjen širokemu krogu bralcev – tudi tistim ljudem, ki knjige nikoli ne primejo v roke. Vsakdo bo knjigo zaprl s prijetnim in z zamišljenim nasmeškom na obrazu.

*****

Margaret Mazzantini: Novorojen

Vsebina je več ali manj poznana, knjigo se prebere na dušek, morda celo prehitro, da bi bralec uspel ponotranjiti vsa čustva in razmišljanja, ki se ob branju porajajo.
Zakaj bi knjigo priporočala v branje ?
Ker je to :
- zgodba o ljubezni. Ljubezni do moškega, katere minljivosti se protagonistka zaveda do tolike mere, da jo želi, kljub naravnim in moralnim preprekam, ovekovečiti v njegovih nadaljnjih rodovih .

zgodba o neskončnem trpljenju. Trpljenju ob nesmiselnih izgubah ljubljenih ljudi, trpljenju ob spoznanju, da smo ljudje brezčutne lutke, ki smo sposobni prizadejati zlo sočloveku in ob tem doživljati ugodje.
- zgodba o vesti in dolžnosti, zaradi katere ne zmoreš več nadaljevati svojega obstoja.
- zgodba o odpuščanju, ki je nemalokrat edino pomagalo, da nadaljuješ in ponovno vzpostaviš svoj notranji mir.

James Copeland: Iz ljubezni do Ane

To je resnična zgodba avtističnega otroka, od katerega so vsi dvignili roke, starši pa sta kljub še dvema zdravima sinovoma, prevzela vso skrb in z ljubeznijo, potrpljenjem, odrekanjem uspeli.
Vredno jo je prebrati in saj človeka prisili, da se zamisli.

Vanessa Diffenbaugh : Jezik rož

Pod naslovom je pripis: Srce parajoča zgodba o pomenu rož, družine in resnične ljubezni. V tem stavku je napisano vse; ne vem, kaj naj še dodam, to knjigo je vredno vzeti v roke. V njej je opisano življenje deklice, ki je imela težko otroštvo v rejniških družinah, potem pa je naletela na nekaj dobrih ljudi in v življenju uspela kot cvetličarka.
Lepo branje.

Roald Dahl : Moj striček Oswald

Kdor ima rad knjige z rahlo opolzko vsebino, je tudi tale striček Oswald vreden branja.

*****

Mary Ann Shaffer, Annie Barrows: Guernseyjsko društvo za književnost in pito iz krompirjevih olupkov

Kakšno društvo? Guernseyjsko društvo za književnost in pito iz krompirjevih olupkov. Kakšno društvo!? Društvo prebivalcev otoka Guernsey, ki so ga med drugo svetovno vojno zasegli Nemci. In zakaj društvo za književnost in pito iz krompirjevih olupkov? Ko boste med branjem prišli do odgovora, ne boste več spustili knjige iz rok.
Smo v Londonu. Piše se leto 1946. Pisateljica Juliet Ashton išče idejo za novo knjigo. Ko ugotavlja, da ne uspe izgrebsti na dan nobenega

občutka za skladnost in ravnotežje, s katerima bi lahko napisala nekaj zabavnega, prispe pismo Dawseya Adamsa, ki živi na otoku Guernsey. V njem jo seznani, da ima knjigo Charlesa Lamba, ki je bila nekoč njena last – njeno ime in naslov sta napisana na notranji strani platnic. Nedolžna pisateljičina zvedavost sproži val dopisovanj s člani *Guernseyjskega društva za književnost in pito iz krompirjevih olupkov* in pripelje do nepredvidljivih dogodkov. Pisateljici se vrneta občutek za skladnost in ravnotežje – prebivalci s pismi sami pišejo knjigo, v kateri razkrivajo dogajanje na otoku med drugo svetovno vojno in življenje po vojni.
Pisateljica s prikupnim slogom niza simpatična pisma piscev, ki nam približajo življenje na otoku in njihove prebivalce. Bralec začuti povezanost med otočani in Juliet. Knjiga je tako čarobno prikupna, da se naenkrat znajdemo v središču dogajanja, prevzeti od lepote narave in njenih prebivalcev.
In komu bi knjigo priporočila? Knjiga si zasluži mesto na knjižni polici vsakega bralca. Četudi opisuje vojno obdobje, nam lahko očarljivo pripovedovanje polepša turoben dan.
Library Journal je o knjigi zapisal: *»Toplo, zabavno, nežno in skozinskoz kratkočasno posvetilo moči pisane besede.«*

Khaled Hosseini: Tek za zmajem

Zgodba iz osrčja Afganistana, ki me je navdušila, kot tudi omenjeni pisatelj že nekaj časa navdušuje ves svet. Zgodba od dveh prijateljih, Amirju in Hassana, se odvija od njunih otroških let, pa vse do zrelih, odraslih let in hkrati riše zgodovino Afganistana od prijazne države do večine ljudi in ver, do vojne in povojne razvaline, brez sočutja za sočloveka, kjer si kot pripadnik ene vere manj vreden kot žival. Uči nas, da vsako napako (v knjigi izdajstvo iz otroških let) lahko nekako popravimo, na takšen ali druačen način. Jezik izvrsten (tudi prevod dober), prav tako globina orisa posameznih oseb. Zgodba, ki te posrka vase in zopet da misliti, kako lepo je živeti tukaj, kjer smo.

*****

Michel Houellebeeq: Platforma

Michael je eden izmed mnogih zahodnjakov, ki živijo sodobno življenje. Star je štirideset let in živi življenje samotarja. Zaposlen v javni službi gleda nadaljevanke, potuje in po potrebi zahaja v peep-show, kjer si izprazni tiča. Zgodbo svojega življenja opisuje brezčutno. Zdi se, da zgolj opazuje dogajanje okoli sebe. Nič ni obremenjujoče in nič ni lahko. Enostavno obstaja in je sprejemljivo.
Potovanje na Tajsko v njegovo življenje prinese nove ljudi in nove dogodke. Pričakovati je, da se bodo v njegovo pripovedovanje vselili čustveni dražljaji, vendar Michael še vedno pripoveduje kot opazovalec dogodkov, ki se ga ne dotikajo - torej brezčutno.
Kupi lahko vse, kar mu nudi sodobni svet – skoraj vse. Ni pomembno, kaj se dogaja na strani, kjer se pridobivajo dobrine, pomembno je, da dobrina obstaja. Ne sprašuje se, zakaj je Tajka prostitutka. Ona je tam, da ga zadovolji in da je zadovoljen. Kljub temu nam postreže z množico

podatkov, ki nas seznanjajo z vzroki nastanka dobrin, ki zadovoljujejo zahodni svet – svet materializma.
Zgodba, ki jo Michael sicer pripoveduje brezčutno, bralca potegne v dogajanje. Menim, da ravno njegovo hladno pripovedovanje bralcu omogoči, da se dogajanj dotakne z vsemi čustvi, ki jih premore. Michael ostane vse do konca pripovedovanja ujet v sodobnem svetu – brezčuten opazovalec lastnega življenja.
Roman je tako poseben, da ga priporočam vsem. Obogati védenje o delovanju sodobne družbe, o njenem razmišljanju, nahrani nas z odličnimi opisi, razmišljanji, dialogi, hkrati pa v nas prebudi marsikatero čustvo. Zadovoljil bo tudi tiste, ki radi posegate po erotičnih zgodbicah, čeprav so le-te zgolj pripomoček, ki poudarja bistvo – osrečevanje bogatih na račun bede revnih.

*****

Nicolas Sparks: Poslednja pesem

Sprva se mi je zdelo, da berem povprečno romantično zgodbico. Vendar ni bilo tako. Gre za čudovit in čuten opis družinskih situacij, kjer so starši ločeni. Otroka, zlasti hči, pa iščeta pot do očeta, on pa do njiju. Na veličasten način je opisano nastajanje novih vezi in tudi poslavljanje od tega življenja.

VSEM jo močno priporočam, ocena +5!

*****

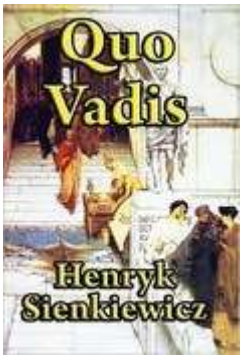

Henryk Sienkiewicz: Quo Vadis?

Knjiga pripoveduje o ljubezni med Vinicijem, rimskim vojaškim poveljnikom, in kristjanko Ligijo.
Opisuje preganjanje kristjanov v Rimu v obdobju cesarja Nerona, ko se je v Rimu pojavilo krščanstvo. Prikazana je skrajna in bolestna izprijenost cesarja Nerona in njegovih podrejenih, ki so živeli v stalnem strahu za svojo usodo in usodo svojih družin, na drugi strani pa apostola Peter in Pavel z zgledom in besedo pridobivata kristjane.
Za branje knjige si je potrebno vzeti čas, saj je zelo obsežna.

*****

Ildefonso Falcones: Fatimina dlan

Španija, razpeta med dve kulturi, islam in krščanstvo, med dva svetova, vzhodnega in zahodnega, med dve pisavi, arabsko in latinsko, med dve veri, različne jezike, različno preteklost … In glavni junak – razpet med dve ljubezni in vse zgoraj našteto. Pisatelj zna na enkraten način postaviti življenje posameznika ob bok dramatičnih družbenih sprememb, ki so izjemno zgodovinsko dokumentirane. Avtor je očiten ljubitelj raziskovanja zgodovinskega časa, v katerega postavi svoje osebe, da zaživijo v vsej svoji polnosti in z zgodovinskimi argumenti, ki jim ne gre oporekati. Tempo dogajanja zna pospeševati do te mere, da bralcu, ob obsežni knjigi, ni žal nameniti urico ali dve časa branju, ki bi ga sicer spanju. Za nas, ki smo občutljivejši, je morda težava le v prebiranju realističnih opisov trpljenja preprostih ljudi, z obeh strani, ki

v vsakem konfliktu, ki ga kakorkoli sproducira oblast, potegnejo najkrajši konec in plačujejo za grehe tistih, s katerimi sploh nimajo povezav. In vendar se ljudje iz prebiranja ne naučimo ničesar in v vsakem novem zgodovinskem trenutku se damo speljati tem, ki imajo jasne cilje lastne dobrobiti.

*****

Ildefonso Falcones: Morska katedrala

Epska zgodba, ki spremlja usodo bivšega tlačana Arnaua Estanyola, pričara bralcu bogat življenjski utrip srednjeveške Barcelone. Arnauovo življenje je burno in nenavadno, hkrati pa močno vpeto v družbene razmere tedanjega časa. Začne se v bedi in na pragu suženjstva, dotakne se fevdalnih veljakov in mestne gospode, zavijuga med rokodelske cehe in vojake, trgovce in judovske posojevalce denarja, sreča se z inkvizicijo, vojno in kugo, z brezumjem podivjanih množic in krutostjo nebrzdane maščevalnosti, pa tudi s prijateljstvom, zvestobo in ljubeznijo.
V ozadju Arnauove zgodbe spremljamo dolgoletno gradnjo veličastne katedrale Santa Maria del Mar, ki ni zgolj zgradba, pač pa dejavni simbol utehe in upanja, ki ima moč, da človeku v ključnem trenutku zasuče življenje ter ga reši.
Priporočam ljubiteljem zgodovinskih romanov in dobrih romanov nasploh.

*****

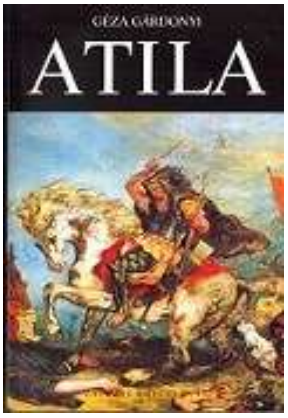

Geza Gardonyi: Atila

Zgodovinski roman o časih, ko je rimski imperij trepetal pred hunsko vojsko in njihovim kraljem Atilo. Zgodba je osebna izpoved Zete, bistrega in izobraženega knjižničarja bizantinskega dvora, v preteklosti pa sužnja, ki je del svojega razburljivega življenja preživel med Huni in si želel še sam postati eden njih. Prostovoljni hunski suženj Zeta je globoko v sebi nosil skrivnost, ki daje njegovi zgodbi prav poseben ton, saj je videti, kot bi jo pripovedoval iz neprodušno zaprte lupine, v katero ne more prodreti nikakršna tegoba tega sveta. Pripoved je zato vedra in iskriva, čeprav so Zetove izkušnje videti trpke, zaznamovane s ponižanji, vojno in nasiljem.

****

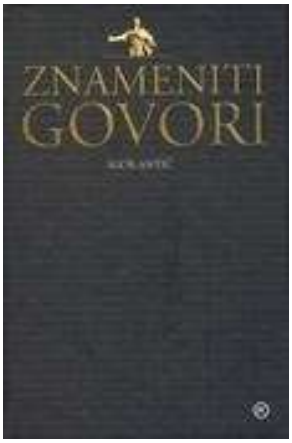

Igor Antič: Znameniti govori

Zbirka znamenitih govorov, zbranih iz vseh krajev in časov. Mnogi od njih so postali del kulturne dediščine človeštva, skupaj s ponarodelimi frazami, kakršna je na primer Kingova »I have a dream«, Ciceronova »o tempora, o mores«, protifašistično uporniška »no pasaran« ali Armstrongova »majhen korak za človeka...«. Svojevrstno nas preseneti Hitlerjev mirovniški govor pred napadom na Poljsko, ves zlagan in zavajajoč, obenem pa na moč podoben načinu govorice nekaterih sodobnih politikov. V govoru indijanskega poglavarja Rdečega suknjiča nas prevzame odkritosrčna preudarnost, ko govori o potrebi po mirnem sobivanju različnih religij. Galileo Galilei se v zagovoru pred inkvizicijo

odpove resnici in si tako reši glavo, v drugem zagovoru, bržkone najmogočnejšem sploh, pa Sokrat pred atenskim sodiščem prepričljivo pokaže, zakaj je resnicoljubnost pomembnejša od vsake glave – tudi njegove.
Avtor je v izbor vključil tudi nekaj slovenskih avtorjev (Cankar, Tavčar) ter avtorjev bivše Jugoslavije.

*****

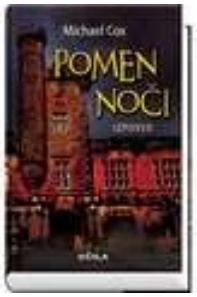

Cox Michael: Pomen noči

Edward Glyver je mož številnih talentov, visoko izobražen učenjak, ljubitelj knjig in popotnik, strokovnjak raznoterih področij in podložnik ene same strasti – maščevanja. Ta knjiga je njegova izpoved.
Zgodba se odvija v prepričljivo orisanem viktorijanskem Londonu, ki je z beznicami in zakajenimi kadilnicami opija v meglenih ulicah na eni strani ter razkošnimi rezidencami vzvišene aristokracije na drugi, izvrstna prispodoba Edwardove razdvojene duše. Njegov boj proti človeku, ki mu je ukradel življenje in bo moral za to plačati s svojim, ni le zunanji, pač pa predvsem notranji, saj Edward kljub fanatično trdnemu namenu ni mašina, ampak človek, ki tudi dvomi, si očita, obžaluje, ter seveda – ljubi.
Roman bo zadovoljil še tako izbirčnega ljubitelja kriminalno obarvanih zgodb ali zgodovinskih romanov. Zgodba je razvejana in kompleksna, liki pa dodelani in nič kaj klišejski.

***

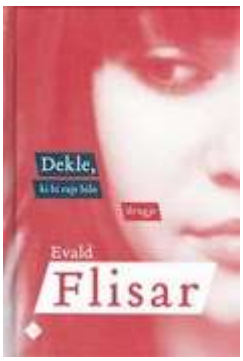

Edvald Flisar: Dekle, ki bi raje bilo drugje

Dekle iz naslova je Ljubljančanka Špela. Špela beži pred spominom na očeta, ki ni vzdržal bremena, in je zabingljal z balkona, pred mamo, ki se ji meša, pred svetom, ki je očitno že zdavnaj do konca zblaznel, predvsem pa pred sabo in svojo podobo, ki po njenem ni taka, kot bi morala biti. Ko se ji po naključju ponudi priložnost, odpotuje v London, tam pa se zaplete v vrtinec nenavadnih in občasno grotesknih dogodkov, ki bralca prikujejo h knjigi, Špelo pa po vijugavi poti pripeljejo nazaj tja, od koder ji mogoče končno ne bo več treba bežati.

****

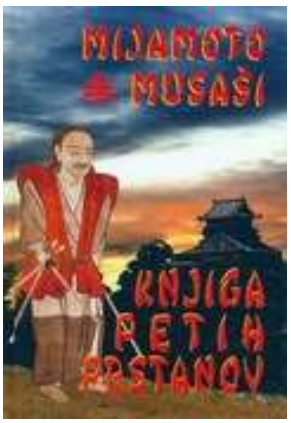

E. Yoshikawa - Mijamoto Musaši (Pot meča, Na poti k slavi, Moč duha, Meč moči, Pot praznine)

Zgodovinski roman o življenju Mijamota Musašija, slavnega japonskega samuraja iz začetka 17. stoletja. Prva knjiga predstavi Musašijevo mladost, odhod v vojno in sesutje mladostnih iluzij o hitrem uspehu brez truda. Po grenkih izkušnjah, ki so vročekrvnega mladeniča pripeljale na rob smrti, sledi spreobrnitev in zaveza, da življenja ne bo zapravil za prazen nič, pač pa se bo podal na pot najvišje samoizpolnitve – na "Pot meča". Tukaj se življenjska pot bodočega bojevnika, umetnika, filozofa in mojstra bojne strategije šele zares začne.
V naslednjih štirih knjigah spremljamo Musašijeve številne preizkušnje, ob katerih bralca zlahka prevzame in posrka vase nenavaden in zahodnjaškemu pogledu tako tuj svet japonske kulture.

*****

Ayn Rand: Izvir

Večplastna in izredno spretno napisana zgodba bralca ponese najprej v svet arhitekture, ki je tudi svet neizprosnega poslovnega boja; druga plast zgodbe ga vodi po značajih glavnih akterjev ter skrajno zapletenih odnosih med njimi. Liki so ostro izbrušeni, kompleksni in dodelani, bralcu pa se ne razkrijejo zlahka, zato so včasih videti čudaški in nagnjeni k skrajnostim. Njihov notranji ustroj spoznavamo postopno in počasi, skupaj z njim pa tudi vodilno nit romana, ki je boj med individualnim in kolektivnim, med altruizmom in egoizmom, pri čemer dobi predvsem slednji povsem nov pomen.
Močno priporočam predvsem zahtevnejšim bralcem.

***1/2

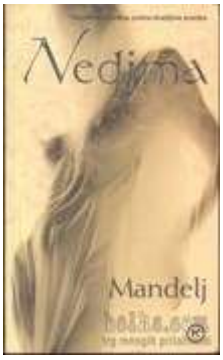

Nedjma: Mandelj

Izpoved, ki je obarvana precej erotično, se odvija v arabskem svetu. 17-letna muslimanka Badra živi s precej starejšim možem, ki želi moškega potomca. Krutost okolja, v katerem živi, jo pripelje do odločitve, da zapusti zakon in odpotuje k teti Selmi, ki na življenje gleda precej bolj sodobno in zabavno. Kmalu spozna Evropejca Drissa, ki jo popelje v svet spolnosti, razuzdanosti in užitka nasploh. Nekaj časa uživa ob prepoznavanju čutov, ki jih je v zakonu potlačila globoko v sebi, kasneje pa želi, da se njeno življenje ustali z osebo, ki jo ljubi.
Zgodba se začne na koncu. Badra v uvodu izlije vso jezo, ki jo čuti v sebi. Pisateljica je jezo prikazala na zelo živ način. Uspelo ji je, da sem, sicer precej ravnodušna bralka, izlivala jezo iz sebe, ko je to počela Badra. Čeprav je v zgodbi precej erotike, je v ospredju ves čas čutiti klice Arabk, ki življenje le opazujejo.
Knjigo sem prebrala po priporočilu knjižničarja, ki mi je po daljšem pogovoru dejal: »Tisti, ki berejo 50 odtenkov, verjetno v tej knjigi ne bodo uživali.«
In ker v 50-ih odtenkih nisem našla zgodbe, me je zanimalo, kaj bom našla v ravnokar prebrani knjigi. Presenečena sem opazila, da je bila spolnost zgolj sredstvo, skozi katero je pisateljica opisala tragičnost, nasilje, jezo in hrepenenje Badre in verjetno še marsikatere Arabke. Priporočam jo tistim, ki bi želeli spoznati Arabko, ki odkrito pojasnjuje erotiko teles in duš ter prepleta užitek z jezo. Zelo posebna zgodba.

*****

Stefan Zweig: Novela o šahu

Zgodba se odvija na parniku med New Yorkom in Buenos Airesom, na katerem se odvijajo partije šaha med svetovno znanim šahistom Mirkom Čentovičem, potniki in gospodom B. Slednjega je v preteklosti gestapo zaprl v hotelsko sobo, da bi ga psihično zlomil. Blaznosti ga je rešila naključna najdba knjige s šahovskimi igrami mojstrov. Nekaj mesecev je v mislih igral 150 iger, ki so bile navedene v knjigi in nato nadaljeval z lastnimi, dokler mu blaznost do šahovske igre ni omogočila izpust. Na vlaku svoje misli zliva na šahovnico, nasproti pa mu prihaja šahovski velemojster.

Čeprav je naslov novele nekoliko odbijajoč za tiste, ki jim šah ni blizu, pa se pod naslovom skriva duhovita zgodba ljubiteljev šaha. Bralec spozna, da šah sploh ni dolgočasen.
Knjigo boste prebrali na mah in se ob njej tako zabavali, da vam bo žal, ker bo prehitro zmanjkalo strani. Priporočam jo vsem, ki bi urico prostega časa želeli preživeti sproščeno z nasmeškom na obrazu.

*****

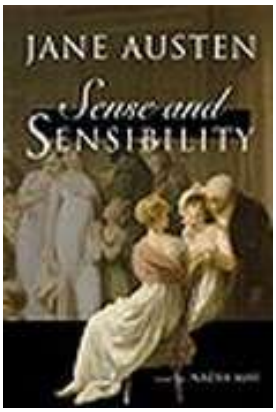

Jane Austen: Razsodnost in rahločutnost

Sestri, razsodna Elinor in rahločutna Marianne, živita mirno življenje v Norland Parku, kjer živijo še njuna mama, brat in mlajša sestra. Vsakdanjost prekine smrt očeta, ki posestvo prepusti sinu Johnu, ki ima s sestrami skupnega le očeta. Slednjemu obljubi, da bo po njegovi smrti poskrbel za sestre in mačeho. Prepričan, da zmore, si obljubi, da bo vsaki podaril tisoč funtov, kar za takratne čase, ob skromnem življenju, niti ni bilo malo. Njegove namere pa prepreči njegova žena, ki se ji zdi tovrstno dejanje absurdno. Odtrgati od ust njunemu sinu, da bi štiri sorodnice lahko živele dostojno in nebogato življenje, se ji zdi nesprejemljivo. Le kako bi lahko preživel njun sin, ko bo velik, če bi mu od vsega bogastva odškrnili štiri tisoč funtov?! Sestre in mati ostanejo na posestvu, dokler ne najdejo najemniške počitniške hišice pri drugem sorodniku in odidejo brez štiri tisoč funtov. Novo okolje prinese novo življenje z novimi ljudmi, katerih razmišljanje in način življenja se ne razlikujeta od tistega v Norland Parku.
S prebivalci angleškega podeželja, ki so živeli v začetku 19. stoletja, obiskujemo sosede, prirejamo srečanja in pri tem izmenjujemo vaške in mestne novice. Smo del dogajanja, ki nam ga pisateljica približa z enkratnimi dialogi, skozi katere spoznavamo značaj posameznikov. Protagonistka romana je Elinor in kot pri romanu Emma, se osebnosti posameznikov razkrivajo skozi Elinorine misli. Uvidimo njeno preračunljivost, previdnost, zmotljivost, predvsem pa razsodnost. Spoznava svoje zmote in potrjuje svoj prav, medtem ko sestra Marianne neobvladljivo izraža svoja čustva in misli.
Pisateljica razkriva življenje takratne družbe, pomen premoženja posameznika in ob tem prepleta misli in dejanja mladih, ki stopajo na pot skupnega življenja.
Roman priporočam sladokuscem dobre pripovedi, saj vas zgodba verjetno ne bo navdušila, boste pa navdušeni nad njenim pripovedovanjem.

*****

Ayn Rand: Izvir

Stopamo v družbeno okolje arhitektov in oseb, katerih dela se dotikajo arhitekture. Osrednja lika sta Howard Roark in Peter Keating. Roark v času študija živi v hiši Petrove mame in služi denar s priložnostnimi deli. Je genialni arhitekt, ki brezkompromisno sledi svojim načelom. Neomajno močna osebnost se prebija skozi ovire, ki mu stopajo naproti. Oviro predstavljajo posamezniki družbe, ki so svojo dušo zavrgli, da bi okusili uspeh. V tej družbi se med drugim bohoti tudi njegov navidezni prijatelj Peter, kot tretjerazredni arhitekt, ki je zaradi povprečnosti

primoran zapluti v brezdušni tok. Roark jih ne zaničuje niti se ne bori proti njim; samo sprejema, opazuje in utira pot skozi vsakdan.
Roman je zelo obsežen, vendar je njegov obseg upravičen. Predstavlja delo, ki ga je vredno celo večkrat prebrati. Osrednje osebe romana, predvsem Howard, Keating, Wynand in Toohey, pisateljica počasi, skozi dogajanja, psihološko razčlenjuje in tako bralcu približa delovanje družbenega okolja, ki ni bilo bistveno drugačno, kot je danes. Postanemo oboževalci enih in pomilujemo druge. Napeta zgodba, katere bistvo niso gradnje stavb, temveč načini delovanja posameznikov, ki gradijo svet, nas dobesedno posrka v dogajanje. Želimo si, da bi bil roman krajši in da bi čim prej prihiteli do zaključkov, kljub temu pa strastno hlastamo med vrsticami, kjer se nam liki na zanimiv način odkrivajo po koščkih.
Ker je roman zares obsežen, ga priporočam za dopustniško branje. Nekateri dogodki in dialogi, ki smo jih prebrali v nekem trenutku, postanejo namreč pomembni v kasnejšem dogajanju. Čisto sliko lahko naslikamo le ob zbranem branju in nič čudnega ne bo, če boste med branjem večkrat prelistali nazaj in poiskali tisti stavek, ki bo sliki dodal manjkajočo barvo. Končna slika bo tako čudovita, kot so bili čudoviti Roarkovi načrti.

***

Misha Defonseca: Preživela z volkovi

Knjige predstavljajo neskončno vesolje. Neskončnost ponuja odkrivanje neznanega ali vračanje na kraj, kjer smo nekoč že bili, omogoča potovanje v duhovne svetove ali v bit človeštva. Ljubitelji knjig smo zvedavi ljudje in svojo zvedavost hranimo s potovanjem po vesolju, ki ga gradijo knjige. Nekatere nas hranijo s fantazijo, druge z življenjskimi zgodbami. Dobra fantazijska zgodba nas prevzame, ko nas pisatelj s svojo domišljijo popelje v svet, ki ga nikoli ne bo, in niza dogodke, kjer nejeverno zmajujemo z glavo: »Od kot mu toliko domišljije?! Enkraten je!«
Življenjske zgodbe nas prevzamejo predvsem zaradi svoje resničnosti, bogato besedišče in tekoči jezik pa jim dodajo še noto privlačne pripovedi, ki nas potegne v dogajanje. Obstajajo pa tudi knjige, ki so enkratne predvsem zaradi slikovitega pripovedovanja. In kam sodi knjiga avtorice Mishe Defonseca?
Zgodba opisuje življenje pisateljice, ki med drugo svetovno vojno, stara komaj devet let, zapusti družino, pri kateri je živela, in se odpravi iz Bruslja proti vzhodu. Upa, da bo tam nekje našla očeta in mamo, ki so ju Nemci pregnali v koncentracijsko taborišče. V štirih letih prehodi 4.000 kilometrov in pride vse do Rusije, od tam pa se usmeri na jug, čez Romunijo in Jugoslavijo, kjer z ladjo odpluje v Italijo in se srečno vrne v rodni kraj v upanju, da so se, v času njene odsotnosti, starši že vrnili. Preživi s pomočjo čutov, ki so se ji prebudili med bivanjem v gozdovih. Postane del gozda, kjer domujejo tudi volkovi, ki jo sprejmejo medse in jo hranijo kot svoje mladiče.
Pretresljiva zgodba nas prevzame predvsem zaradi resničnih dogodkov, ki jih je pisateljica doživela v delu svojega življenja, medtem pa nam ne ponuja slikovitosti besedila, ki bi bilo pomembno, če bi bila zgodba

zgolj pisateljična fikcija. In kakšno mnenje si naj ustvari bralec, ko uvidi, da je ravnokar prebral knjigo, ki ponuja zgolj pisateljično domišljijo, pri čemer zanemarja zgodovinska dejstva, s katerimi bi bralec spoznal nekaj več – kakšen novi del vesolja?
V knjigi se ne boste nahranili z zgodovinskimi podatki, kot je to mogoče v romanu *Morska katedrala*; prav tako se ne boste sladkali z domiselnimi in slikovitimi povedmi, ki jih lahko zajemate v knjigi *Guernseyjsko društvo za književnost in pito iz krompirjevih olupkov*, lahko pa ob sproščenem branju okusite grenkobo druge svetovne vojne, in to le v tolikšni meri, da ne boste zagrenjeni preživeli preostanka dneva, kot bi ga ob prebiranju romana *Sojenice*. Roman bi lahko bil torej primeren za oddih, če ne bi vseboval tistih nekaj pretresljivih, v knjigi izmišljenih dogodkov, ki pa so se med drugo svetovno vojno resnično dogajali.

***1/2

Arnošt Lustig: Molitev za Katarino Horovitz

Kratek roman nas popelje v čas druge svetovne vojne, v taborišče Auschwitz. Pisatelj zaobjame dve resnični zgodbi, ki predstavljata nekakšno psihološko grozljivko. Nacisti ujete bogate židovske podjetnike, z ameriškimi potnimi listi, izločijo iz množice ostalih pripeljanih Židov. V izbrani skupini se, zaradi spleta okoliščin v nekem trenutku znajde Katarina Horovitz, ki je bila pripeljana skupaj s preostalimi družinskimi člani. Spremljamo dogajanje izven taborišča, kjer nacisti bogate Žide spravijo na beraško palico, in Katarino, ki v brezupju upa, da bo lahko rešila že mrtve družinske člane. Kratko, pretresljivo zgodbo zaključi Katarina s svojim hrabrim dejanjem.
Pisatelj, kljub pretresljivemu dogajanju, bralcu ne ponudi možnosti, da bi ob zgodbi začutil močno bolečino kot posledico nedojemljivega resničnega dogajanja. Menim, da to ni bil niti njegov namen. Zgodba je bolj hvalnica ženski, ki je pokončno zaključila že zaključeno življenje. Ocena je nekoliko nižja zgolj zato, ker sem knjigo zaprla brez posebnih občutij. Verjetno je k temu pripomogla njena kratka vsebina, kjer bralec na koncu namesto ogorčenosti začuti moč Katarininega dejanja.
Kratka zgodba bo navdušila tiste, ki ne želijo posegati po grozotah druge svetovne vojne, saj je krutost nacistov znana. Poudarek zgodbe je namreč na mogočnosti in hrabrosti protagonistke Katarine in nekaterih svetlih trenutkih ostalih izbranih Židov.

*****

Gustave Flaubert: Gospa Bovary

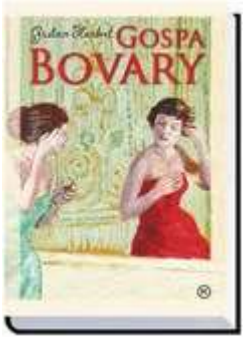

Ema živi z očetom na kmetiji, kamor zaide zdravnik Charles, da ozdravi poškodovanega očeta. Poročen Charles očarljive Eme ne more izbrisati iz spomina, zato pogosto zahaja na kmetijo. Po smrti svoje žene stopi do kmetije in se poroči z Emo, ki v spremembi vidi popestritev svojega življenja. Kmalu uvidi, da jo Charles dolgočasi. Ema namreč stremi k bogatemu in vznemirljivemu gosposkemu življenju, ki ga Charles, kljub neizmerni ljubezni do nje, ne morem nuditi. In Ema si poišče ljubimca. Njena nrav se kljub temu ne zadovolji. Ljubimce vse bolj prepleta v

mrežo ljubezni, dokler je ti ne pretrgajo in se z umikom rešijo spon. Želja po sanjskem življenju, ki bi ji nudilo duševno in materialno bogastvo, jo pripelje do nizov nesrečnih čutenj in zadolževanja. Temu naredi konec.
Zgodbo gospe Bovary sem spoznala že v dijaških letih. Njeno življenje je name naredilo močan vtis, ki sem ga po petindvajsetih letih skušala ponovno oživiti. Če sem pri šestnajstih letih z Emo sočustvovala, sem jo tokrat pomilovala. Spraševala sem se, ali bi bilo mogoče Emo popolnoma zadovoljiti. Če bi imela bogastvo in ljubezen, ki si ju je želela, bi slednja bila dovolj za njeno srečo? Ali sploh obstajata bogastvo in ljubezen, ki bi jo zadovoljila? Bi bila zmožna odstraniti prepletene niti mreže, ki utesnjujejo njene bližnje?
Knjigo priporočam vsem ljubiteljem realističnih, klasičnih romanov in romantikom, ki protagoniste zgodb radi spoznavajo skozi dialoge in razmišljanja njih samih.

*****

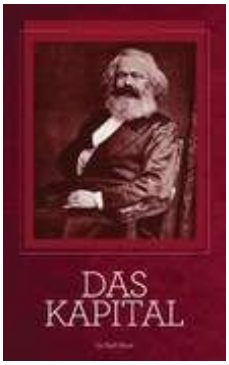

Karl Marx: Kapital

Prvi zvezek Kapitala je izčrpna analiza kapitalističnega ekonomskega sistema, njegove zgodovine, pogojev nastanka ter mehanizmov in procesov, ki ga omogočajo. In čeprav seveda drži, kot radi pripomnijo kritiki, da je Marxovo delo otrok svojega časa in da se je od takrat kapitalizem v marsičem spremenil, bo bralec ob prebiranju te 150 let stare knjige ter hkratnem spremljanju ekonomsko-političnega dogajanja sedanjega časa neogibno prišel do spoznanja, da se temeljni principi delovanja niso spremenila niti za dlako.
Priporočam vsakomur, ki ve ali zgolj sluti, da je z našim ekonomskim sistemom nekaj hudo narobe in želi podrobneje spoznati, kaj to je, kako se je vse skupaj začelo ter zakaj se je razvijalo natanko tako, kot se je.

*****

Herbert Marcuse: Um in revolucija. Hegel in nastanek teorije družbe

Heglov filozofski sistem je težko osvojljiva trdnjava, saj ga brez izjemnega napora in vztrajnosti ni mogoče niti prebrati, kaj šele razumeti. Marcuse v prvem delu knjige postreže z zelo izčrpno analizo Heglove misli, ki seveda ne more nadomestiti študija originala, niti tega ne želi, vseeno pa ponudi bralcu razumljivejši uvid v temeljne Heglove koncepte.

****

Carolly Erickson: Caričina hči

Darja Gradova začuti potrebo, da svojim otrokom izpove resnico o sebi in svojem zgodnjem življenju. Njeno pravo ime je namreč Tatjana Romanov in je hči ruskega carja Nikolaja II. Pripoved nas popelje v čas vladanja njenega očeta, nas seznani z resničnimi zgodovinskimi dogodki in dejstvi o družini Romanov, hkrati pa v zgodbo vtke

namišljene niti, ki se nevsiljivo prepletajo z resničnostjo. Konec ostaja resničen do trenutka, ko Tatjana z bodočim možem načrtuje pobeg in na koncu ostane edina preživela.

Knjiga je kljub kruti resnični zgodbi lahkotna. Način pripovedovanja mi je dajal občutek, da zgodbo piše najstnica, čeprav v trenutku branja nisem bila pozorna na Tatjanino starost. Preprosti stavki in preprosta zgodba. Ni pretiranega poglabljanja v politiko in dogajanja, ki so povezana z njo. Gre le za opazovanje skozi najstniške oči.
Sprva me je motilo vedenje, da je zgodba nekoliko izmišljena, saj so bili ubiti vsi člani družine Romanov in kasneje še nekaj njihovih sorodnikov, vendar sem po temeljitem prebiranju o njihovi resnični življenjski zgodbi spoznala, da so zgodovinski temelji ostali in da se je v zgodbo vrinilo le toliko izmišljenega, da je lahko edina preživela v pozni starosti pripovedala svojo mladost. Celo menih Rasputin je obstajal in Aleksejeva bolezen, s katero je skoraj po čudežu živel vse do usmrtitve.

Priporočam vsem, ki radi berete lahko berljive romane in želite nekoliko bolje spoznati kratko življenje družine Romanov.

*****

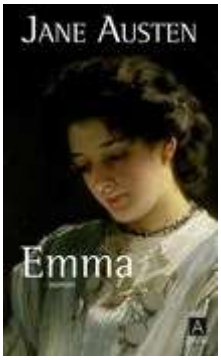

Jane Austen: Emma

Emma Woodhouse živi z očetom na posesti Hartfield. Je lepa, pametna in bogata samska enaindvajsetletnica, ki se v prihodnosti ne vidi v zakonskem stanu. Čeprav ne misli na ljubezen, skrbno opazuje ljubezenska dogajanja okoli sebe. Usmerja razmišljanje svoje prijateljice Harriet, ki je nižjega stanu, si riše prihodnost njenega življenja in z vsakim dejanjem bližnjih in sebe potrjuje svoja prepričanja. Meni, da je nezmotljiva in da dela dobra dela, dokler se nekega dne njena popolna slika ne spremeni. Začne spoznavati svojo zmoto in se boriti s svojimi trdnimi prepričanji, ki se občasno zamajejo. Dobro vzgojena, kot je, čuti v sebi grenkobo zaradi bolečin, ki jih je zadala prijateljici in drugim, hkrati pa na vsakem koraku sreča novo presenečenje zase. Vljudno skuša reševati nastale situacije, pri tem pa se nemalokrat spotakne ob novih spoznanjih, oviro pa predstavlja tudi njena omikana in olikana osebnost, ki ji jo privzgojila njena vzgojiteljica in kasneje prijateljica Taylor.
Emmo sprva sovražim. Ta olikana razvajenka skrbno usmerja življenja nekaterih ljudi okoli sebe. Zanemarja pristno ljubezen in poveličuje status v družbi. V slednjem vidi srečo za vsakogar. Ponosno dviguje glavo, ko sluti, da se bodo njeni načrti kmalu uresničili.
Ko stopa preko prve ovire, jo začnem občudovati. Pred menoj je močna osebnost, ki prizna svoje napake in se bori sama s seboj, da bi pozdravila duševne rane bližnjih. Čutim njeno krhkost v moči, sovraštvo v ljubezni, predvsem pa zmedenost v prepričanju.
Emmino zgodbo priporočam vsem, ki bi želeli, da takratna angleščina vljudno zveni v ušesih tudi med spanjem. Pisateljici je namreč uspelo, da se angleška vljudnost, olika in omika slišijo med branjem in da

prebrano odzvanja še dolgo po tem, ko smo knjigo že odložili. Enkraten slog in prijetna zgodba za vsakogar.

***

Dr. John S. Marr, John Baldwin: Enajsta nadloga

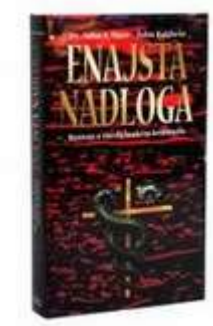

Napeta medicinska kriminalka se odvija v Ameriki in »rešitelj« je nihče drug kot Američan. Zgodba se začne z rojem čebel v predmestju San Antonia, kjer se na mestu »čebeljega napada« pojavi visok in vitek moški. Nenavadni dogodki se vrstijo eden za drugim, za njimi pa ostajajo trupla nedolžnih ljudi. Jack Bryne, ki dela v laboratoriju za zoonoze, sledi dogodkom, ko s pomočjo prijatelja in sodelavca Lawrenca sestavi tabelo, ki pripelje do prvih sledi. Na sledi so tudi agentje FBI, ki med glavne osumljence uvrščajo Jacka – predvsem zaradi dogodkov iz njegovega otroštva in ker potuje vedno na kraj dogodkov.
Zgodba me je zelo pritegnila, nisem pa mogla odmisliti tiste »vsemogočne Amerike«, ki je vedno tam, kjer se nekaj dogaja in je edina, ki ji uspe rešiti tisto zlo. Ena takšna prebrana zgodba je dovolj, vse, kar je več, je déjà vu, odvečni balast ali nekaj, kar bi morda še kdaj prebral, zato ker nisi razpoložen za kaj težjega. Roman tako priporočam ljubiteljem kriminalk, saj gre verjetno za eno izmed dobrih napetih zgodb. Knjiga je primerna tudi za tiste, ki radi prebirajo nekaj lahkotnega in hkrati napetega.

**

Margaret Mazzantini: Novorojen

Gemmi živi z možem Giulianom in sinom Pietrom v Rimu. V sebi nosi preteklost predvojnega in vojnega Sarajeva, kamor se poda s sinom, potem ko jo pokliče Gojko, prijatelj Pietrovega očeta, da si ogleda fotografsko razstavo svojega bivšega moža Diega. S potovanjem začne obujati spomine na preteklost in spoznavati nova dejstva, zaradi katerih začne na preteklo dogajanje gledati drugače.
Pisateljica prikaže močno navezanost čustev med Diegom in Gemmo, ki pa jih niz dogodkov v njunem skupnem življenju preplete s krutostjo dogodkov v obleganem Sarajevu. Zgodba bi morala biti zanimiva, vendar je nisem začutila. Najprej me je odbijalo dejstvo, da gre za svetovno uspešnico (le-teh se izogibam), ob branju pa me je motilo, da pisateljica opisuje preteklost v sedanjiku, pri tem pa uporablja kratke povedi, namesto misli pa uporablja primerjave. Ves čas sem hitela in se spotikala. Kratke povedi so onemogočale zgodbi, da bi tekoče tekla. Vsaka pika je pomenila oviro, nov vdih, nov začetek teka. Knjigo sem brala zato, da pridem do konca – menda je konec pretresljiv. Z njim pridemo do preobrata. Ker rada berem knjige, kjer živim zgodbo, se ustavljam, da jo bolje čutim in se mi zaradi dogajanja v nekem trenutku nikamor ne mudi, je zajeten roman s plitkimi mislimi, ogromno balasta, kjer je konec najpomembnejši, precej obremenjujoč. Za nameček ugotovim, da me konec ne pretrese. Morda sem ravnodušna bralka.
Ne glede na oceno in mnenje priporočam knjigo v branje vsem ljubiteljem lahkih romanov, ki jih zanima, kako se je končala

ljubezenska zgodba med Diegom in Gemmo, kako je spoznala sedanjega moža in kako ji je oblegano Sarajevo spremenilo življenje. Knjiga je požela ogromno pohval in verjamem, da bo marsikdo navdušen nad njeno vsebino in tudi stilom pisanja, branje pa bo zaključil s kupom mokrih robcev.

*****

Homer: Odiseja

Odiseja je delo, ki ni po vsem tem času izgubilo niti trohice svoje svežine, prej nasprotno: z vsakim stoletjem, ki je brisalo in rahljalo naše vezi z miti o starodavnih junakih, z bogovi in neraziskanimi kraji, se je naša dojemljivost zanje kvečjemu krepila. Sodobna zavest je vse manj vajena soočanj z arhetipskimi motivi, ki so jo navsezadnje ustvarili in izoblikovali, zato lahko prebiranje zgodbe, kakršna je Odiseja, deluje nanjo vedno znova kot udarec s kladivom. Dotakne se nas, in to močno, pa četudi v njej mrgoli znanstveno dokazljivih nesmislov, kršitev človekovih pravic ali nekorektnega božjega vmešavanja.

Odisej je junak v pristnem pomenu besede, kar predvsem pomeni, da mu ni bilo z rožicami postlano. Njegova veličina ni merljiva le z močjo, pogumom in razumom, ki jih je premogel, ampak tudi z neznanskim gorjem, ki ga je moral potrpežljivo in brez vsakršnih izgovorov prestati, da bi postal to, kar je. Brezčasni junak.

*****

Slavoj Žižek: Nasilje

Avtor se v delu loti obravnave nasilja, in to iz najrazličnejših vidikov. S kopico primerov in lucidnimi primerjavami nazorno pokaže, da je subjektivna oblika nasilja, ki jo najpogosteje zaznamo in obsodimo, saj jo izvajajo konkretni ljudje in ima zelo očitne in celo spektakelske učinke, dejansko samo vrh ledene gore, in da pod njo obstaja obsežna mreža subtilnejših oblik nasilja, ki so vtkane v temelje družbenega ustroja in jih zato s površnim pogledom niti ne opazimo, čaprav njihove uničujoče posledice vsakodnevno prizadanejo velikanski krog ljudi.

Knjižica je bila objavljena leta 2007, k ponovnemu branju pa so me vzpodbudila vprašanja, ki so se porajala, ko so na policiste in slovenski parlament letele granitne kocke.

*****

Ayn Rand: Mi, živi

Smo v Rusiji. Pred kratkim se je končala oktobrska revolucija. Peljemo se z vlakom. Z razlaščeno družino Argunovih se vračamo v Petrograd. Vdihnemo svež, mrzel zrak Petrograda in kmalu začutimo mraz življenja, ki obdaja buržuje. Borijo se za golo preživetje, ker se uklanjajo novi dobi – dobi komunizma.

Protagonistka Kira Argunova vidi svojo prihodnost v projektiranju mostov, stolpnic … Čeprav je odlična učenka, je pot k cilju naporna. Kira se namreč ne upogne novemu sistemu v Rusiji, temveč živi s svojimi načeli. Ni borka proti komunizmu, temveč človek, ki želi živeti. Svojemu prijatelju nekoč pojasni: *»Nočem se boriti za ljudi, nočem se boriti proti ljudem, nočem poslušati o ljudeh. Hočem, da me pustijo pri miru – hočem živeti.«*
Neke noči spozna moškega, ki v njeno življenje prinese spremembe. Ljubezen do njega je neizmerna. Zanj bi naredila vse in ta VSE pripelje do ljubezenskega trikotnika, kjer se usode vpletenih brezmejno zapletajo. Nenehno iskanje službe, pomanjkanje živeža, predvsem pa boj za obstoj so prehudo breme, da bi se zapleti enostavno razpletli. Vendar Kira bíje boj, pri tem pa ohranja svoje vrednote.
Med branjem živimo zgodbo. Ne zanima nas, kaj se bo zgodilo. Beremo, da smo vpeti v dogajanje. Stopamo po poti buržujev in se spotikamo ob ovire, ki so jih postavili proletarci. Bíjemo tihi boj, ko naenkrat pridemo do konca. Zajamemo sapo in za trenutek obstanemo. Polni vtisov, ki smo si jih nabrali skozi dogajanja, zapremo knjigo in še naprej mislimo nanjo.
Sprva protagonistko Kiro povežemo z Roarkom iz romana Izvir, ki ga je pisateljica napisala kasneje, kmalu pa uvidimo, da Kira bíje težji boj in stopa po zelo drugačni poti. Z Roarkom si delita moč, ki jima omogoča ohranjanje lastnih vrednot, le da je eden nekoliko popustljivejši, ker je okolje bolj neprizanesljivo.
Knjigo priporočam ljubiteljem dobrih zgodb, z bogatim besedilom, predvsem pa tistim, ki želite začutiti utrip življenja takratne nove Rusije.

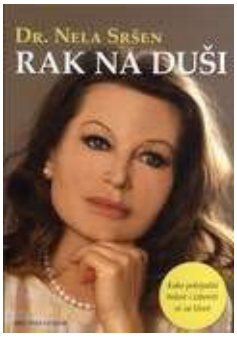

Nela Sršen: Rak na duši

Sama avtorica pravi, da je to knjiga o skrivnosti življenja in odkrivanja duše skozi kvantno medicino, jaz pa sem jo doživela kot pripoved o tem, kako nam telo pripoveduje o svojih težavah in kako mu pravzaprav ne znamo prisluhniti in mu biti v pomoč v boju z boleznijo. Med vsemi dobrinami je tisto, kar nas takoj in najbolj osrečuje, mir v duši, saj naša čustva usmerjajo in vplivajo na naše misli – z mislimi lahko zbolimo in prav tako lahko tudi ozdravimo.

Dr. Nela Sršen v knjigi opisuje, kako zelo pomemben je oseben stik zdravnika z bolnikom in kako pomembno je, da bolnik sprejme in ponotranji svojo bolezen, saj se lahko le-tako uspešno spopada z njo.

Knjigo bi priporočala vsem, ki ne znajo prisluhniti svojemu telesu in se spopadajo s kakšno boleznijo , pa si kljub temu žalijo zdravja in notranjega miru.
Pravzaprav pa je knjiga lahko odličen izziv za vsakogar, da spremeni svoj življenjski slog in navade.

****

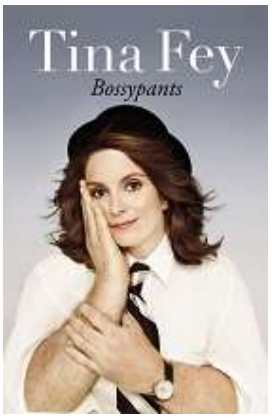

Tina Fey: Bossypants

Tina Fey je znana ameriška komedijanka, ki je zaslovela s svojimi skeči in igro v Saturday Night Live in svojo serijo 30 Rock, lahko pa ste jo videli tudi kot voditeljico Zlatih globusov lansko leto. Bossypants je njena avtobiografija. Gre za zabavno branje, polno hudomušno opisanih dogodkov iz njenega življenja.
Knjigo bi priporočila predvsem oboževalcem Tine Fey, saj je branje bolj zanimivo, če dejansko poznaš nekatere osebe in dogodke in tako spoznaš še drugo plat. Branje bo najbrž navdušilo tudi druge ljubitelje biografij, saj gre za zelo zabavno delo, kot se za znano komedijantko tudi spodobi.

****

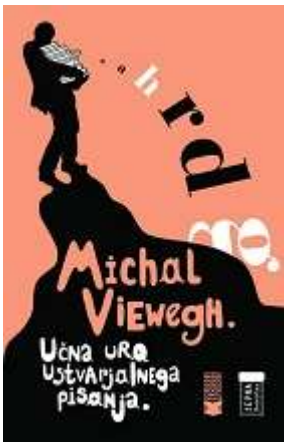

Michal Viewegh: Učna ura ustvarjalnega pisanja

Avtor in založnik sedita na terasi restavracije in se pogovarjata o bodoči novi knjigi, ko pristopi še kritik. Prihajajoča zgodba se bo odvijala v enem samem dnevu, in sicer na seminarju ustvarjalnega pisanja. Protagonist zgodbe bo kritik Lumir.
V kratki zgodbi se vsako poglavje začne s pogovorom na terasi, nadaljuje pa z besedilom novo nastajajočega romana. Osebe na terasi in njihovo življenje so močno vpeti v novo nastajajočo zgodbo. Bliskovito dogajanje se prepleta z bliskovitim razmišljanjem profesorja in študentov. Ni čudno, da se tudi konec pojavi bliskovito zaradi bliskavice fotoaparata, ki razplete zgodbo nekega dne.
Čeprav knjiga ne obsega niti sto strani, za njeno branje potrebujemo več časa, kot bi ga potrebovali, če bi se lotili lahkotnega romana. Prepletanja misli in idej, realnosti in fikcije zahtevajo koncentrirano branje. Zdi se, da v trenutku spoznamo veliko ljudi, veliko dogodkov in veliko misli. V kratkem času smo tako polni novosti. Zelo poseben roman za posebne ljudi.

****

Haruki Murakami: Norveški gozd

Študent Toru živi v Tokiu precej osamljeno življenje. Prebita klasično literaturo, posluša jazz in rock`n`roll. Pred študijem je izgubil najboljšega prijatelja Kizukija, ki je pri sedemnajstih letih naredil samomor. Toru, ki je bil vseskozi vez med Kizukijem in njegovim dekletom Naoko, nekega dne, na ulicah Tokia, sreča ravno njo. Osamljeni Toru ima tako družbo; tiho, vendar prijetno. Druženje ju zbliža, ko Naoko nepričakovano odide. Ko se ponovno oglasi, ima Toru že nove prijatelje, med njimi Midori, ki je pravo nasprotje tihe, zaprte in skrivnostne Naoko. Naoko je daleč in skoraj nedosegljiva, Midori je z njim, medtem ko Toru čuti ljubezen do Naoko. Čeprav kratek opis nakazuje na ljubezenski trikotnik, ki pripelje zaradi ljubezni do pogube, bralec tega ne doživi. V ospredju so boj Naoko z boleznijo, trdnost Midori, ki jo zahteva okolje, v katerem živi, in razumnost v odraščanju protagonista Toru. Vsak junak je nekaj posebnega v vsakdanjem svetu in ta posebnost daje zgodbi poseben pečat.
Lahkotno napisana zgodba z vsebino, ki bralca prisili v razmišljanje: »Zakaj obstajajo osamljeni osebki, ki se podajo v neskončnost?«

*****

Paolo Giordano: Samotnost praštevil

To je zgodba o odraščanju dečka in deklice, ki ju boleči izkušnji zaznamujeta za vedno. Na eni strani je Alice, ki sovraži smučarsko šolo in zgodnje vstajanje med božičnimi počitnicami. Na njenem telesu pustita posledice huda nesreča in anoreksija. Na drugi pa Mattia, nadarjeni matematik, ki ga bremeni krivda, ker je pustil svojo duševno zaostalo dvojčico samo v parku in je niso nikoli več našli. Srečata se v šoli, kjer sta oba izrinjena iz družbe, podobno kot praštevila. A prav to ju zbliža in med njima se oblikuje posebna vez. Praštevila so namreč samotna, toda obstajajo tudi praštevilski dvojčki ...
A njuna vez se nikoli ne razvije v romantično razmerje, čeprav tičita skupaj skoraj vsak dan in čeprav je ta vez tako močna, da Mattia, ki dobi štipendijo za študij na tisoče kilometre stran, pripelje nazaj v Italijo.

Samotnost praštevil je prepletanje dveh zgodb, ki pripovedujeta o ljubezni, krivdi, prijateljstvu, drugačnosti, bolečini, bližini in hkrati samoti. Zgodba nam oriše tudi samoto znotraj družine, kjer ne znajo sprejemati otrokove drugačnosti in sporoča o netolerantnosti družbe do vsega drugačnega v njej. Da nam priložnost, da razmislimo o stvareh, ki se skrivajo pod površjem človeka, pod površjem tistih, ki jih ne razumemo in pogosto spregledamo.

*****

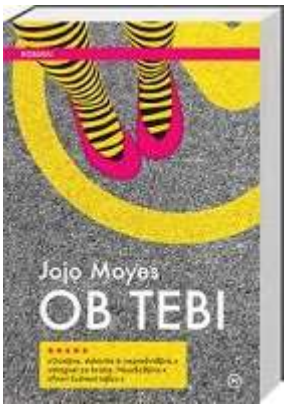

Jojo Moyes: Ob tebi

To je ganljiva, duhovita in provokativna zgodba o ljubezni, katere glavna junaka sta Louise in Will, tetraplegik in njegova negovalka. Will Taylor je s svojo nemobilnostjo izgubil voljo do življenja. Odločil se je, da mu najpozneje v šestih mesecih naredi konec. Ob njem je negovalka Lou Clark, ki jo Will sicer spravlja ob pamet s svojo nejevoljo, a si sčasoma zada za življenjsko poslanstvo, da bo za vedno preobrazila njegovo vdanost v usodo. Pa ji bo uspelo?
Zgodba, ki poskrbi za solzo žalosti in veselja obenem.

*****

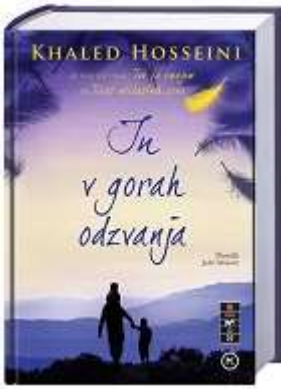

Khaled Hosseini: In v gorah odzvanja

Osrednja zgodba je zgodba o Abdullahu in Pari, ki sta zelo navezana drug na drugega. Oče ju loči, ker Pari proda bogati družini. Knjiga nas skozi zgodbe ljudi, ki so z bratom in sestro povezani na različne načine, vodi do njunega ponovnega snidenja. Srečata se čez mnogo let v precej drugačnih okoliščinah, kot bi pričakovali.

****

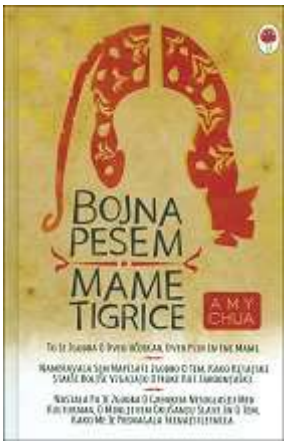

Amy Chua: Bojna pesem mame tigrice

Knjiga govori o materi kitajskega rodu, živeči v Ameriki, ki se odloči vzgajati svoji hčeri po kitajskem vzorcu. Nepremostljive kulturne razlike dveh svetov trčita skupaj in pisateljičin nabrušen jezik, ki kot goreča zagovornica lastnih korenin, kritično ocenjuje t. i. zahodnjaško (po njenem pretirano permisivno) vzgojo. Amy Chau je pogumno in odkrito spregovorila o načelih lastne vzgoje ter nedvomno izzvala mnogo vprašanj in kritik s strani bralcev.
Bojna pesem mame tigrice je zagotovo knjiga, ki je v meni zmešala številna občutja glede opisane vzgoje. V prvi vrsti sem knjigo vzela v roke kot mama dveh nadobudnih otrok, vendar pa sem jo brala skozi oko matere in skozi poklicno oko. Začetna poglavja so v meni vzbudila kritičen odnos do opisane vzgoje in globoko v sebi sem Amy Chau obsojala ter jo imela za brezsrčno avtoritativno osebo brez meja, ki svojima hčerama ne pusti življenja, ki jima ga je velikodušno, iz egoističnih razlogov, podarila. Vendar se je z vsakim novim poglavjem moje mnenje mehčalo, argumenti zoper mater in njeno vzgojo so postajali majavi. Tako sem nihala iz enega ekstrema v drugega. Ob koncu sem spoznala, da je pisateljica mati z velikim srcem, nadnaravno močjo, samokontrolo, vztrajnostjo in doslednostjo. Mati z lastnostmi, ki pogosto manjkajo marsikateri »zahodni« materi. Čeprav njene vzgoje nikoli ne bi mogla prevzeti, ker v tem duhu tudi sama nisem odraščala, se v njej skrivajo dobri recepti za kvalitetnejše življenje naših otrok. Vsekakor priporočam vsakomur, ki je že zaposlen v službi staršev, tistim, ki so v postopku, da jo sprejmejo, in nenazadnje tudi tistim, ki se nekoč v tej vlogi vidijo.

***

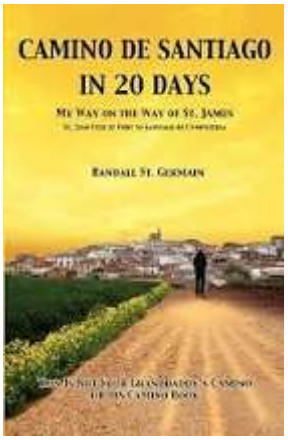

Randall St. Germain: Camino de Santiago in 20 days

Knjigo sem vzela v roke, saj si tudi sama želim nekoč prehoditi znano romarsko pot Camino de Santiago in je super dobiti informacije in izkušnje iz prve roke. A ta knjiga ni bila tako zanimiva, kot sem si predstavljala, da bo. Človek ima namreč na tej 800 km dolgi poti več kot dovolj časa, da razišče svoje misli, da se spoprime s svojimi problemi, da uživa v miru, tišini in spokojnosti in da preprosto uživa v lepotah narave, ki jih je v tistih koncih v izobilju. A ob branju te knjige nisem in nisem razumela, zakaj se je avtor sploh odpravil na pot. Njegova pot je delovala kot športni maraton. Kot dirka s časom, tekmovanje s samim sabo, da lahko v določenem času opravi pot. Hkrati je knjiga polna pritoževanja. Prav vsak opis dneva se namreč začne, kako avtor ni mogel spati, ker so ljudje smrčali. Če k temu dodamo še dejstvo, da ga na poti ni nič prevzelo ali navdušilo, bralec hitro postane razočaran ob branju. Seveda še toliko bolj, če ima željo nekoč tudi sam prehoditi to pot.
Knjigo bi priporočila tistim, ki so nekoč že bili ali pa si želijo obiskati Camino de Santiago. Avtor se sicer vseskozi pritožuje, a vseeno daje natančen opis vasi in krajev, kjer je hodil.

****

Bruno Šimleša: Šola življenja

Knjiga sodi v duhovno literaturo. Pisec Bruno Šimleša nas želi naučiti, kako živeti srečno, polno življenje a ne samo životariti .Sporoča nam, da je naukom iz te knjige treba dati priložnost, da vstopijo v naše srce in razum. Knjiga mi je všeč, saj razen teorije ponuja še nasvete, kako živeti življenje svojih sanj oziroma kako občutiti ljubezen do sebe in do drugih. Knjigo bi priporočila vsem, ki imajo radi duhovno literaturo, in tudi vsem ostalim, ki želijo svoje življenje spremeniti na bolje.

*****

Annemarie Selinko: Desiree

Knjiga je bila zelo zanimiva in poučna s področja zgodovine. Opisuje celotno življenje Desiree Clary. Le-ta je bila prva ljubezen in zaročenka Napoleona Bonaparta. Napoleon se z Desiree samo zaroči, ne pa tudi poroči. Poroči se z drugo žensko, saj mu ta omogoča, da se povzpne med pomembnejše sloje prebivalstva. A Desiree nikoli ni resnično pozabil. Ta pa se poroči s švedskim kraljem, ki usodno porazi Napoleona. Tako knjiga opisuje odnose med temi ljudi, in sproti lepo opisuje zgodovino tistega časa.
Knjigo seveda priporočam vsakomur, še posebej pa tistim, ki imajo radi zgodovino in radi kakšno misel vzamejo iz življenja drugih oseb.

***

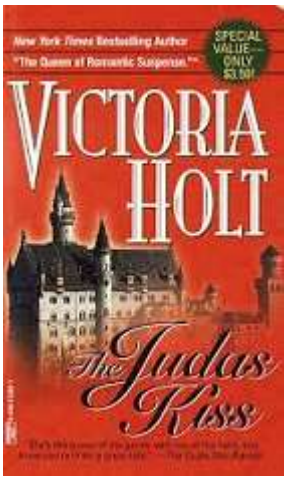

Victoria Holt: The judas kiss

Knjiga je na las podobna drugim romanom Victorie Holt, ljubezenski, domišljijski, preprost. Opisuje zgodbo Pippe Ewell, katere sestra skrivnostno umre. Pippa gre za sestrinimi sledmi in želi odkriti, kdo je njen morilec. V njeno življenje pride skrivnostni moški in mnogo drugih skrivnostnih ljudi.
Knjigo priporočam za tiste dni, ko vam ne diši zahtevnejše branje, ampak bi radi nekaj preprostega in sproščujočega.
Knjigo sem prebrala v angleščini, tako da jo priporočam tudi tistim, ki bi radi malo vadili angleščino.

****

Nara Petrovič: Človek – navodila za uporabo

Avtor knjige je zelo inteligenten in iznajdljiv človek. Dolgo že živi v skladu s naravo, zato dobro ve, o čem piše in govori.
V knjigi razloži, zakaj so vsakdanje navade, kot so sedenje na stolih, iztrebljanje na toaletni školjki, spanje na postelji itd. izjemno škodljive za naše zdravje. Verjamem, da v primeru, da to knjigo preberete, ne boste sedeli križem rok, ampak vam bo dala resnično misliti, kako smo se ljudje odrezali od narave.

Knjiga mi je med drugim tudi všeč, ker ima poleg besedila tudi oblačke s mislimi nam znanih oseb, na koncu je tudi spisek knjig in filmov, ki se jih splača prebrati oz. pogledati.

****

Lou Marinoff: Raje Platona kot pomirjavala!

Avtor nam v knjigi želi predstaviti rešitve iz filozofije, ki bi nam pomagale reševati vsakodnevne težave. Tako razloži, kako so si kakšni filozofi kaj razlagali in kako nam to koristi.
Knjigo predlagam bralcem, ki jih zanima filozofija in želijo spoznati nove rešitve za težave.

Jo Nesbo: Pentagram

Zapiti policist Harry Hole iz Osla se v razgibanem trilerju spopade s svojim alkoholizmom, zloveščim serijskim morilcem, ki žrtvam reže prste in v njih pušča rdeče diamante v obliki peterokotnika, in s pretkanim, inteligentnim večnim rivalom, uglajenim, toda pokvarjenim inšpektorjem Tomom Waalerjem. Napet roman od začetka do konca s hitrim tempom in nenehnimi preobrati.
Knjiga ponuja lahkotno, tekoče in napeto branje ljubiteljem kriminalk, neposreden, trd jezik v neizprosnem okolju.

*****

Lindsey Kelk: Jaz srce New York

Na begu pred svojim fantom, ki jo je prevaral, z zmečkano obleko nevestine družice, parom louboutink in potnim listom v rokah Angela skoči na letalo za New York. Zateče se v prijeten hotel, kjer spozna novo najboljšo prijateljico Jenny, ta pa ji priskrbi hollywoodsko preobrazbo in jo popelje na noro turnejo po mestu, ki nikoli ne spi.
Zabavna romantična komedija, ki spominja na pisanje Carrie Bradshaw - Seks v mestu, v momentih pa tudi na Dnevnik Bridget Jones.

****

Jostein Gaarder: Zofijin svet

Roman, ki je postal filozofski učbenik na marsikateri srednji šoli, nas popelje v svet filozofije. Štirinajstletnica Zofija začne prejemati ovojke in dopisnice. V ovojkah prejema pisma, ki jih piše Alberto in jo seznanja s filozofijo, dopisnice pa so namenjene Hildi, deklici, ki bo na isti dan kot Zofija dopolnila petnajst let. Piše jih njen oče, ki kot major deluje v Libanonu.
V malce nenavadnem dogajanju skušamo razbrati smisel, ko se zgodba obrne na glavo. Med branjem postanemo zmedeni. Lovimo novo bistvo zgodbe. Začnemo se spraševati o dejanskosti, razumnosti, bistvenosti. Kar nekaj časa ne dojamemo novega spoznanja in ko ga končno sprejmemo, se odpre resničnost zgodbe. Za trenutek obstanemo, pomislimo in začutimo miselnost filozofov. Ko zapremo knjigo, se ozremo naokoli, pogledamo bližnji predmet in se vprašamo: »Je resnica res resnična?«

*****

Rhonda Byrne: The Magic

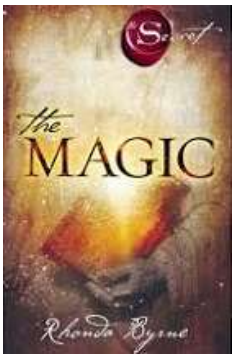

Knjiga je odlični vodnik, če si želiš spremeniti življenje in začeti živeti bolj polno. Spomni te, da nam je preveč stvari samoumevnih, da smo premalo hvaležni in da v večini primerov sploh ne vidimo, kaj vse imamo, ker smo preveč osredotočeni na tisto, česar nimamo. Primerno za vse, od najstniških let dalje. Je ena izmed tistih knjig, ki jih moraš imeti doma.

****1/2

Julian Barnes: Smisel konca

Knjiga je sestavljena iz dveh delov. V prvem delu se glavni junak Tony Webster spominja svoje mladosti. To obdobje opisuje po spominu, ki ga je ohranil kot upokojenec, ki ima za seboj uspešno kariero in ločitev. Z bivšo ženo in hčerko se dobro razume. Prepričan je, da v življenju nikogar ni prizadel. Vendar je to njegov pogled, njegovo prepričanje, ki se kot krhko ogledalo razbije na tisoč koščkov, ko izve, da je podedoval dnevnik svojega mladostnega prijatelja Adriana. Vrnitev v preteklost je vse prej kot prijetna, resnica, ki jo je oblikoval skozi vse svoje življenje, pa se izkaže kot spomin na trhlih temeljih. Drugi del tako pripoveduje o poti spominov, ki se mu na vsakem koraku rušijo pod težo lastnih prepričanj.
Bistvo knjige pove že sam naslov, ki bi mu sama dodala še vprašanje bistva življenja. Kaj je tisto, kar nam ostane v spominu, kaj pri tem je resnica in kaj tisto, kar si zapomnimo kot plod naših izkušenj, našega pogleda na življenje, nas samih. Kako si lahko enako stvar ali dogodek vsak posameznik tolmači po svoje, ga doživi in vtisne v spomin edinstveno. Tako kot je edinstven vsak posameznik zase. Kaj je norma sreče vsakega posebej izmed nas in na podlagi česa se bomo v zrelih letih lahko ozrli nazaj in pri sebi zagodrnjali, da smo s svojim življenjem zadovoljni. Priporočam vsakomur, ki ima rad čtivo, ki poleg dobre vsebine ponuja tudi mnogo filozofskih in življenjskih vprašanj, na katere si mora bralec odgovoriti sam.

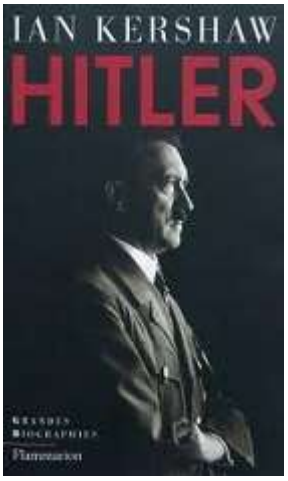

Ian Kershaw: Hitler

Precej obsežna biografija o enem izmed največjih zločincev človeštva Adolfu Hitlerju, ki jo je napisal priznani in ugledni profesor z Uneverze v Sheffieldu Ian Kershaw. Biografija nas popelje skozi Hitlerjevo otroštvo, ki ga je preživel v rodni Avstriji ob strogem očetu in ljubeči mami, pa vse do njegovega, presenetljivo lahkega vzpona na oblast, na kar so seveda vplivale predvsem takratne zelo slabe družbeno socialne razmere v Nemčiji. Avtor nas seveda, kot eden izmed največjih strokovnjakov za obdobje nacizma, tretjega rajha, popelje skozi obdobje II. svetovne vojne vse do Hitlerjevega propada.
Zelo dobra biografija, ki neobremenjeno in brez velikega moraliziranja popelje bralca v življenje Adolfa Hitlerja, nesposobnega umetnika, slikarja razglednic in po drugi strani izjemno karizmatičnega retorika, ki je znal množice z navadnimi puhlicami očarati do te mere, da so ga postavili za svojega »Fuhrerja«.

*****

John Boyne: Deček v črtasti pižami

Knjiga spada sicer med mladinska prozna dela, ampak to ni pomembno, saj njeno pričevanje gane tako mladega kot tudi odraslega bralca.
Dogajanje je postavljeno v vojni čas. Skozi oči otrok, njihovega občutja in dojemanja je prikazano življenje za taboriščnimi zidovi. Ganljivo je prijateljstvo, ki se stke med Brunom, ki je sin nemškega komandanta in Šmuelom – židovskim dečkom.
To je knjiga, v kateri se piše Oče z veliko začetnico, ker opravlja posebno zahtevna dela, ki mu jih je zaupal Fuhrer. Očetu se absolutno podreja cela družina, saj njeni člani nimajo pravice do svojega mnenja.
Dosti je besed o knjigi, saj je tako veličastna, da jo je potrebno prebrati.

****

Philippa Carr: Kresni večer

Zgodba se dogaja v prvi polovici 19. stoletja, ko je kraljica Viktorija sedla na prestol. Mlada Annora živi z bratom Jaccom v gradu Cador v okrilju ljubeče družine. Malo pred devetim rojstnim dnem se z bratom na skrivaj udeležita kresnega praznovanja. Podivjani vaščani med kresnim obredom poženejo staro zeliščarko Ginny v ognjeno smrt. Annora in Jacco rešita njenega vnuka. Annora se z družino odpravi v Avstralijo, kjer je oče kupil posestvo, potem ko je odslužil sedemletno kazen. V nevihti na morju umrejo Jacco, mama in oče. Nadzornik posestva želi Annoro za ženo, ta pa ga ne mara in se ga celo boji. Reši jo Rolf, ki je prišel iz Anglije. Vanj je bila Annora zaljubljena že kot deklica, vendar je mislila, da je bil Rolf udeležen pri obredu v kresni noči. Ko se Annora prepriča, da je Rolf nedolžen, se poročita na kresni dan.

*****

Dr. Peter J. D'Adamo: 4 krvne skupine, 4 programi

Knjiga je primerna za vsakogar, ki ima kakršne koli težave s prebavo, kilogrami ali z zdravjem. Celo za starše, ki verjamejo, da ima hrana velik vpliv na vedenje otrok. Ogromno podatkov, ki te malo pretresejo, saj kaj

kmalu ugotoviš, da v vsakdanjiku počnemo veliko napak, ki vplivajo tako na naše razpoloženje, težo in posledično na samozavest. Je knjiga, polna informacij o prehrani, pravilni telovadbi in načinu življenja.

***

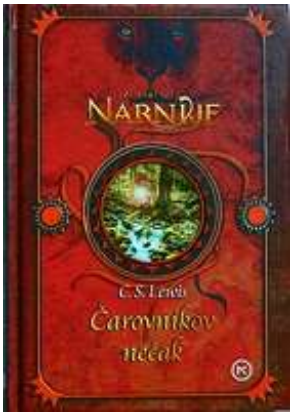

C. S. Lewis: Čarovnikov nečak

Zgodba je v bistvu uvod v dogodivščine zgodb iz Narnije. V tem delu bralec izve, kako je nastala Narnija, kako je ledena kraljica prišla v Narnijo ter kako to, da jih je omara privedla do te dežele. Primerno delo za vsakogar, ki ima rad malo pustolovščine, saj vsebuje čarovnice, nenavadne dogodke. Ima pa tudi dobro psihološko ozadje ter predvsem se da potegniti smernice s svetopisemskim nastankom sveta.

****

C. S. Lewis: Zgodbe iz Narnije: lev, čarovnica in omara

Zaradi nevarnosti bombardiranja Londona med 2. svetovno vojno morajo štirje otroci odpotovati na podeželje k čudaškemu profesorju. Zaradi strogih pravil, ki veljajo v hiši, se jih kmalu poloti dolgčas, vse do trenutka, ko mala Lucy odkrije skrivnostno omaro, ki predstavlja vrata v povsem nov svet. Toda tudi tam ni vse tako, kot bi moralo biti, saj je zlobna čarovnica deželo vkovala v večno zimo, zato otroci zberejo pogum in priskočijo na pomoč plemenitemu levjemu kralju.
Zgodba, ki te popelje v svet domišljije, moralnih vrednot ter miselnosti, da ne glede na vse dobro vedno premaga slabo, le verjeti je treba, zaupati vase in lastnemu instinktu.

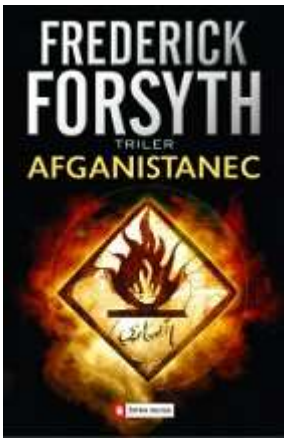

Frederick Forsyth: Afganistanec

Ameriška in angleška obveščevalna služba prideta do podatka, da Al Kajda nekaj let po letalskem napadu na New Yorška dvojčka pripravlja nov velik teroristični napad pod skrivnostno šifro Al Isra. V razkrivanje terorističnega napada se vključita ameriška Cia in britanska SIS, katerima s skupnimi močmi in z veliko domiselnosti uspe v Al Kajdo infiltrirati upokojenega polkovnika elitne britanske enote SAS Mika Martina, ki je zaradi znanja arabskega jezika, poznavanja Afganistana in temne polti kot nalašč za to nevarno nalogo. Sledi napeta bitka s časom in z živci, ki razkrije vso veličino smrtonosnega načrta teroristov.
Lahkotno branje s hitrim tempom, ki nas popelje tudi v tehnološko dovršeno obveščevalno dejavnost zahodnih sil.

***

Nicholas Sparks: Najboljše v meni

Knjiga pripoveduje o neizživeti, a iskreni ljubezni, ki se je rodila med fantom in dekletom že v srednji šoli. Različni družini obeh mladostnikov in različni življenjski odločitvi sta fanta in dekle ločili za 25 let, ko sta se vsak s svojo zgodbo ponovno srečala. Kljub dolgemu premoru je njuna ljubezen

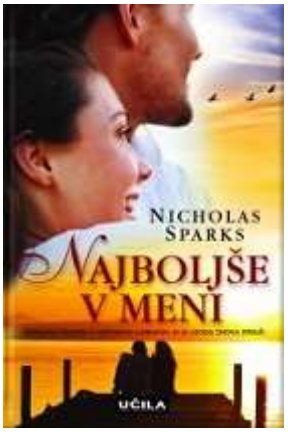

še živela, vendar jima življenje ni dalo, da bi zaživela skupaj in bila srečna. Kljub temu pa je epilog zgodbe na nek način srečen in bralca ne pusti ravnodušnega.
Knjigo bi priporočala vsem tistim, ki radi odtavate v ljubezenski svet, pa niste zahtevni bralci. Knjiga je berljiva literatura, na trenutke napeta in bralca pritegne, vendar ne pusti globokih sledi ...

****

Ildefonso Falcones: Fatimina dlan

Zajetna knjiga s podrobno opisano zgodovino nas popelje v drugo polovico 16. stoletja, kjer se v Španiji bíje boj med muslimansko in krščansko vero. Pisatelj obe veri združi v protagonistu Hernandu, ki je sin katoliškega duhovnika in muslimanske matere. Čeprav vzgojen v muslimanski veri in v boju zanjo, se zdi, da sta se veri v njegovem telesu združili. Pomoč nudi vsem ljudem, ne glede na vero. Skuša razumeti dogajanja okoli sebe: trpinčenje muslimanov, maščevanje nad kristjani, boj za preživetje, zaničevanje, ljubezen, izgnanstvo …
V spopadu z vojsko kralja Filipa II Hernando spozna Fatimo in se vanjo zaljubi. Zakonitosti v muslimanski skupnosti Fatimo oddaljujejo od njega in Hernando začenja bitko za svojo ljubezen, ki mu nikakor ni usojena. Njegovo življenje tako predstavljata boj za ljubezen do Fatime in boj za sožitje dveh ver.
Pisatelj zelo podrobno niza zgodovinska dejstva, ki jih spretno vpeljuje v življenje namišljenega junaka in njegovih bližnjih. Kruta dejanja kristjanov in muslimanov zariše tako živo, da bralec obstane in razmišlja, da morda ne bi nadaljeval z branjem. Težko se prebija skozi boje, kjer krutost ne pozna meja – ne prizanaša niti otrokom. Vztrajnost pripelje do nagrade. Pred nami se odpira življenje čudovitega človeka, katerega življenje se odvija tako med kristjani kot muslimani. Njegova kri ostaja razpeta med obema verama vse do konca.
Ker je knjiga izjemno obsežna in vsebuje ogromno zgodovinskih podatkov, jo priporočam predvsem ljubiteljem zgodovinskim romanov.

****

Philippa Carr: Vrnil se je

Zgodba se dogaja v Angliji v času Napoleona. Jessica živi v dvorcu Eversleigh s starši, polsestro in njeno družino. Jessica in cigan Jake, ki je v resnici plemič iz Cornwala, se zaljubita. Jake se zaplete v umor, ko rešuje cigančico Leo, zato ga za sedem let izženejo v Avstralijo. Medtem se Jessica poroči z bogatim tovarnarjem Edwardom. Ko se Jake vrne v London, postaneta z Jessico ljubimca. Med izgredi delavcev v tovarni postane Edward invalid. Enega izmed delavcev obsodijo na smrt. Njegov sin maščuje očetovo smrt in umori Edwarda. Jessica in Jake se poročita v Cornwalu.

*****

Franz Werfel: Pesem o Bernardki

Roman opisuje življenje Bernardke Soubirous od njenega 14. leta starosti do njene smrti. Bernardka je 11. februarja 1858 v Massabielli v skalni votlini zagledala močno svetlobo okoli lepe Gospe. To videnje je povsem spremenilo njeno življenje, pa tudi življenje v Lurdu. Deklica je v globoki molitvi izpolnjevala Gospejina naročila. Njeno srečo ob teh srečanjih so kalila posmehovanja vaščanov in nevera cerkvenih krogov. Cerkvene in posvetne oblasti ter različne komisije so Bernardko znova in znova zasliševale in preizkušale verodostojnost njenih pričevanj. Ona pa se ni dala zmesti in je v globoki veri vselej odgovarjala enako. V Lurd so prihajale množice romarjev, pričela so se ozdravljenja, ki so jih potrdili tudi zdravniki. Bernardka je postala redovnica. Imela je hudo bolezen, kostno tuberkulozo, ki ni bila ozdravljiva in ji je iznakazila desno koleno. Odtujila se je od svojih domačih, imela pa je dobro prijateljico, redovnico Natalijo. Ves čas je bila skromna, izžarevala pa je notranjo lepoto in ljubeznivost, ki je privlačila ljudi, s katerimi se je srečevala. Leta 1933 jo je tedanji papež razglasil za svetnico.

*****

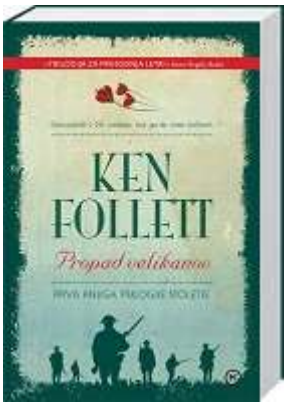

Ken Follett: Propad velikanov

Gre za obsežen roman, ki opisuje dogajanje od leta 1911 do 1924, pred prvo svetovno vojno, med vojno samo in takoj po njej ter čas ruske revolucije. Opisuje čas, ko usihajo monarhije, se prebuja delavsko gibanje in se ženske borijo za svojo veljavo. V romanu spoznamo zgodbe petih družin iz različnih koncev sveta, valižanske, angleške, nemške, ruske in ameriške, spoznamo stiske in bedo delavskega razreda ter blišč in spletke buržoazije, torej lastnikov kapitala. Njihova življenja in odnosi se prepletajo na vseh nivojih, v pričetku v okviru posameznih družin, kasneje na mednarodnem nivoju, v okviru svetovne vojne. Od zaželenih do prepovedanih ljubezni, od predvojnih prijateljev do vojnih sovražnikov. Zgodba je prestavljena ne pribl 800 straneh, vendar bralca posrka vase že s prvo stranjo. ZELO PRIPOROČAM in se že veselim nadaljevanja.

***

Ernest Hemingway: Zeleni griči Afrike

Knjiga opisuje Hemingwayev safari v Afriki v tridesetih letih prejšnjega stoletja. Hemingway je strasten lovec in skozi celotno knjigo je prepoznati njegovo izredno zavzetost. Opisi pokrajine in živali so izredno plastični. Čeravno knjiga ne vsebuje neke posebno zanimive zgodbe, je način pisanja privlačen, drugačen in nenavaden. Četudi bralec ni lovec ali mu je lov celo tuj, ga lahko vsebina pritegne in ponazori neko drugo dimenzijo dojemanja lova. Močno je razvidno, kako je Afrika in tudi ljudje Hemingwayu pri srcu. Zanimiva knjiga. Priporočam jo predvsem zaradi sloga pisanja.

Luise Douglas: Ljubezen mojega življenja

Kako nadaljevati življenje, ko mlada ženska v prometni nesreči izgubi svojega ljubljenega moža, ki ji je pomenil vse, bil je njen svet. To je pripoved o ljubezni, strasti in žalovanju, ki pa je močno povezana z družino pokojnega ... Zanimivo branje.

*****

Lisa Kleypas: Skrivnost poletne noči

Knjiga govori o ljubezni, spletkah, londonski družbi in o času, ki ga že davno ni več med nami. Anabelle, mlada gospodična, stara 25 let, kar je za takratne razmere pomenilo, da je stara devica, preživlja že svojo četrto sezono na družabenem parketu, pa ji vendar še ni uspelo dobiti moža. Verjetno ne zato, ker bi bila neprivlačna, ampak zato, ker so doma revni. Tako nekega dne, ko želi z bratom Jeremyjem v gledališče, tam spoznata, da nimata dovolj denarja za obe vstopnici, spozna Simona Hunta, bogatega podjetnika in sina mesarja, ki jima plača karte. Nad Anabelle je tako navdušen, da je v soju luči in vsej tej gneči celo poljubi. Anabelle sprva ni navdušena nad njim in ga sploh nima na seznamu za morebitnega moža. Ko pa se s prijateljicami, ki so prav tako še samske, poveže v tim za izbiranje moža, pa splet okoliščin nanese na to, da jo prav on vznemirja. Po dolgih mukah dvorjenja le pristane na poroko z njim, on pa ji odkrije svet ljubezni in strasti, kot ga še ne pozna. Knjiga se tako konča s srečnim koncem, z naukom, da nikoli ne reci nikoli, ker zarečenega kruha se največ poje. Meni je bila knjiga zelo všeč, saj na splošno rada prebiram tovrstne romane. Vsem, ki jim ugaja ta zvrst, bi priporočila ta roman, saj je napisan na način, da nikoli ne veš, kaj bo na drugi strani. Knjiga me je potegnila vase in tako sem jo prebrala na mah. Prav tako pa me je pritegnil naslov, ki je iskriv in skrivnosten. Dogodivščine londonske družbe iz prejšnjih stoletij opisuje mnogo avtorjev, ampak le peščica je takih, ki zna pritegniti k branju. Ena izmed njih je avtorica te knjige.

Slavko Dokl: Uskoška princesa 1.-3. del

Zaradi mojih korenin, ki segajo na Dolenjsko, me je ta zgodovinski roman izredno pritegnil.
Opisuje dogajanje na Šentjernejskem polju v 17. stoletju. Knjiga seznani bralca z izredno bogato zgodovinsko preteklostjo, opiše življenje na gradovih, posebno v dolini gradov ter na Gracarjevem turnu, življenje graščakov in navadnih ljudi, opisuje napade Turkov in žumberških Uskokov. Poleg tega oriše tudi inkvizicijske procese zoper »čarovnice« v Šentjerneju, kar precej pa je tudi raznih zgodbic in pripovedk, ki sem se jih spomnila in so mi jih pripovedovali starejši ljudje v moji vasi.

Primož Suhodolčan: Pica je kraljica

Ker ima moj sin Filip izredno rad pico, sva v knjižnici našla tudi knjigo, ki je zabavna in hkrati poučna.
Knjiga je zbirka 5 pravljic, in sicer: Tukaj straži kapitan Kljuka, Taka pica je kraljica, Leteča veverica, Kako se je rodil teniški copat in Rokav bavbav. Nama s Filipom je bila najbolj všeč Taka pica je kraljica. To je pravljica o izbirčnem Mirku. Mirko je imel »leteči krožnik«, ki je poletel vsakič ko mu je mama skuhala kosilo ali večerjo. Nič mu ni bilo po volji. Nekega dne pa je mamica vprašala Mirka, kaj si želi jesti, pa je povedal, da bi najraje na svetu jedel pico. Tako mu je mama pripravljala pico v najrazličnejših variantah in bilo mu je všeč.
Pouk za nas: ne silimo otrok s hranooooooo, ampak raje vprašajmo in izpolnimo želje, saj ni tako težko.

Ursel Scheffler: Črnilko. Računalniška pošast

Moj sin Filip najraje na svetu igra igrice na računalniku. Ker sem ga želela s knjigami spraviti stran od računalnika, sva v knjižnici našla čudovito in zabavno knjigo.

V knjigi je opisana računalniška pošast Črnilko, ki je črnilo iz bombic in ljubi umazanijo in smrad. Zato mu je novi prijatelj Anže, ki si redko preobuje nogavice, še redkeje se umiva in tuširа, zelo všeč. Večino časa pa preživi za računalnikom. Vendar skupaj s Črnilkom rešita pravo detektivsko nalogo: najdeta tatove in postaneta junaka. Istočasno pa se Anže zaljubi in začne umivati, kar pa prisili pošast Črnilka, da se preseli drugam.

*****

Margaret Mazzantini: Novorojen

Spominska razstava fotografij v Sarajevu in povabilo dolgoletnega prijatelja sta razloga, da se Italijanka Gemma s svojim šestnajstletnim sinom Pietrom odpravi v kraje, kjer je spoznala in izgubila ljubezen svojega življenja, očeta najstnika. Mladi Pietro ni najbolj navdušen nad potovanjem in iskanjem svojih korenin, Gemmo pa je strah vračanja v kraje z lepimi in grozljivimi spomini. Gemma je namreč v Sarajevu tik pred poroko srečala fotografa Diega in se vanj zaljubila. Zaradi njunega kratkega srečanja je propadel njen prvi zakon, boemski duši Gemma in Diego pa sta se združila in v Italiji ustvarila dom, poln topline in ljubezni. Žal sta se kmalu soočila s težavo, saj je imela Gemma težave pri zanositvi. Iskanje nadomestne matere ju je pripeljalo nazaj v Sarajevo ravno v trenutku, ko se je začenjala vojna. Zaradi njene okrutnosti je dobila njuna zgodba popolnoma drugačne razsežnosti. Novorojen je roman o ljubezni, vojni, materinstvu in upanju.

*****

Irene Nemirowski: Francoska suita

Preprosto odlična knjiga. Proti pričakovanjem. Ko jo pričneš brati jo težko izpustiš iz rok. Pisateljica je premožna židija iz Kijeva, ki je napisala več

del o židovstvu in Rusiji. Pričujočo knjigo je pisala do leta 1942, ko so jo aretirali kot judinjo in po nekaj mesecih v taborišču usmrtili. Njene zapiske je uredila in dokončala njena hči. Knjiga opisuje prva leta okupacije Francije v drugi svetovni vojni. Prepleta se več zgodb, ki opisujejo ljubezen, smrt, prijateljstvo, izdajstvo, egoizem, pohlep. Čeravno je večina zgodb pretresljivih in v veliki meri opisujejo človeške negativne plati, je napisano tako pretresljivo, da te prevzame občutek praznine in želje po nadaljevanju, ko je knjige konec. Priporočam vsem.

***

Celeste Jones, Kristina Jones in Juliana Buhring: Ne brez moje sestre

Knjiga je resnična zgodba o krutem otroštvu treh sester, ki so odraščale v verski sekti Božji otroci. Po dolgih letih telesne in duševne zlorabe so sekto zapustile, zdaj pa se s skupnimi močmi bojujejo za zaščito otrok po svetu. S tem romanom želijo svet posvariti pred zavajajočo podobo verskega kulta, ki je uničil njihovo otroštvo. Kult, ki se je rodil konec šestdesetih let 20. stoletja , deluje še danes. Pretresljivi opisi trpinčenja otrok prikazujejo svet trpljenja, ki še vedno vlada v verskih sektah po svetu.
Knjigo sem brala zelo težko, bila sem zgrožena nad življenjem teh ubogih otrok . Človek težko verjame, da lahko nekoga verska sekta tako močno potegne vase in mu zamegli um.

*****

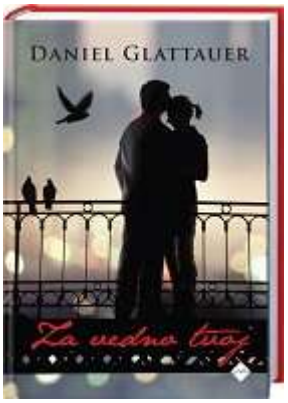

Daniel Glattauer: Za vedno tvoj

Judith je poslovna ženska sredi tridesetih let. Nekega dne spozna Hannesa, ki se zdi kot sanjski moški; arhitekt v začetku štiridesetih, samski in lepo vzgojen. Naklonjenost je na začetku obojestranska.
Hannes povabi Judith v Benetke, kjer ji s svojimi do zadnjega organiziranimi dnevi ne da dihati. Judith postane jasno, da ji tak odnos ne ustreza. Čuti, da je nekaj narobe, prijatelji in sorodniki pa so prepričani, da je končno našla najboljšega pod soncem. Njun odnos se čedalje bolj zapleta, Judithino lagodno in brezskrbno življenje pa se spremeni v pravo nočno moro.

Nataša Konz Lorenzutti: Kava pri dišečem jasminu

Ljubezenski roman ? Da in ne. Ljubezen spremlja odvisnost od iger na srečo, to vodi v propad družinskega življenja. Roman se v večji meri ukvarja z zasvojenostjo in z vsemi negativnimi posledicami. Jasmina le zbere pogum, se reši težav in poskusi ustvariti novo in bolj zdravo družinsko okolje. V tem poskusu se izmenjujejo vzponi in padci; Jasmina se vrti v začaranem krogu. Ko ji v življenju malo posije sonce sreče, se le ta kmalu skrije za oblak.
Ko sem izbirala knjigo, sem izbrala slovensko avtorico, saj sem želela prebrati roman, ki ga je napisala Nataša Konz Lorenzutti.

****

Sue Monk Kidd: Prestol morske deklice

Ko sem prebrala naslov, si nisem mogla predstavljati, o čem govori knjiga. Nato pa se je pred mano odvila ljubezenska zgodba, ko se glavna junakinja zaljubi v benediktinskega meniha. Zveza, ki že sama po sebi prinaša probleme, pa problemi iz zgodbe njenega zdolgočasenega zakonskega življenja, ki kliče po spremembi, in zgodba o prestolu morske deklice. Preplet zgodb, zaradi katerih knjigo preberete na dah do zadnje strani.

*****

Carlos Ruiz Zafon: Senca vetra

Gre za srhljivo, erotično, ganljivo in tragično zgodbo, v kateri se preteklost prepleta s sedanjostjo, in ko tok zgodovinskih dogodkov kroji sedanje življenje glavnemu junaku, desetletnemu dečku.
Ta v iskanju pisca skrivnostne knjige z naslovom Senca vetra doživlja skrivnostne prigode in preizkušnje, seveda pa ne gre brez usodne ljubezni. Napeta zgodba, ki jo odlikujejo izjemno bogat jezik in čudovite metafore ter odlični opisi okolja dogajanja zgodbe.

*****

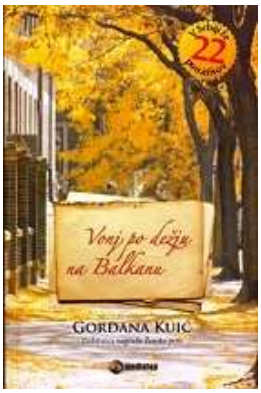

Gordana Kuić: Vonj po dežju na Balkanu

Zgodovinsko ljubezenski roman, katerega glavna nit zgodbe je judovska družina s sedmimi otroki, ki živi v Sarajevu. Opisuje njihova življenja pred prvo svetovno vojno in vse do konca druge vojne. Glavne junakinje so hčerke, ki so za tisti čas neverjetno suverene in samostojne. V zgodbi lahko spremljamo njihove ljubezenske bolečine in poroke, postavljanje zase ter splošno kulturno in politično dogajanje v Jugoslaviji.
S pomočjo tega romana sem spoznala dve stvari – da je v Sarajevu živelo veliko judov in da so bile ženske v tistem času zelo napredne. V bistvu tako drzne, da bi lahko bile zgled tudi nam. Zato toplo priporočam knjigo.

*****

Aravind Adiga: Beli tiger

Beli tiger je najredkejša žival v džungli, tako redka kot glavni junak Balram, ki mu je uspelo spremeniti svojo usodo in iz reveža postati milijonar. Svojo življenjsko zgodbo podaja sam, v dolgem pismu kitajskemu predsedniku vlade, ki prihaja na obisk v Indijo. V sedmih nočeh pripoveduje o sebi in hkrati razmišlja o svetu, ki ga obdaja. Ker je doživel Indijo z različnih vidikov, spoznavamo vse njene plasti: revno podeželje,

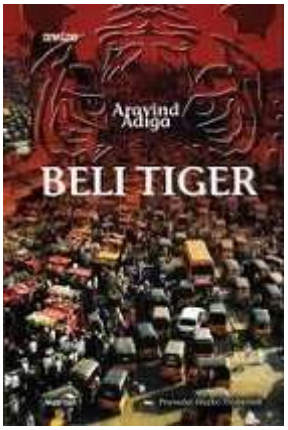

kjer so neizobraženi ljudje ujeti v tradicionalne oblike družbenih odnosov; mestni vrvež, v katerem so na eni strani bogataši, na drugi njihovi služabniki in najrevnejši ljudje, ki živijo na ulicah; politično življenje, ki se od uradne parlamentarne demokracije odmika v korupcijo.
Vse podrobnosti prelomnega dogodka, ki Balramu spremeni življenje, se postopoma razkrivajo v napeti, duhoviti in iskrivi zgodbi, ki se dotika temeljnih vprašanj današnjega globaliziranega sveta.

****

John B. Thompson in drugi: Naravno otroštvo, Praktični vodnik za prvih 7 let življenja

Knjiga je odličen priročnik o razvoju otroka, kje starši najpogosteje delamo napake, na kaj najpogosteje pozabimo ter kje se najpogosteje vrtimo v krogu. Oriše celoten svet razvoja otroka od rojstva pa do 7. let. Dotakne se tem igranja, vzgoje, šole, trme, igrač …

****

Tess Gerritsen: Dvojnica

Ko dr. Maura Isles pride domov s potovanja zagleda pred svojo hišo ustreljeno žensko, popolnoma identično njej, Maura ugotovi, da ima žrtev tudi isti rojstni datum, zato začne sumiti, da ima sestro dvojčico. Takrat Maura s pomočjo detektivke Jane Rizzoli in sodelavcev začne preiskavo o umoru, vrne se v preteklost in pride do odkritja temnih skrivnosti. Knjiga sodi v medicinske trilerje, je napeta in priporočila bi jo vsem, ki imajo radi tovrstno literaturo.

*****

Dimitri Verhulst: Beda stvari

Dimitri Verhulst živi z očetom, tremi strici in babico v vasici, ki so jo pozabili narisati na zemljevid. Vsakodnevno vonja alkohol in cigarete ter posluša veseljačenje odraslih članov. Babica je edina trezna odrasla oseba, ki svojim sinovom nudi streho nad glavo. Še več – omogoča jim popivanje po tem, ko rubežniki zarubijo njeno imetje.
Čeprav so štirje bratje pobrateni z alkoholom in je življenje Dimitrija obdano z bedo, pisatelj na hudomušen način razkriva njihovo povezanost, prisrčnost, solidarnost in zavestno izmikanje od vsakdanje družbe. So ponosni gospodarji pitja. Zavedajo se ljubezni do drug drugega in delujejo kot eno. Dimitri jih ima rad in pomiluje družbo, ki za njihovim vogalom gradi prečudovite gradove s čudovitimi vrtovi brez duše.
Pisatelj z izvrstnim jezikom prepleta v bedo smešne epizode. Beda postane komična in prijetna. Branje nas osrečuje do mere, da Verhulstom skoraj

zavidamo njihovo povezanost, ki je v sodobnem svetu že kar precej primanjkuje.
Priporočam v branje vsem, ki uživate ob branju duhovitih zgodb, napisanih v poetičnem jeziku.

****

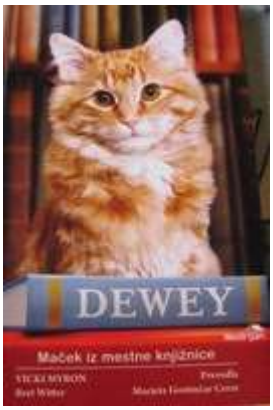

Vicki Myron: Dewey, maček iz mestne knjižnice

»Ali ima žival lahko kakšen vpliv? Kolikih življenj se lahko dotakne maček? Kako je mogoče, da se zaradi zavrženega mačjega mladička majhna mestna knjižnica spremeni v zbirališče in turistično znamenitost, in kako je mogoče, da maček postane maskota tipičnega ameriškega mesteca in cele dežele ter da nazadnje doseže celo svetovno slavo?«
Vse to lahko izvemo v knjigi o najbolj slavnem knjižničnem mačku na svetu. To je Dewey, hišni muc knjižnice v Spencerju v Iowi, ki je konec osemdesetih let postal maskota spencerske mestne knjižnice, saj je knjižnica zanj postala njegov svet, njegov dom, skupaj z nepreglednimi metri omar, knjižnih polic in predalov, predvsem pa neskončen vir rok, ki so ga ljubkovale. Gre za ganljivo (če imate radi živali, prav gotovo!) zgodbo o mačku, ki je knjižnico usihajočega mesta spremenil v živahno zbirališče in turistično znamenitost ter ob svojem koncu dobil v časopisih več kot 270 osmrtnic.
Zgodba pa ponuja tudi razmislek o tem, kaj je knjižnica, kako knjižnico upravljati, kaj knjižnici pomenijo uporabniki in kaj uporabnikom pomeni knjižnica kot prostor. Dejstvo je, da je Deweyja prav zaradi njegove ljubkosti in priljudnosti mesto sprejelo za svojega, knjižnica pa je postala njegov osrednji družabni prostor: povzročil je večji, pogostejši obisk knjižnice, vlil pozitivnega elana in posledično tudi knjižnični upravi pomagal k temu, da so jo financerji začeli jemati resno. Zato je verjetno prav Dewey knjižnico naredil to, kar danes je.
Ne gre za presežek v pisanju, gre pa za primer ganljive resnične zgodbe, ki bi jo morali prebrati vsi ljubitelji mačk ter vsi, ki delajo v knjižnicah.

****

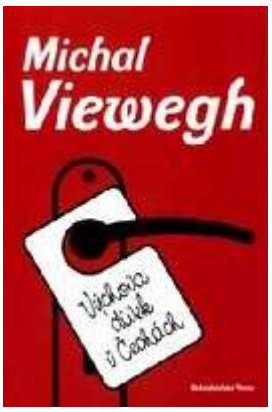

Michal Viewegh: Vzgoja deklet na Češkem

Protagonist romana je učitelj, ki živi vsakdanje življenje. Ima ženo, hčerko in solidno plačo. Pripravlja se na pisanje romana, ko prejme pismo, v katerem gospod Kralj, bogataš iz Prage, nudi dodaten zaslužek. Z njegovo starejšo hčerjo naj bi imela ure ustvarjalnega pisanja. Uvertura je vse prej kot enostavna. Hči žaluje za pravkar razpadlo ljubezensko zvezo, njeno nespodobno obnašanje pa potencira okolje v katerem živi. Je razvajena in zdolgočasena. Na voljo ima vse in vsega se kmalu naveliča. Prvi dan učitelju nameni zgolj besedo, za kar ga njen oče nagradi z dodatnim plačilom. Vstopil je namreč v svet, ki je očetu nedosegljiv.
Avtor v zgodbi na ironičen način prikaže življenje bogatih razvajencev in srednjega razreda postkomunističnega obdobja. Dialogi so hudomušni in duhoviti, dogajanje je hitro in zabavno, morda ponekod celo nekoliko prehitro. Zdi se, da je pisatelju bolj pomemben dialog kot zgodba.

Zaključek nas lahko celo malce zbega, saj nas med branjem dialogi tako zelo potegnejo vase, da pozabimo na vsebino, zaključek pa tako obvisi nekje v zraku kot skorajšnji nesmisel. Še ena Michalova posebna in lahkotna zgodba za skoraj vsakogar.

*****

Feri Lainšček: Ločil bom peno od valov

Slog pisanja in zgodba sama sta me prevzela. Toliko hrepenenja in želje po ljubezni nisem srečala še v nobeni knjigi. Kruti svet povzpetništva in želja po bogastvu in mestu v družbi neizprosno posežeta v pristno ljubezen. V knjigi je zapisano, da je roman najlepši literarni spomenik prekmurski pokrajini, reki, mestu in ženski duši, kar najbolj slikovito opiše dogajanje v njej, ki je postavljeno v čas prve svetovne vojne in razpada Avstro-Ogrske.

Priporočila bi jo vsem, ki imate radi slovenske avtorje ter izjemen slog pisanja, oprt na zgodovinska dejstva in prepleten z imaginarnim svetom sanj.

*****

Khaled Hosseini: In v gorah odzvanja

V knjigi presunjajo bralca predvsem fragmenti zapisanega, ki so tako globoki, kot bi ne šlo za roman, temveč filozofsko razpravo. Prav zdaj se me je dotaknil zapis plastičnega kirurga, ki pravi:«… *Spoznal sem, da svet ne vidi tvoje duše, da mu je prav malo mar za upe, sanje in trpljenje, ki se skriva pod kožo in kostmi. To je bilo preprosto dejstvo, naj je bilo še tako absurdno in okrutno. Moji pacienti so se ga zavedali. Bilo jim je jasno, da je velik del tistega, kar so, bodo ali bi lahko bili, odvisen od simetrije njihove zgradbe kosti, od razmika med njihovimi očmi, od dolžine njihove brade, od privihanosti nosne konice, od tega, ali je njihov profil idealen ali ne. Lepota je velikanski, nezaslužen dar, razdeljen naključno in brez smisla*« Bizarno, a tako lastno človeku. Seveda knjiga navdušuje in pisatelj tudi. Kdo ni prebiral v preteklih letih Tek za zmajem in Tisoč veličastnih sonc? Pričakujoč nove nas je znal presenetiti z drugačno izpovednostjo kolaža zgodb, ki imajo svojo rdečo nit, ki se začnejo in končajo sicer z Afganistanom, a hkrati vključujejo sodoben način življenja. Globalnost, ko se brišejo sledi naših začetkov in hkrati iščejo korenine. Razgali strahove staršev, da njihovim otrokom ne bo nič sveto, kar je bilo desetinam rodov pred njimi. Pričara lepoto samotne vasice, ker je dom ljudem in obsoja povzpetništvo vojnih dobičkarjev. Pri tem ni nihče le črno bel, nihče brezmadežen in samo kriv. Vsakdo nosi s seboj popotnico preteklosti in davek lastnih napak. Tu in tam osvobajajoče za bralca, saj ne moreš, da se ne bi poistovetil z zapisanim. Da ne bi začutil odveze, ki diha iz pisatelja. Tu in tam zelo obtožujoče, ko razmišljaš, kako lahko boli obsodba otrok, besede, tudi ali predvsem tiste, ki so izrečene brez premisleka. Kako ugriz psa ne zaznamuje le otroka, ki se mu to zgodi, temveč mnoge okoli njega, za vse življenje. In kako lahko kašno njegovo misel odnesemo s seboj za

vse čase. Morda to v kateri pravi:*« Morala bi biti bolj ljubezniva. To je nekaj, česar človek nikoli ne obžaluje. Ko ostariš, si ne boš nikoli rekel, ah kako si želim, da bi ne bil dober do tistega človeka. Nikdar niti ne pomisliš na kaj takega. ... Pa sploh ne bi bilo težko. ... Morali bi biti bolj ljubeznivi.«*

*****

Louise Douglas: LJUBEZEN MOJEGA ŽIVLJENJA

Neke mrzle januarske noči se Olivii podre svet, ko izve, da je njen mož Luca umrl v prometni nesreči. Ker ji ostane le nepredvidljiva bolečina ob izgubi in žalovanju, zapusti vse, kar ima v Londonu in se vrne v pusto domače mesto. Ko sta Olivia in Luca kot najstnika pobegnila iz Watersforda, sta zlomila srca vsem tistim, ki so jima bili blizu, zato njegova družina Olivie ni nikoli toplo sprejela, toda naključno srečanje z Lucovim dvojčkom Marcom pripelje do spoznanja, da je njegova bolečina ob izgubi skoraj tako močna kot njena. Olivia se zaplete v razmerje z dvojčkom Marcom. Dvojček Marco zapolnjuje mesto, kjer bi moral biti Luc. Razmerje nima prihodnosti in družinske odnose le še poslabša. Olivii dokončno prekipi, ko vidi nagrobni spomenik, na katerem ni nikjer zapisano, da je bil Luca tudi mož. Olivia dokončno obračuna s svojo družino, ki to zares nikoli ni bila, in se vrne v London.

Knjiga ja zares čudovita, čustvena zgodba. Lepa pripoved o ljubezni, žalovanju, ki jo priporočam v branje. Menim, da je vsebina primerljiva z Menartovo Staro pesmijo.

****

Susanna Clarke: GOSPOD NORELL (1.del), MISTER STRANGE (2.del)

Gospod Norell je učenjak, zaljubljen v stare knjige in nekoliko čudaški, kar pri njegovem poklicu ni nič nenavadnega; bil je namreč čarovnik. Ob tem je tudi »žentlmen« in domoljub, pa ne povsem nedovzeten za javno priznanje in hvalo, zato se pusti pregovoriti in ponudi svoje usluge angleški vladi, ki ji je tiste čase trda predla v vojni proti Napoleonu Bonapartu. Gospod Strange je drugi veliki čarovnik tiste dobe, Norellov učenec, tekmec in prijatelj, po značaju pa učiteljevo popolno nasprotje.
Pravljično zgodovinski roman nas z bogatim jezikom, ki v odličnem prevodu Branka Gradišnika ne izgubi prav nič originalne očarljivosti, posrka v zgodbo o prelomnih dogodkih z začetka 19. stoletja, ko si je angleška magija po dolgih letih zatona ponovno izborila častivredno mesto med modernimi vedami znanosti.
Priporočam ljubiteljem slogovno izpiljenega, humorno obarvanega branja, z značajsko dovršenimi liki in pravljičnim pridihom.

***

John S. Marr: ENAJSTA NADLOGA

Nekoliko strašljiv roman o biološkem teroristu, nekdanjem vrhunskem znanstveniku, ki se odloči, da bo izvedel reprizo deseterih apokaliptičnih nadlog iz Stare zaveze, za nameček pa dodal še svojo lastno in originalno

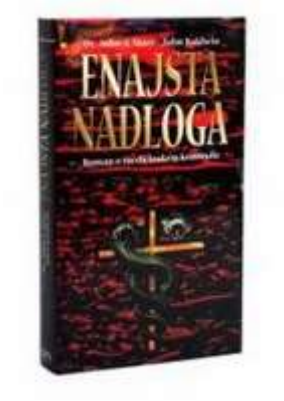

enajsto, ki naj bi vsemu skupaj naredila konec. Načrte se trudi preprečiti virolog Jack Bryne, ki je prav tako znanstvenik, zato dobi bralec ob zmerno napeti fiktivni zgodbi tudi nekaj predstav o tem, kako spolzka so tla, po katerih stopamo z odkritji sodobne znanosti.

*****

William Joyce: ČUDOVITE LETEČE KNJIGE GOSPODA MORRISA LESSMORA

To je knjiga, ki me je v zadnjem času najbolj prevzela. Se spomnite knjige, ki jo preberete in vam začno polzeti solze po licih? Se spomnite zadnje, pri kateri se vam je to zgodilo? Meni se je pri tej. In ko sem jo brala naslednjič, sem imela cmok v grlu. In naslednjič tudi. Res je knjiga čudovita. Leteča. Čudovito zgodbo dopolnjujejo neverjetne ilustracije, vse skupaj, zgodba in ilustracije, pa so čudoviti slavospev knjigam, branju, potovanju v zgodbe, tiste, ki si jih pišemo sami. Vsako življenje je zgodba in vsaka zgodba je pomembna. Življenje se izteče, zgodba pa ostane, samo deliti jo je treba z drugimi ... Gospod Morris Lessmore je zaljubljen v knjige in ko mu vihar odnese vse, kar ima, tudi njegovo knjigo, se zateče v najbolj čudovit prostor, ki ga je kdaj videl: v knjižnico, kjer živijo knjige kot ptice, on pa skrbi zanje. Ko se Morris postara, zdaj knjige skrbijo zanj. Ko Morris poišče zadnjo stran v svoji knjigi, se poslovi in odleti z jato knjig, ki jih je imel najraje. Knjiga je čudovita in nas uči, da moramo prisluhniti zgodbam vsakega izmed nas, jih odpreti in poleteti z njimi. Preberite jo tudi starejši, čeprav gre za slikanico, je v prvi vrsti namenjena nam, odraslim.

****

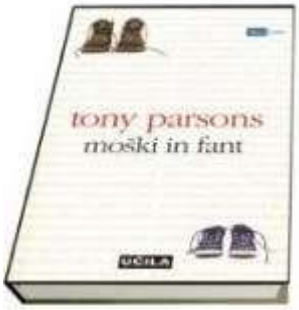

Tony Parsons: MOŠKI IN FANT

Moški in fant je brez dvoma zanimiva knjiga. knjiga, ki te "potegne", da je ne moreš odložiti. A vseeno spremljamo bolj ali manj tipično zgodbo: Harry bo kmalu star trideset let in ima na videz idealno življenje. Ima ženo, ki jo ljubi in ona ljubi njega, ima sina, na katerega je zelo navezan. Ima dobro službo. A v enem večeru nespametne odločitve se spremeni vse. Harry izgubi vse, kar ima rad zaradi (nepomembnega) skoka čez plot. Šele izguba vsega je za Harryja streznitev. Končno se zave, kaj je imel in kaj je izgubil. Ve, da stvari nikoli ne bo mogel popraviti, da bi bile takšne, kot so bile prej, a lahko se potrudi pri tistem, ki je najpomembnejši: pri svojem sinu. Dokaj tipična družinska zgodba, a zaradi šaljivega tona Tonyja Parsonsa vseeno posebna, da te drži v napetosti s humornim in zanimivim pisanjem.

Elbie Lotter: TO SEM JAZ, ANNA

Pri branju knjige sem se nekajkrat ustavila ter razmišljala, zakaj je morala mlada deklica vse to preživljati. Kako je možno, da je zlo odraslega pred očmi vseh prodrlo do njenega nežnega, nemočnega telesa. Avtorica opisuje svojo zgodbo, ki se je resnično zgodila. Brez olepšav, samopomilovanja. Kljub temu da se pri svojem delu dnevno srečujem s to problematiko, me je ta knjiga pretresla. Obenem pa mi je dala novo izkušnjo pri prepoznavanju in delu z ljudmi.
Nujno bi jo morali prebrati vsi, ki delate z otroki, mladimi, odraslimi. Ni ena tistih povprečnih knjig, ki se bere kot roman, ampak je veliko več. Ob njej spoznavaš šibkost človeka, ki lahko drugega zaznamuje za večno.

*****

Mary Ann Shaffer in Annie Barrows: Guernseysko društvo za književnost in pito iz krompirjevih olupkov

Nenavaden naslov in neobičajna zgradba knjige, ki opisuje dogajanje med in po drugi svetovni vojni v Londonu in na otoku Guernsey. Na začetku sem sledila vsebini pisem, kasneje pa me je zgodba tako prevzela, da jih skorajda nisem več opazila. Juliet Ashton je v otroštvu izgubila starše in se je zelo navezala na vrstnico Sophie in njenega starejšega brata Sidneya. Juliet je postala pisateljica in je s knjigo Izzy Bickerstaff gre v boj bralce v težkih vojnih časih spravljala v smeh. Knjigo Charlesa Lamba, ki jo je Juliet prodala, je dobil v roke Dawsey Adams na otoku Guernsey. Ker je na platnici knjige našel njen naslov, sta si začela dopisovati. V London je prišel bogat ameriški založnik Mark V. Reynolds ml., ki je zasnubil Juliet. Ta je bila sprva polaskana in je uživala na bogatih sprejemih, kasneje pa je sprevidela, da ga ne ljubi. Želela je napisati članek v Timesu, ki so ji ga pomagali sestavljati Dawsey in njegovi prijatelji z Guernseya, s katerimi si je dopisovala. Ko jih je obiskala na otoku, je spoznala deklico Kit, zgodbo njene matere Elizabeth in pravo ljubezen z Dawsejem.
Navdušil me je Julietin odprt in vesel značaj, njena sposobnost navezati stike z ljudmi, njena radovednost in želja po raziskovanju zgodb. Zelo priporočam, saj me je branje knjige napolnilo z veseljem in močjo, ki izvira iz druženja dobrih in pozitivnih ljudi, ki zmorejo premagati trpljenje in tragedije vojne.

****

Oliver Potzsch: RABLJEVA HČI

Kriminalni romani načeloma niso zvrst književnosti, ki bi jo z veseljem prebirala. Zgodovinski pa kakor kdaj. K branju navedenega me je pritegnila predvsem uvodna beseda o pisatelju. Kjer je ob tem, da je to njegov prvenec, zapisano, da je sam potomec dinastije rabljev s tristoletno tradicijo v Nemčiji. Kot je zapisano v knjigi, biti rabelj ni bil poklic, ki bi se ga spoštovalo. V družbi ni bil zaželen niti cenjen. Rabljevo delo je zaznamovalo celotno družino, metalo senco na potomce in potomke. Vedelo se je, da bo najstarejši sin podedoval očetovo »obrt« in opraviti je moral izpit zanjo in da se hči ne more poročiti v domačem mestu, temveč le daleč stran s sinom nekega drugega rablja. Hkrati pa je ta poklic omogočal stopnjo svobode, ki morda komu drugemu v srednjem veku ni bila dana.

Zavit je bil v skrivnosti in povezan s svojstvenim znanjem. Saj je ob padarju, babici in duhovniku bil priča začetkom in koncem življenja ter čutil in vedel, koliko moči skriva v sebi narava, da k temu pripomore ali tudi to onemogoča. Transparentnost znanja in prenos so delovali zgolj po vertikali in povezovanja med različnimi skupinami so bila hudo redka in nevarna. Kot sem navedla že v začetku, me tovrstni romani ne navdušujejo, mi je pa zato v tem toliko bolj dobro del srečen zaključek.

****

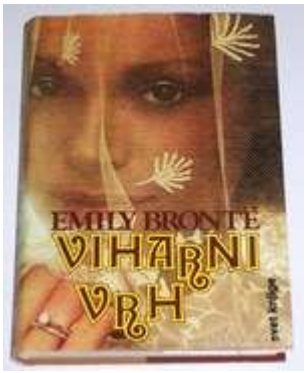

Emily Bronte: VIHARNI VRH

Viharni vrh je temačna pripoved o likih, kakršne v romanih navadno ne srečamo. Bodisi zato, ker so preveč bizarni, da bi se z njimi lahko bralec poistovetil, ali pa morda iz ravno nasprotnega razloga, ker so še preveč človeški. Prav taka, nenavadna in nabita z nasprotji, je tudi brezčasna ljubezen med Catherine in Heathcliffom. Na enem koncu se dotika vzvišenega ideala romantične ljubezni, ki neomadeževano kraljuje na piedestalu človekovih najžlahtnejših čustev, na drugi strani pa se brezsramno pogreza v močvirje najnizkotnejših vzgibov. Maščevalnost in zavist, krutost in brezmejna sebičnost, to so lastnosti, ki se ne pojavijo šele takrat, ko se ta velika ljubezen konča, pač pa so že v izhodišču njen neločljivi del; morda celo njen nujni pogoj.
Akterji zgodbe se skozi daljše časovno obdobje razvijajo in spreminjajo, saj so kompleksne osebnosti, pripoved pa se ob tem neusmiljeno poigrava s pričakovanji bralca, da bo tisti skriti delček človečnosti, ki se nekje globoko zagotovo skriva, v odločilnem trenutku vendarle prišel na plan in preporodil junaka. Če se to že zgodi, se na povsem nepričakovan način. Zgodba se tako dosledno izmika vsem klišejem, občutljivega bralca pa lahko navda tudi z odporom, saj je trda in neizprosna, predvsem pa silovita, strastna in … preveč človeška?

****

Julie Garwood: VRTNICA V DIVJINI

Adam, Douglas, Cole in Travis so bili ulici prepuščeni dečki, ki so na smeteh našli dojenčico v košari in ji dali ime Mary Rose. V mestu Blue Belle v Montani so kupili ranč z denarjem, ki so ga ukradli ženski, ki je deklico zavrgla. Deklico so vzgajali v ljubezni in poštenosti. Ko je Mary Rose odrasla, je prišel v mesto angleški odvetnik Harrison, s katerim sta se zaljubila in poročila. Harrison je skupaj z lordom Elliottom iskal lordovo izgubljeno hčerko Viktorijo. Kmalu je Harrison ugotovil, da je Mary Rose lordova hčerka. Odpeljal jo je v Anglijo k njenemu očetu. Tam jo je hotela plemiška družina spremeniti v gosposko plemkinjo, kar pa Mary Rose ni hotela sprejeti in je bila vse bolj nesrečna. Kljub ljubezni do moža je pobegnila nazaj k svoji družini v Blue Belle. Adam je bil črnec in je ubil belca Walterja Adderleyja, ki je bil pijanec, grobijan in je pretepal svojo ženo, pa tudi Adamovo mamo, ki je tam služila. Zato so Adama hoteli obesiti, pa ga je rešil Harrison. V Blue Belle je prišel tudi lord Eliott, ki je lepo sprejel hčerino družino.
Knjigo priporočam, ker opisuje moč prijateljstva med otroki, ki postanejo družina in uspejo odrasti v poštene in odgovorne ljudi. Prikaže tudi

ljubezen očeta, ki zmore premostiti družbeno in razredno razliko, ko sprejme hčerino družino.

*****

Sašo Dolenc: THE MAN WHO COUNTED INFINITY

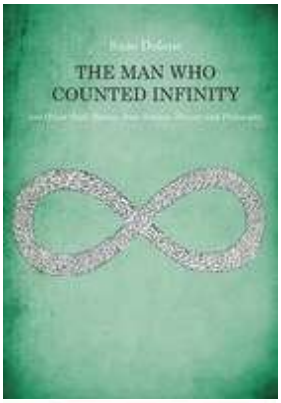

Knjiga nam predstavi zgodovino in rojstvo nekaterih najpomembnejših znanstvenih odkritjih, in to na prav poseben način: skozi zgodbe, ki so ta odkritja spremljale. V knjigi tako ni matematičnih formul ali suhoparnih definicij, pač pa pripovedi o ljudeh, opisane so nekatere zanimive prigode, okoliščine in razmere, v katerih so odkritja nastala. Zajeta so področja najširšega znanstvenega spektra: matematika, fizika, biologija, kemija, psihologija ...

Kerstin Gier: KLUB VRAŽJIH MAMIC

Avtorica opiše življenje Constance Wischnewski, ki se po ločitvi preseli v predmestje z najstniško hčerjo Nelly in štiriletnim sinom Juliusom.
Avtorica živo opiše vse ženske, nekatere kot zelo ambiciozne - svoje otroke vpišejo v vse mogoče dejavnosti, glasbene šole in se nato pohvalijo na srečanju, kaj vse so njihove hčere in sinovi že dosegli. Constance je nekoliko nerodne narave, večkrat se ji pripetijo manjše nevšečnosti…
Knjiga je polna humorja, prijetna za sproščujoče branje.
Kot priporoča avtorica, roman je za vse ženske, ki še nimajo otrok, vse mamice, ki jih supermamice spravljajo ob živce, in za vse moške, ki bodo v knjigi prepoznali svoje žene in dekleta.

Pamela Moore: SLADKO ŽIVLJENJE

To je zgodba o odraščanju ameriške mladine. V ospredju je petnajsletno dekle Courtney Farrell, hči ločenih staršev, mati je hollywoodska igralka, oče bogat založnik v New Yorku.
Mati, igralka, ne zna biti mama, hči ji je ovira za kariero. Oče marsičesa ne ve, kaj se v resnici dogaja s hčerjo.
Courtney se spoprijatelji in postane dobra prijateljica z Janet, z veliko upornico, ki tako kot Courtney trpi zaradi nesrečnega otroštva.
Avtorica je osemnajstletno dekle, ki nas opomni, da se zamislimo, kakšni starši smo, kaj še imamo čas popraviti …
Amerika je dežela priložnosti, lahko uspemo, postanemo bogati, vendar za kakšno ceno, sploh če imamo otroke. Takšno življenje živi veliko ljudi, tudi v naši deželi, pa nismo dežela priložnosti, vsaj trenutno ne.
Knjigo priporočam tako mladim kot odraslim, vsak bo našel kanček sebe.

Jude Deveraux: JUTRO V BARVI SIVKE

Jacelyn Minton mama umre ko ji je komaj pet let. Oče se znova poroči, kar pa za dekle pomeni, da je v ozadju. Spozna in spoprijatelji se z veliko starejšo gospo Edilean Harcourt. Zelo sta se razumeli.
Ko gospodična Edi umre, svojo staro hišo zapusti Jocelyn. Z oporoko ji zapusti pismo, katero razkriva staro skrivnost. Jocelyn je šokirana, ker ji gospodična Edi ni nikoli omenjala mestece Edilean v Virginiji.
Knjigo priporočam romantičnim dušam.

*****

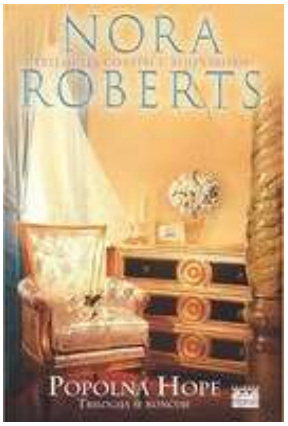

Nora Roberts: POPOLNA HOPE

Hope je oskrbnica gostišča, Ryder pa je sin njene šefice. Lizzy je duh, ki se potika po gostišču in išče Billyja. Oba sta prednika Hope in Rya. Potem so tu še bratje in njihove žene ter bivši Hopein fant in zapleti se lahko začnejo. Začnejo se s tem, da se Hope in Ry sploh ne marata. Zajedljiva sta eden do drugega, ampak Lizzie, ki je duh in ima grdo navado zapahniti vrata poskrbi, da se kar nekajkrat poljubita, čeprav tega ne želita. Potem se dogovorita za fizično razmerje, ampak je vsem jasno, da sta se zapletla čustveno, samo njima dvema ne. Vmes poskuša Hope pomagati najti Lizzy njenega Billyja kar jim na koncu s skupnimi močmi tudi uspe. Vmes se prikaže še bivši Hopein fant in ji predlaga, da naj spet postane njegova ljubica, čeprav je poročen. Kot da to ni dovolj, se prikaže še njegova žena in fizično obračuna s Hope. Takrat se Ry postavi za njo in tako ugotovi, da do nje ni ravnodušen. Na koncu jo proti pričakovanjem še celo zasnubi in tako so vsi trije bratje vsaj zaročeni, Lizzy pa je našla svojega Billyja in lahko z njim v miru počiva.
Čeprav je to le ena knjiga v trilogiji, je odlična, kot to zna le Nora Roberts. Knjigi doda avtorica svoj pečat prav s popestritvijo s skrivnostmi in duhovi. Zelo lahkotno branje za vse knjižne molje. Priporočam!

****

Tony Parsons: MOŠKI IN ŽENA

Je nekakšno nadaljevanje romana Moški in fant. Spet je v glavni vlogi Harry, ki se privaja na ločitev in hkrati na svoj drugi zakon. Če smo mislili, da je v prvem romanu razčistil, kaj so njegove prioritete, kaj želi v življenju, koga ljubi in kdo mu je najpomembnejši, se motimo. Še zdaleč ni tako. Seveda se trudi, da ne bi naredil iste napake, kot jo je naredil prvič, a roman ne bi bil roman, če se ne bi zapletlo. Kljub ljubezni in zaljubljenosti je tu realno življenje, ki nam marsikdaj zagode po svoje, ljubezen gor ali dol. Če pa je to moški, ki ima šibko točko, ta šibka točka pa se pojavi tik pred njegovim nosom, takrat vemo, da je roman poln preobratov, zapletov in humornih pripetljajev.

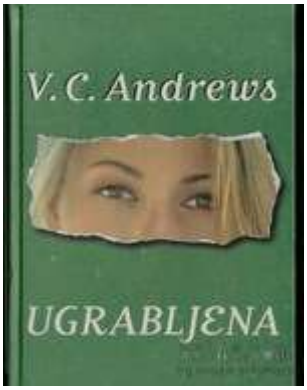

Virginia C. Andrews: UGRABLJENA

Dawn, glavna junakinja knjige, se s starši večkrat seli iz kraja v kraj. Selitve so nenadne, potujejo večinoma ponoči, in Dawn se ob tem sprašuje, zakaj mora zopet v novo mesto in v novo šolo. S starejšim bratom Jimmyjem se dobro razumeta in kljub najstniškim letom si delita ozko posteljo. Po zadnji selitvi sta dobila sestrico Fern. Živijo skromno, a imajo se radi. Oče je dobil delo hišnika v zasebni šoli Emerson Peabody, ki jo sicer obiskujejo otroci iz premožnih družin. Zato sta smela tudi Dawn in Jimmy obiskovati zasebno šolo. Jimmyju se šola zaradi razvajenih otrok upira, sošolke Dawn nikoli niso sprejele, najbolj pa jo sovraži Clara Sue, ki ji zavida lepo petje. Dawn se zaljubi v Philipa Cutlerja, najbolj čednega fanta na šoli. Mamino zdravje je vse slabše in nepričakovano umre. Žalost družine postane še večja, saj očeta aretirajo. Dawn noče verjeti, ko ji povedo, da so jo starši takoj po rojstvu ugrabili. Dawn vrnejo v njeno rodno družino, Jimmy in Fern pa sta dodeljena v rejniške družine. Presenečena ugotovi, da je postala sestra Philipu in Clari Sue. Philip ne more zamenjati ljubezenskega donosa s sestrskim in Dawn izgubi nedolžnost. Daw je vržena v bogato družino, ki zaradi vodenja hotela niti ne opazi njenega prihoda. Tako ostane sama s svojo žalostjo. Ob opravljanju del sobarice začne iskati svoje prave korenine. Ugotovi, da še vedno ni našla pravega očka. Z veliko vnemo išče svojega nekoč brata Jimmyja, sedaj svojo ljubezen. Ko Dawn odkrije skrivnost o svojem pravem očetu, ji je bogata družina pripravljena plačati življenje in študij v New Yorku, da bi obvarovala svoj ugled. Pomagajo ji tudi pri reševanju očeta iz ječe. Dawn najde Jimmyja in izve, da je Fern posvojila mlada družina brez otrok.
Ko je odhajala, je bilo vse popolno, tudi njeno srce je bilo popolno. Odhajala je v novo življenje.

***

Družina Grubar: OKROG SVETA DO SRCA

Triletna Eliza, desetletni Jernej, Urška in Tomaž Grubar so znana slovenska družina, ki se je odločila zapustiti varen objem slovenske družbe in se podati v nekaj neznanega, v svet. V 80 dneh so »prečesali London, zahodno obalo ZDA s skokom v Mehiko, na Cookove otoke, Novo Zelandijo, ki jih je najbolj navdušila in so želeli tam kar ostati, v Sydney, Hongkong in na Kitajsko. Knjigo pišejo štiri peresa, vsak s svojega zornega kota, vsak se posveča svojim občutjem, strahovom in spoznanjem. Pri tem »prednjačita« oče in mama, ki se odrečeta, kot pravita, nakupu novega avtomobila, da bi svoji družini dala povsem unikatno izkušnjo skupnega sobivanja 80 dni 24 ur na dan. Ni lahko, kot spoznamo v knjigi, predvsem pri dveh tako različnih značajih, kot sta Urška in Tomaž. Pravijo, da se različnosti privlačijo, in res je tako. Vsaj v njunem primeru. Čeprav se zdi, da je predvsem Tomaž na začetku manj naklonjen potovanju kot Urška, pa skozi knjigo spoznavamo, da je zlasti za Urško potovanje velika preizkušnja samoobvladovanja, obvladovanja stresa, in kot pravi na koncu, njej je bilo potovanje mučno in ga ne bi ponovila. Čeprav je Tomaž veliko bolj kritičen do sveta, pa se vseeno v trenutkih lažje prepusti kot Urška, ki ob koncu pravi, da je bilo potovanje zanjo mučno. Vidi se, da veliko popotniških

izkušenj nima, kar pa je za potovanje z družino nujno potrebno. Knjiga ni literarna mojstrovina, daleč od tega, a zanimiva je, ker so pisci v njej iskreni, čeprav se včasih vprašaš, zakaj so pravzaprav šli na pot, če je vse tako mučno in če morajo na poti toliko časa (zlasti Urška) preživeti v tuhtanju in iskanju samega sebe. Vem, da je bil to tudi namen njihove poti, a vseeno mislim, da prav veliko uživanja na poti niso doživeli. A vseeno je to samo moje mnenje, nekdo drug bo na celotno pot gledal povsem drugače.

***

Renata Picej: ČAS LADIJ

To je ljubezenski roman, pripoved o ladji in avtu, ki sta povezala žensko in moškega v globoka čustva, skoraj že odvisnosti z ljubeznijo.
.
Junakinja pripovedi je Renne, novinarka, publicistka, organizatorka turističnih potovanj in mati samohranilka, ki po propadlem zakonu išče smisel življenja in poti naprej.
Neko poletje se odloči za križarjenje ob Jadranski obali. Naključje je hotelo, da se s sinom vkrca na veliko belo ladjo, kjer že prvi dan zagleda in spozna Njega, kapitana ladje. Neustavljiva, obojestranska privlačnost in strast obrneta njeno življenje na glavo. Svojega obožavanega moškega Renne spremlja po celi Dalmaciji s svojim avtom, belo mazdo. Ob tem spoznavamo tudi hrvaške turistične bisere, lepote in življenje ob Jadranski obali. Avtorica se v pripovedi pokloni tudi svoji Koroški.

Roman je oda radosti ljubezni in življenja, zavedanja sebe. Lahkotno in prijetno branje, ki ogreje tudi v jesenskem času.

*****

Melissa Hill: NEKAJ IZ TIFFANYJA

Zgodba se konča, zaplete in začne v znani draguljarni Tiffany, kjer modra šatuljica prinese ženskam po vsem svetu največje veselje, če je le v njej prstan in na ustnicah dragega vprašanje, če bi se poročila z njim. Lahko pa takšna šatuljica popolnoma obrne stvari kot v tej knjigi. Ethan, vdovec s hčerko Daisy, na predbožični večer kupi zelo drag zaročni prstan za svojo bodočo zaročenko Vanesso, v istem dnevu pa malo bolj nedovzeten za poroko Gary kupi »poceni« zapestnico z obeski svoji punci Rachel. Ko se Garyju pripeti nesreča, se vrečki zamenjata in tako Rachel dobi zaročni prstan, Vanessa pa zgolj zapestnico. Ko Ethan to ves osupel ugotovi pri izmenjavi daril, želi prstan nazaj. Z izmišljeno zgodbico se odpravi v Dublin, ker nima srca, da bi prstan vzel Rachel, ki je zaradi zaroke v devetih nebesih. Da je še vse bolj zapleteno, se vmeša Rachelina prijateljica Terri, ki pomaga Ethanu dobiti nazaj prstan, pravzaprav ga zamesi v svoj slavni kruh. Naključje jih pripelje nazaj v Terrijino in Rachelino restavracijo, kjer pridejo na dan še druge skrivnosti, kot je ta, da Vanessa vara Ethana s prijateljem in da ima lahko otroke, čeprav je prej trdila drugače. Takrat vso resnico izve tudi Rachel, ki je jezna na vse. Zgodba se konča tako, da Ethan končno najde žensko, ki mu bo spekla kruh, kot mu je svetovala pokojna žena na smrtni postelji. Rachel pa končno dobi tudi svoj prstan iz Tiffanyja, leto po nesrečnem dogodku.

Knjiga je polna preobratov in zapletov in je zato zelo zanimiva. Knjigo priporočam predvsem ženskam, pa tudi moškim, da bodo vedeli, kam se morebiti podati po prstan za najpomembnejši korak v življenju.

****

Zdenko Roter: PADLE MASKE

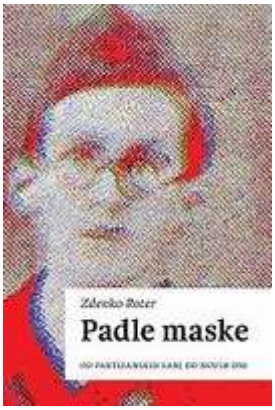

Avtor govori o svoji življenjski poti. Bil je udeležen v dogajanju pred 1. svet. vojno. Bil je partizan in njegovi opisi so izjemno poučni. Izjemno zanimiv se mi je zdel dogodek, ko so se gledali iz oči v oči z Nemci, pa so se oboji obrnili in šli svojo pot. Vsaka vojna je pošastna, a na trenutke pride na dan tudi kaj pozitivnega.

Po vojni je bil pomemben člen represivnega aparata, zadolžen zlasti za cerkev, ki ji nova revolucionarna oblast ni bila naklonjena. Posebej zanimiv je opis dogajanja okrog poskusa zažiga škofa Vouka.

Pozneje je zapustil represivni aparat in postal univerzitetni profesor za sociologijo religije na FSPN in odigral pomembno vlogo v razvoju fakultete in Univerze v Ljubljani.

V zadnjem obdobju je bil svetovalec nekdanjega predsednika M. Kučana in desni politični pol ga uvršča med t. i. strice iz ozadja.

Precejšen poudarek je tudi na družinskem življenju, zlasti na zapletenem odnosu z ženo in sinovi. Pisanja spominov se je lotil po izgubi sina in žene. Pogrešam nekoliko več kritičnosti do svojih ravnanj, zlasti med vojno in v prvih letih po 2. svetovni vojni.

*****

Julia Child: MY LIFE IN FRANCE (samo v ang.)

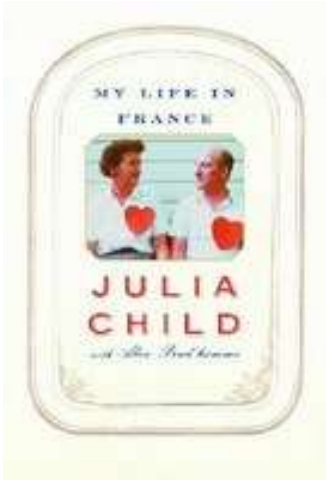

Julia Child je prvič obiskala Pariz leta 1948 kot žena diplomata. Zaljubila se je v francosko hrano, kulturo, jezik in opravila tečaj kuhanja v priznani šoli »Cordon Bleu«. Postala je prva najbolj znana ameriška kuharica in njeno kuhinjo si lahko danes ogledamo v muzeju Smithsonian v Washingtonu. V tej avtobiografski knjigi na zanimiv in hudomušen način opisuje svoje življenje v Franciji. Priporočam vsem, ki ljubijo hrano.

****

Jeannette Angell: DEKLE NA POZIV: dvojno življenje intelektualke brez predsodkov

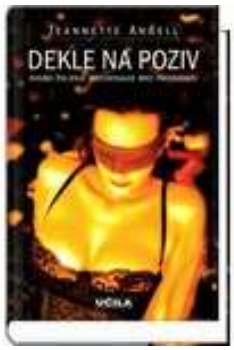

Pri štiriintridesetih Jeannette Angell ugotovi, da jo je fant zapustil in s seboj odnesel vse njene prihranke. Zadolžena profesorica z več akademskimi nazivi si zato poišče dodatno delo. Poišče si delo, ki ni običajno za večino žensk: postane dekle na poziv. Preimenuje se v Tio, ki je strogo ločena od Jeannette, ki uči na univerzi. Njeno življenje je polno nevarnosti, pasti, nedovoljenih substanc, a vseeno danes, ko je njeno dvojno življenje le še spomin, ničesar ne obžaluje. Danes je srečno poročena, mati in predavateljica z uspešno kariero. Zaveda se, da je imela gromozansko

srečo, saj bi jo lahko njeno dvojno življenje pokopalo. Dobesedno in v prenesenem pomenu. Knjiga zanimivo pripoveduje o življenju, o zgodbi o uspehu bi lahko rekli. Le peščica deklet, žensk ima takšno srečo. Večina jih konča povsem drugače in o njihovih življenjih ne pišejo knjige, ampak članke v črni kroniki.

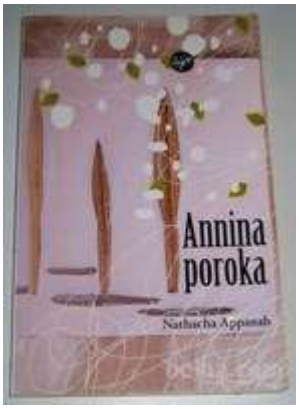

Nathacha Appanah: ANNINA POROKA

Knjigo pripoveduje Sonia - mama, na dan hčerine poroke. Ta dan dela obračun s svojim življenjem. Mama Sonia je v Franciji tujka, samska in napol bohemska pisateljica. Očita si, da je hčerko vzgajala bolj nerodno, ker stvari o vzgoji ni v knjigah, ki jih bere in piše sama. Včasih se čuti krivo, ker je preveč časa posvečala pisanju in knjigam, in le malo ga je ostalo za hčerko Anno. Mati je posebna in »odštekana«, njena hči pa pridna deklica, ki ni nikoli uganjala norčij. Anna je postala ekonomistka, njeno življenje vodijo številke in red. Pri 23-ih letih se Anna poroča s sodnim izterjevalcem. Sonia se zelo trudi, da bi se brez napak prebila skozi hčerkino poroko v belem, ki je načrtovana do najmanjše podrobnosti. Cel roman se odvije v enem dnevu. Sonia podoživlja svoje dotedanje življenje, opiše svoje vzpone in padce, pravilne in napačne odločitve.
Opiše odnos med materjo in hčerko, med starši in otroki. Otroci so po značaju in mišljenju večkrat tako različni od svojih staršev, tudi pogledi na svet so različni.
Zelo lep ženski roman.

****

Tony Parsons: DRUŽINA JE ZAKON

Knjiga je še ena uspešnica Tonyja Parsonsa, a nima povezave s knjigama Moški in žena ter Moški in fant. Tokrat so v ospredju tri sestre in njihova življenja. Sestre je zaznamoval odhod matere, ko so bile še majhne, zdaj, ko so odrasle, pa se vsaka po svoje sooča z izzivi življenja. Paulo in Jessica se ljubita, a Jessica ne more biti srečna, dokler ne dobi dojenčka. Meni, da brez tretjega člana ne bosta prava družina. Megan svojega fanta ne ljubi več. Po avanturi za eno noč spozna, da celo zdravnici lahko spodrsne pri načrtovanju družine. Ostane vprašanje, ali roditi otroka, če ne ljubiš njegovega očeta? Cat ljubi svoje življenje. Potem ko je morala kot deklica skrbeti za dve mlajši sestri, si želi le svobodo. A tudi njej se obrne povsem po svoje. Roman o družinskem življenju, načrtovanju družine, neplodnosti in ljubezni prinaša svež veter, a tipično parsonovski. Spet te ne pusti hladnega, te vsrka vase, dokler ga ne prebereš do konca.

**

Aleksej Ivanov: GEOGRAF JE ZAPIL GLOBUS

Služkin je po duši poet, iskalec bistva v svetu, ki ga ne sprejema v celoti. Tako se njegovo življenje odvija okoli ležernega gibanja, cigaret in vodke. Ker mora preživeti ženo in hčer, se zaposli kot geograf na šoli v svojem rojstnem kraju. Mulci mu otežujejo delo, saj ga spravljajo s svojim ravnanjem v neprijetne situacije, hkrati pa ga obožujejo. Ker po poklicu ni pedagog, so njegove metode dela precej drugačne od drugih učiteljev.

Nekega dne tako obljubi učencem, da se bodo podali na izlet. In res se podajo. Nekaj fantov in dve dekleti spoznajo čar avanture v naravi, Služkin pa se zbliža z eno izmed deklet.
Zanimivi zgodbi manjka globina. Osebe spoznavamo skozi dialoge in pogovore. Občutek sem imela, da sem vseskozi na gladini morja in da pisatelj z načinom podajanja zgodbe onemogoča, da bi se potopila v samo dogajanje. Osebe romana so se mi zdele precej robustne, naveličane, predvsem pa nedostopne. Pisatelj osebe požene v aktivnost, ta pa mine, še preden se bralec ogreje zanjo. Zgodbe enostavno nisem začutila, temveč le brala, medtem pa sem imela nemalokrat pred očmi brezizraznega Putina.

****

Stephen Clarke: A YEAR IN THE MERDE (samo v ang.)

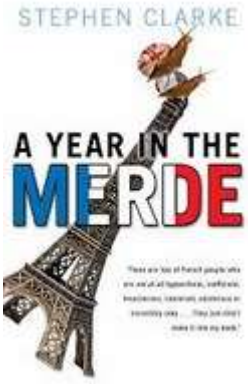

Londončan Paul West se za eno leto preseli v Pariz zaradi dobro plačane službe. V tej knjigi pisatelj opiše tegobe Britanca, ki zelo slabo govori francosko in ne pozna francoskega načina življenja. Ob tej knjigi se nasmejite od srca.

*****

Charles de Lint: MALA DEŽELA (500 strani v dveh delih)

(kanadski pisec, rojen na Nizozemskem)

Odkrivati de Lintovo pisanje je potovanje v svet pravljic, prikazni, vračev, magije, skrivnosti, glasbe in nevidnih prehodov v druge svetove. Zgodba v zgodbi, ki jo je skoraj nemogoče opisati. De Lint je ustvaril napeto, zapleteno zgodbo, ki se mi je zdela najprej zamotana, potem pa me je pritegnila k obračanju strani, ki jih kar ni zmanjkalo.
Janey Little ima najraje na svetu glasbo in knjige, vendar morda ne v tem vrstnem redu. In prašna skrinja iz kota na podstrešju ji na svojem dnu v roke položi v usnje vezano knjigo Mala dežela, novelo Williama Dunthorna. Začne se potovanje in na plan prihajajo novi junaki in njihove zgodbe.

*****

Khaled Hosseini: IN V GORAH ODZVANJA

Ko sem izvedela, da je v slovenščino prevedena naslednja knjiga mojega priljubljenega avtorja Khaleda Hosseinija, sem si jo želela prebrati čimprej. Moja pričakovanja so bila ogromna. Ker sta njegovi prejšnji knjigi Tek za zmajem in Tisoč veličastnih sonc med mojimi najljubšimi knjigami, sem tudi od te pričakovala veliko. In pripoved se začne čudovito. Uvodna zgodba je zame vrhunec romana. Leta 1952 v Afganistanu oče pelje svoja otroka na dolgo pot. Večer pred odhodom jima pove zgodbo o kmetu, ki mu najljubšega sina odpelje džin, domnevno zloben velikan, a pozneje se izkaže, da je sin še živ in je v velikanovem dvorcu veliko srečnejši, kot bi

bil v revni domači vasi. Uvodna zgodba ti naježi kožo, te pripelje na rob solz kot nikoli več v romanu. Zgodba je na las podobna tisti, ki jo kasneje spremljamo v romanu: Abdulah in Pari, bratec in sestrica, ki sta izjemno navezana drug na drugega, se bosta morala ločiti, saj Pari želi posvojiti bogata družina. Tako se prava zgodba šele prične. Zgodba je večplastna, oseb je ogromno in pri branju moraš biti skoncentriran, saj pisatelj svojo pripoved razširi na osebe, ki so z bratom in sestro povezane na različne načine, posredno in neposredno, vleče jo čez desetletno časovno obdobje in raztegne tudi čez meje Afganistana. V romanu pravzaprav željno pričakujemo "romantičen, sanjski" zaključek, torej ponovno snidenje brata in sestre, a to se ne odvije tako, kot bi pričakovali. Odvije se življenjsko. Nehote sem roman ves čas primerjala s prvima dvema. Nima veliko skupnega z njima, le kraj dogajanja, a zaradi mirnejšega časa dogajanja, saj je vojna postavljena v ozadje, ni tako dramatičen kot prva dva. Nekako mi je manjkal tisti vrhunec, a saj tudi življenje ni sestavljeno iz samo enega vrhunca, ampak je kot reka, ki tiho žubori, tu in tam pa nevihte povzročijo, da se pretok poviša. Čeprav mi je v primerjavi s prvima dvema knjigama ta najmanj ljuba, pa gre vseeno za mojstrovino in upam, da kmalu dobimo še kakšen prevod Khaleda Hosseinija.

****

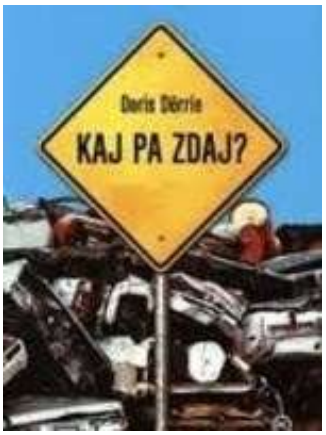

Dorris Dorrie: KAJ PA ZDAJ

Gospa Dorrie je, navajam, "nemška feministka, drugače tudi filmska režiserka z več kot desetimi filmi za pasom". Dovolj samozavestna je, da se v prvi osebi loti izpovedi moškega v srednjih letih, ki je v osebnostni krizi, ima ženo, za katero sumi, da ga vara, in hčer, ki bi se rada poročila s tibetanskim menihom. Torej izpovedi moškega, ki bi lahko bil, zadosti blizu, tudi jaz. Kako dobro nas ženske v resnici poznajo, boste, fantje, spoznali, če jo boste za njen pogum nagradili s tem, da boste prebrali njeno knjigo.

****

Louise Douglas: LJUBEZEN MOJEGA ŽIVLJENJA

Olivii se podre svet, ko njen mož Luca umre v prometni nesreči. Kako nadaljuješ življenje, ko izgubiš nekoga, ki je bil tvoj svet? se sprašuje naslovnica knjige. Olivia je izgubljena, potrta in zapusti London, da bi se vrnila v rojstni kraj, od koder sta pred leti skupaj z Luco pobegnila. Tukaj se mora ponovno soočiti s sorodniki, ki ji še vedno ne morejo oprostiti, da jim je odpeljala Luco. Edini, ki ji da priložnost, saj sam trpi enako močno kot Olivia, je Lucov brat dvojček Mark. Zbližata se in se spustita v razmerje, da bi zacelila svoje rane. Zaradi Luca. Pa res? Je to sprejemljivo, če je bil nekdo res ves tvoj svet? Preberite ta zanimiv roman, ki te ne pusti hladnega!

***

Melanie Gideon: ŽENA 22

Žena 22 je roman, ki se bere hitro. Bere se tekoče, saj gre za lahko branje, ki ga beremo, tik preden gremo spat in včasih zraven tudi zaspimo. Gre za

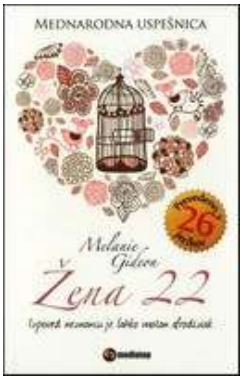

sodobni roman, ki vključuje računalniško komuniciranje, pisanje elektronskih sporočil, tako kot kar nekaj sodobnih romanov. Glavna junakinja Alice Buckle je žena, mati, učiteljica dramskega pouka, oboževalka Facebooka in iskalka rešitev za svoje težave v življenju. Zdi se ji, da je nezadovoljna, z možem se je odtujila, otroci pa je skoraj ne potrebujejo več. Ko dobi v svoj poštni predal vabilo na raziskavo »Zakon v 21. stoletju«, ji niti na pamet ne pride, kako ji bo sodelovanje spremenilo življenje. Kar naenkrat začne odgovarjati na vprašanja, komunikacija z Raziskovalcem 101 pa kaj kmalu zaide v nevarne vode. Knjiga je še ena izmed »kopij« Bridget Jones, o ženski, ki se izgubi in spet najde.

***

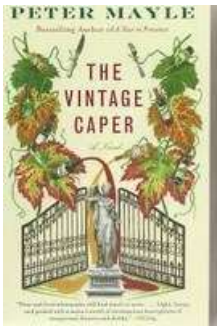

Peter Mayle: THE VINTAGE CAPER (mislim, da slov. prevoda še ni)

Če poznate Maylovo knjigo Leto dni v Provansi ali Hotel Pastis (obe prevedeni v slo.),vam bo všeč tudi ta. Tokrat gre za rop slavnih vin v Ameriki, ki se znajdejo kje drugje kot v Provansi. Lahko branje, kot nalašč za počitnice, poleg pa se naučite še kaj o francoskih vinih in vinorodnih pokrajinah.

*****

Brian Gover & Jim Rickards: POLJUB IZ RUSIJE

To je resnična ljubezenska zgodba dvajsetega stoletja.
Brian se v času svetovne gospodarske krize leta 1931 odpravi v Sovjetsko zvezo iskat delo. Najprej je raznašalec pomembne pošte v Moskvi, potem pa dobi službo na naftnih poljih v Groznem.
Nekega večera v moskovskem Bolšoj teatru spozna Ileano, mlado, čudovito bolniško sestro. Začne se strastna, nevarna ljubezen, poroka, ločitev za dolgih pet let, nevarno reševanje svoje ljubezni iz krempljev stalinistične administracije …
Napeto, resnično, navdihujoče.
Tisti, ki imate radi zgodovino, še potovanje v mračne čase Stalina, Hitlerja in Chamberlaina.

*

Misha Defonseca: PREŽIVELA Z VOLKOVI

Gre za zgodbo o judovski deklici, ki jo med vojno ločijo od staršev, o njenem popotovanju skozi različne dežele skozi katere se prebija v upanju, da bo ponovno srečala svoje starše, na poti pa je priča tragičnim prizorom vojne, trpi zaradi mraza, lakote, osamljenosti. Med popotovanjem se zateče k družini volkov, ravno tako pa srečuje tudi druge živali, njih pa razume bolje kot ljudi in se pri njih počuti varno.
Zgodba naj bi bila izmišljena, verjamem pa, da je gospa Defonseka v zgodbo vnesla veliko sebe.
Vsebinsko bi morala biti zgodba ganljiva, vendar mene ni prepričala. Predvidevam, da je problem v slogu pisanja. Ta mi od začetka branja pa do konca ni sedel. Ali pa sem zaradi naslova knjige pričakovala, da se me bo

bolj dotaknila, saj sem tudi sama velika ljubiteljica živali. V bistvu sem knjigo brala kar dolgo, ker me ni vleklo k branju, dobre knjige pa kar ne moreš dati iz rok.
Upam, da s tem mnenjem nisem odvrnila (so)bralcev od želje po prebiranju te knjige, ravno obratno, želela bi slišati še kakšno mnenje, saj sem mogoče sama zgrešila bistvo. :-)

*****

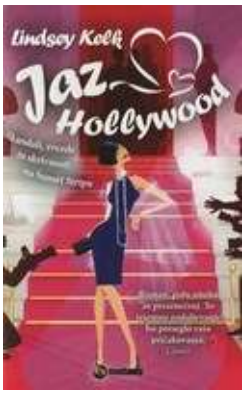

Lindsey Kelk: JAZ SRCE HOLLYWOOD

Knjiga je nadaljevanje zgodbe o Angeli Clark, ki pa se sicer začne s knjigo Jaz srce New York. Spoznavanje Hollywooda skozi oči angleške kolumnistke Angele je nadvse zabavno, lahkotno, sproščujoče branje. Kljub lahkotnosti je zgodba dobro dodelana. Zajema modo, potovanje, smešne situacije, ki pa se lahko zgodijo vsaki izmed deklet.
Na kratko – je zgodba (sedaj) newyorškega dekleta, ki dela za lokalni časopis in dobi neverjetno priložnost, da naredi intervju z zelo slavnim igralcem. To je njena življenjsko priložnost, pomemben izziv, ki lahko v hipu izboljša možnosti za karierno napredovanje, ali pa jo, če se ne bo izkazala, povsem pokoplje.
Priporočam ljubiteljicam zabavnih situacijskih romantičnih komedij Carrie Bradshaw, Bridget Jones in Hijacinte Novak.

*****

Jill Mansell: SKORAJ POPOLN

Lahkotna, zabavna, na trenutke žalostna komedija, polna zapletov in preobratov. Glavna junakinja Miranda, vajenka pri znanem frizerju Fennu Lomaxu, se zaplete v ljubezensko razmerje z Gregom, za katerega se ji sploh ne sanja, da je poročen in da je ravnokar zapustil nosečo ženo. Prava pravcata komedija zmešnjav, zgrajena okrog glavne junakinje Mirande in še nekaterih stranskih, a za potek zgodbe prav tako pomembnih likov, se na tem mestu šele dobro začne odvijati.
5. Priporočam ljubiteljem angleškega situacijskega humorja in sodobnih romantičnih komedij. Gre za lahkotno branje, kot nalašč za razvedritev, ki navdušuje s tipičnim angleškim humorjem in duhovitimi dialogi.

**

Jamie McGuire: TRILOGIJA PETDESET ODTENKOV

Govorice o knjigi so že malo pojenjale, čakalna vrsta v knjižnici je verjetno že krajša. Knjige sem dobila od sodelavke in prebrala vse tri. Ob branju ne rabiš razmišljat, to so knjige za na dopust ali po napornem dnevu za odklop. Knjige (po mojem mnenju) niso nič posebnega.
Študentka Anastasija Steele je lepa, revna in v ljubezni neizkušena. Z uspešnim in nesramno bogatim poslovnežem Christianom Greyem opravi intervju. Christian jo privlači, vendar ima do njega pomisleke. Christian pa Ano poišče in povabi na zmenek. Christian jo posvari, naj se ga Ana izogiba, a takrat si želi biti z njim. Med njima se začne strastno ljubezensko razmerje. Ana kmalu spozna skrivnosti, zaradi katerih jo je Christian svaril. Rdeča mučilna soba je za njo novo odkriti svet.

V drugem delu se Ana in Christian razideta. Ana želi narediti kariero v založniški hiši. Christian Ano zelo pogreša in skuša razmerje obnoviti. Ana razišče mučno preteklosti in vzroke za Christianovo ravnanje. Odloči se, da bo kljub vsemu ostala s Christianom.
V tretjem delu sta Ana in Christian na medenih tednih. V njuno življenje pride nekaj manj srečnih trenutkov. Zaključek knjige je napisan v prihodnjiku: maja 2014 se ponovno noseča Ana, Christian in dvoletni Teddy veselo igrajo na pikniku pred novo hišo.
Seksualni prizori se vlečejo in vlečejo skozi celo knjigo in malo je listov, ki niso popisani zaradi seksa.
Z bralci, ki menijo, da knjiga nima nobene literarne vrednosti, se v celoti strinjam. Knjige je potrebno dati nekam, kjer jih otroci ne dosežejo.
In zakaj sem potem prebrala vse tri? Zato, ker sem o knjigah slišala toliko nasprotujočih mnenj.

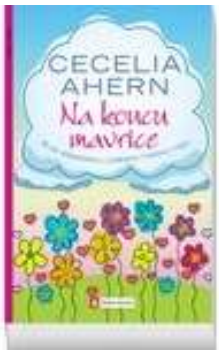

Cecelia Ahern: NA KONCU MAVRICE

Zgodba govori o Rosie in Alexu, ki že v otroštvu postaneta nerazdružljiva. Njuno prijateljstvo z njima samo še raste, skupaj v dobrem in slabem. Najstnika se morata ločiti, ker se Alexova družina seli v Ameriko. Kljub veliki razdalji ohranita stik, Rosie se celo vpiše v šolo v Bostonu, da mu bo spet blizu, vendar se to ne zgodi … Ampak njuna povezanost doživlja vzpone in padce skozi vsa ta leta in kilometre. Venomer ju pestijo nesporazumi, nesrečni dogodki, da bi se zbližala.
Skozi zgodbo lahko razberemo, kako pomembno je prijateljstvo, kako močna je lahko ljubezen.
Tako prijateljstvo kot ljubezen je potrebno negovati, se zanju boriti.
Knjigo priporočam vsem, ki imajo radi Cecelio Ahren in njene ljubezenske zaplete.

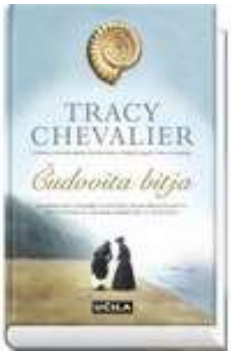

Tracy Chevalier: ČUDOVITA BITJA

Čudovita bitja je v prvi vrsti zgodba zares pravega prijateljstva. To prijateljstvo se stke med Mary Anning in Elizabeth Philpot. Med njima je velika razlika v letih, v izobrazbi …
Elizabeth se skupaj z dvema sestrama preseli iz Londona v Lyme Regis. Elizabeth je strastna zbirateljica fosilov. V Lyme spozna Mary, ko je šla naročit omaro za svoje fosile. Sčasoma so postali nerazdružljivi, skupaj sta hodili na obalo in iskali fosile. Nekega dne pa odkrijejo nekaj velikega. Ko so odkopali okostje, niso vedeli, kaj naj bi bilo. Prvo okostje poimenujejo krokodil.
V 19. st. so v intelektualnem svetu prevladovali moški. Ko so izvedeli za najdbo okostja, so prihiteli v Lyme, da so si ga ogledali. Okostje so odkupili od najditeljice Mary, vendar v muzeju, kjer so ga razstavili, niso napisali imena najditeljice, kajti pripadala je nižjemu družbenemu sloju, pa še ženskega spola. Pri vsem ji pomaga izobražena Elizabeth Philpot …
Mary Anning in Elizabeth Philpot sta resnično živeli, enako tudi vsi moški, ki so omenjeni. Mary Anning je resnično ena največjih najditeljev fosilov. Nikoli se ni poročila.
Knjigo priporočam vsem, ki jih resnične zgodbe zanimajo.

*****

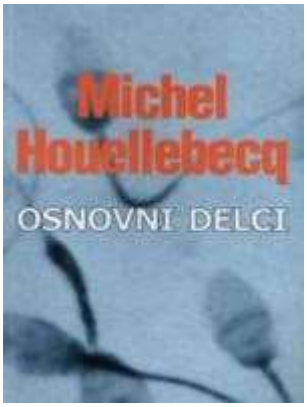

Michel Houellebecq: OSNOVNI DELCI

Na tleh imam razviti dve volni. Na obisk pride soseda. Skuham kavico in medtem ko jo srebava, začneva zvijati volni v klobčič. Nastajajoča klobčiča oblikujeta osnovne delce dveh oseb, Michela in Bruna. Nastajata počasi, z vmesnimi prekinitvami, ki predstavljajo okolje.
Volno zvijati v klobčič zahteva bistveno več časa, kot če klobčič spustimo, da se »razlije« po prostoru. In tako nam pisatelj predstavi zgodbo dveh polbratov, Michela in Bruna, ki ju njuna hipijevska mati prepusti varstvu babic. Michela vzgaja očetova babica, Bruna pa materina babica. Dolgo se nista poznala, dokler se nekega dne nista njuni poti križali. Njuni delci so bili takrat že zviti v klobčič. Michelovi so oblikovali vase zaprto osebnost, ki je strmela k znanstvenemu raziskovanju, predvsem k raziskovanju novih oblik človeškega bivanja, Brunovi pa so neobvladljivo dvigovali tiča, če je le pomislil na mlado žensko telo, medtem ko je služboval v javni službi. Obstajala sta torej dva klobčiča volne, ki sta se zvijala skozi otroška leta; leta, ko sta se izoblikovala v osebnosti, ki nista zmogli osnovnih delcev združiti v sinergijo. Klobčiča sta se tako začela odvijati. Na življenjski poti, kjer Michel postane uspešen znanstvenik, Brunovo življenje pa zadovoljivo, se srečujeta s spolnimi zlorabami, »svingerstvom«, izjemno pokvarjenostjo, nežnostjo, grobostjo, samomori, z rakom … Pisatelj njuno hitro odvijanje klobčiča upočasni z detajlnimi opisovanji fizikalnih in bioloških dognanj, ki so lahko za bralca nekoliko utrujajoča, če ga svet fizike in biologije ne zanimata preveč; dajejo pa zgodbi hladen pridih, ki bralcu onemogoči, da bi se zapletel v njun klobčič raztreščenih osnovnih delcev. Tako bralec ostaja predvsem opazovalec njunega življenja, kjer iščeta svoje osnovne delce.

****

Erica Johnson Debeljak: TUJKA V HIŠI DOMAČINOV

Esejistično obarvana pripoved Američanke, ki jo bežno srečanje s Slovencem popelje iz velikega mesta v državo, ki s številom prebivalstva zapolni komaj kakšno okrožje njenega dotedanjega doma. Pred odhodom komaj dojema raznolikost enega in drugega sveta, s korakom na tujo zemljo pa se ji prebudi neverjetna sposobnost zaznavanja okolja in dogajanj okoli sebe. Slovenec ji lahko celo zavida, ko uvidi, kako slep je nad lepoto svoje dežele, čeprav te lepote kot Američanka marsikdaj takoj ne zazna. Slovenec, ki bere opisovanje svoje lastne dežele, jo začuti.
Opazovanje in spoznavanje Slovenije in Slovencev skozi oči Erice nam poleg čudovitih slik naše dežele podarja še nostalgijo po dogodkih v devetdesetih letih prejšnjega stoletja. Če smo že pozabili, kako smo bili sprejeti na okencih javnih ustanov, kako so samevali stari gradovi in ostale današnje turistične znamenitosti, kako smo popivali in se družili s prijatelji in znanci, lahko to ponovno obudimo s pomočjo pozorne tujke, ki je iskala svoj prostor v tujem domu.
Čeprav pripoved zaradi neprestanega opisovanja in primerjav postane proti koncu že nekoliko utrujajoča, jo priporočam vsem, ki se radi spominjajo obdobja tik po osamosvojitvi, opisani dogodki pa bodo nemalokrat bralcu

privabili nostalgičen nasmeh ob misli: »Res je bilo. Bilo je lepo!«

***

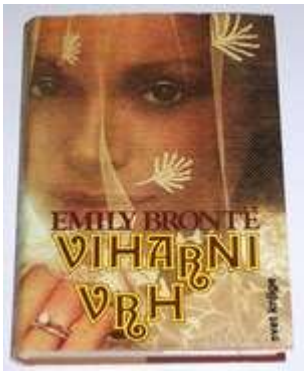

Emily Brontë: VIHARNI VRH

Orednja lika ljubezenske zgodbe sta Catherine in Heatchliff. Slednji živi na Viharnem vrhu, v lasti pa ima tudi Drozgovo pristavo, kamor se kot najemnik naseli Lockwood. Preden se namesti na Drozgovi pristavi, prespi v Catherinini sobi. Nočne more ga pripeljejo do želje, da bi spoznal življenje v kraju, kjer bo živel. Hišna pomočnica Deanova, ki je vrsto let skrbela za Catherine in Heatchliffa, mu s pripovedovanjem približa življenje yorkshirskega močvirja.
Čeprav roman Viharni vrh velja za največji biser sester Brontë, se me je zgodba v romanu Jane Eyre precej bolj dotaknila. Morda je temu botroval stil pisanja, saj je Viharni vrh napisan kot zgodba v zgodbi in so se mi zato liki zdeli precej oddaljeni – nisem jih dovolj začutila, medtem ko sem v romanu Jane Eyre dihala z glavnimi junaki. Sicer pa sta romana zelo različna in ju je zato težko primerjati. Jane Eyre ima nekaj oseb s hladnim značajem, v Viharnem vrhu pa so surovost, brutalnost in hladnost prevladujoče lastnosti likov, zaradi česar so se mi zdele nekatere reakcije posameznikov precej čudne. Ko sem že bila prepričana, da sem končno našla nežno bitje, ki je na dogodke reagiralo »normalno«, pa je bilo le-to tako zelo krhko, da ga je brutalnost okolja kmalu pokopala.
Ljubezensko zgodbo, ki jo torej prepletajo brutalnost, surovost in hladnost, priporočam vsem ljubiteljem drugačnih ljubezenskih zgodb. V njem ne boste začutili sladke, brezpogojne ljubezni, čeprav vas bo ves čas obdajala.

****

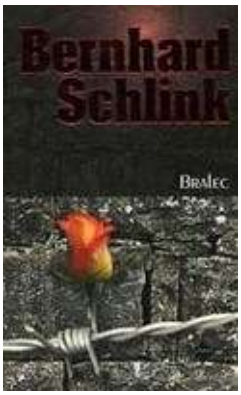

Bernhard Schlink: BRALEC

Hanna in Michael se naključno spoznata na ulici, medtem ko Michael boleha za zlatenico. Petnajstletni fant začuti do sedaj neznano energijo, ki ga vleče k dvajset let starejši Hanni. Ta mu odpre vrata in mu omogoči, da zaživi svojo mladostniško fantazijo. Pred seboj ima žensko, ki ga brez sramu umije, ga zadovolji in hkrati nadvladuje njun položaj. Od njega zahteva učenje in s tem napredovanje. Red in disciplina sta pri njej na dnevnem redu. Zanjo je Michael Mali, nad katerim bdi, ki ji bere in ji tako nudi nekaj, česar sama nima.
Zgodbo pripoveduje protagonist Michael. Vrača se nazaj in razmišlja o njunem odnosu. Skuša dojeti pomen dejanj in posledice razmerja, ki so zapečatile njuni življenji. Opravičuje sebe in Hanno, pri tem pa želi ostati nepristranski opazovalec lastnega življenja.
Večplastna zgodba se razkriva postopoma. Ljubezensko razmerje je zgolj nit, ki razpleta prihajajoče dogodke: nenadna Hannina selitev, sodni proces in zapor. Šele kasnejši dogodki Michaelu razkrivajo nejasnosti, ki so se mu porajale kot najstniku – Hanno lahko predvsem čuti in ji bere, ne more pa vstopiti v njen svet preteklosti in sedanjosti, ki ga z njo ne živi. Čeprav spozna Hannino preteklost in meni, da je končno našel vzrok njenega molka ter jo je tako spoznal, se v njem do konca porajajo vprašanja. In tako se dogaja tudi nam, bralcem. Ko začutimo sočustvovanje, nanj zlijemo sovraštvo. Pojasnjujemo si Michaelove misli, jih skušamo racionalno pojasniti in opravičiti, hkrati pa jih čutimo kot posledico nekoga, ki je žrtev

samega sebe. Je možno opravičiti nekomu za nekaj, kar nas navdaja z grozo, in če, kdaj je to sploh možno narediti?
Knjiga za tiste, ki radi razmišljate o nas, naših dejanjih in njihovih posledicah.

*****

Drago Jančar: TO NOČ SEM JO VIDEL

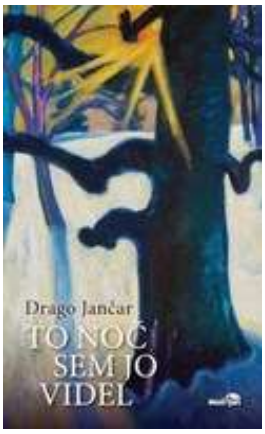

Veronika živi življenje. Vzame tisti del njega, ki ga želi. Ne ozira se na posledice – želi živeti in zares živi. Lahko bi dejali, da so njene odločitve nepremišljene, vendar bi bili v zmoti. Vedela je, kaj želi in tisto željo si je vzela. Bila je ženska sodobnega časa, diplomantka z izpitom za pilota in velika ljubiteljica živali, predvsem konj. Na svoji življenjski poti je spoznala učitelja jahanja, ki prvi pripoveduje njeno zgodbo življenja. Dopolnjujejo jo njena mati, zdravnik nemške okupacijske vojske, družinska gospodinja in nazadnje nekdanji partizan, ki je, pred odhodom v partizane, skrbel za njenega konja.
Izginotje Veronike ostaja skrivnost do konca. Vsak pripovedovalec vé nekaj in ima svoja prepričanja, mnenja in slutnje. Zadnji pripovedovalec pozna končno zgodbo, ki se je odvila zaradi časa, v katerem je obstajal. Nekaj videnega je sprožilo niz dogodkov, ki so pripeljali do Veronikinega izginotja.
Pripovedovanje posameznikov nas potegne v dogajanje. Spoznavamo zmote njihovih prepričanj, njihove značaje in čas vojne, ki je zahteval posameznikovo krmiljenje med enimi in drugimi, med Nemci in partizani. Vidimo človeško nrav, ki želi preživeti in ki ne ločuje posameznike po skupinah, temveč po njegovi nravi. Ne glede na naša dejanja ostajamo človeški.
Knjiga, ki ostane dolgo v spominu in ne izbira bralcev. Namenjena je nam, ljudem.

*****

Lisa Kleypas: JESENSKA VROČICA

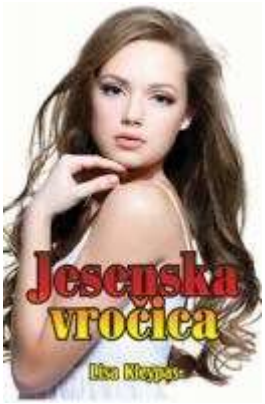

Zgodba se dogaja v letu 1843 v Angliji. Daisy in Lillian sta dve sestri, ki sta sicer po rodu Američanki in se ne znata ravno vesti po strogih pravilih angleške družbe, tako vsaj meni Marcus, lord Westcliff, ki jih gosti skupaj materjo, ki jima daje neskončne lekcije lepega obnašanja, in strogim očetom na svojem posestvu. Lillian že od nekdaj vznemirja lorda Westcliffa in obratno, čeprav si tega nočeta priznati. Skozi celotno dogajanje knjige si vedno bolj dokazujeta, dokler končno le ne priznata, da sta prava drug za drugega in da se ljubita. Da pa vse le ne bi bilo tako preprosto, se vmešava med njiju Marcusova mati in pa lord, St. Vincet, ki jo na koncu knjige skuša na silo poročiti, pa vendar mu to ne uspe.
Po mojem mnenju je knjiga lahkotna, ravno pravšnja, da nas v teh zimskih dneh ponese v svet domišljije, kjer te lahko za trenutek ali dva popelje stran od vsakdanjega stresa.

*****

Lisa Kleypas: ZIMSKA ROMANCA

V tej knjigi pa pride na vrsto jecljava Evelin oziroma Evie, ki nekega dne zbere pogum in sama pristopi k Sebastianu, lordu St. Vincentu in mu

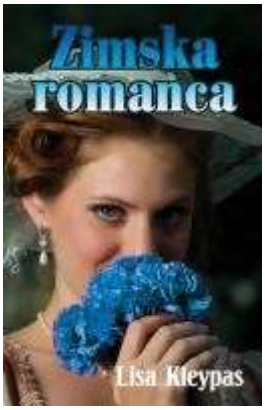

predlaga poroko, ker naj bi bilo to ugodno za oba. Za Evie bi to pomenilo, da se reši družine, za katero se izkaže potem, da je bila precej nasilna do nje. St. Vincent nekako pristane na poroko, že na poti na Škotsko pa ugotovi, da čuti nekaj do nje. Izpolni ji tudi željo, da vidi očeta, ki umira za jetiko. Ko prideta v njegovo igralnico, se prava drama šele začne. Stric pride po njo in jo, čeprav poročeno, hoče na silo odpeljati, potem jo hočejo ustreliti, ampak Sebastian prestreže kroglo in Evie skrbi zanj. Na koncu spoznata, da drug brez drugega ne moreta in da St. Vincet le ni takšen zapeljivec, potreboval je pravo žensko.
Tako kot vse knjige te avtorice je tudi ta sproščena in zanimiva. Prav z lahkoto se vživiš v tisti čas in ti misli odplavajo daleč stran v preteklost, čeprav tam nisi nikoli živel.

*****

Jude Deveraux: JUTRO V BARVI SIVKE

Ganljiva zgodba se dogaja v Ameriki. Zgodba je polna skrivnosti, ki bralca na trenutke prav šokirajo. Je tista vrsta knjige, ki te drži celotno knjigo v precepu, nikoli ne veš, kaj te čaka na drugi strani. Jocelyn je dekle, ki ni najbolj zadovoljna v svoji družini, saj se je oče na novo poročil in tako je dobila dve polsestri, ki ji grenita življenje. Na točki, kjer je mislila, da bo obstala, je srečala gospodično Edilean oziroma gospodično Edi, kot so ji pravili vsi. Vedno več dni je preživela z njo, ona ji je tudi plačala fakulteto. Pa vendar je napočil dan, ko je gospodična Edi umrla. Pustila ji je pismo, kjer ji je razkrila nekaj skrivnosti, ki jih Jocelyn do tedaj ni vedela. Tako jo je življenjska pot zanesla v rodni kraj gospodične Edi, kjer je dan za dnem spoznavala kaj novega o njej in njenem življenju v vojni. Do prihoda je bila prepričana, da se bo poročila s fantom po imenu Ramsey, imenitnim odvetnikom, ki naj bi ji ga namenila gospodična Edi. Poleg skrivnosti je odkrila, da ji je všeč Luke, ki se je predstavljal za njenega vrtnarja, v resnici pa je bil znan pisatelj, a je želel, da ga spozna, kakršen je. Da se vse še bolj zaplete, ko rešita zaplete z Ramseyom in začneta odkrivati skrivnosti, se prikaže Lukova žena, ki ji je spet zadišal Lukov denar. Ampak na koncu se kot vedno vse reši in Jocelyn spozna, da je gospodična Edi točno vedela zakaj ji je nekatere stvari prikrivala tako dolgo. Da bi bil šok še večji, ugotovi tudi, da je bila njena vnukinja, zato začenja razumevati povezavo med sabo in gospodično Edi, čeprav se je včasih tudi ona spraševala, zakaj jo ima tako rada.
Res dobra knjiga, ki te pritegne, da jo na mah prebereš do konca. Ko prebereš knjigo, se zaveš, da ima vsak od nas svoje skrivnosti in da imamo včasih dober razlog, da jih ne razkrijemo. Prav tako sem ob branju knjige spoznala, da včasih stvari niso takšne kot se zdijo na prvi pogled. Skratka, knjiga je zelo dobro napisana, na trenutke zelo napeta, na koncu pa tudi zelo čustvena. Mene je čisto prevzela in jo priporočam vsem.

*****

Vladimir Vertlib: VMESNE POSTAJE

Protagonist zgodbe je judovski deček, čigar oče strmi k drugačnemu življenju. Beži pred ruskim komunizmom in tako z družino migrira po svetu. Začasno se nastanijo v Avstriji, upajo na bratovski sprejem v Izraelu, ko ga ne začutijo, se podajo na pot v Italijo, na Nizozemsko, se odločijo za

ponovno vrnitev v Izrael, Italijo, Avstrijo in končno sanjsko Ameriko. Zgodba pa se ne ustavi v Ameriki. Migracija se nadaljuje. Kjer starši dobijo delovno dovoljenje, ni primerno okolje, kjer je primerno okolje, vizumi potečejo, še preden si lahko uredijo papirje, ki bi jim omogočali stalno naselitev.
Zgodbo pripoveduje judovski deček, ki skoraj vsako leto obiskuje šolo v drugi državi, ki vsako leto izgubi nekaj knjig, od katerih se težko loči, ki ne uspe navezati trdnih vezi s sovrstniki in ki nikjer ni sprejet kot njihov – vedno je nekdo, ki ni zaželen. Kljub nenehnim spremembam ima svoj stalni svet in je tako skozi pripovedovanje čutiti njegovo zadovoljstvo, lahkotnost, prilagodljivost.
Vsako poglavje je zgodba zase in vsaka zgodba nas seznani z delčkom sveta in njegovim sprejemanjem emigrantov, ob tem pa nas korak za korakom zbližuje s protagonistom. Vertlib nas lahkotno in spretno vodi po družbeni poti, ki jo začini s humorjem in simpatičnimi dialogi. Kljub temu, da beremo o težkem življenju družine, vsako poglavje iz bralca izvabi smeh.

****

Yasushi Inoue: THE SAMURAI BANNER OF FURIN KAZAN

Knjiga pripoveduje zgodbo o vzponu enega najbolj znanih japonskih vojskovodij 16. stoletja, Takede Shingena. Gre za knjigo, ki navdih za zgodbo črpa iz zgodovinskih dejstev, avtor pa dogodke in like deloma interpretira po svoje. Avtor opisuje prav gotovo najbolj turbulentno obdobje japonske zgodovine, ki je prežeta s pogumom, častjo in posledično krvjo. Za knjigo sem se odločil, ker sem kot osnovnošolec zvesto sledil nadaljevanki, ki je bila posvečena omenjenemu vojskovodji in njegovemu skorajšnjemu zmagoslavju nad preostalimi klani, ki ga je preprečila nenadna bolezen in posledična smrt. Branje je zanimivo in bralca ponese v svet srednjeveške Japonske, četudi me moti, da se v knjigi mešajo zgodovinska dejstva s fikcijo. Če vas zanimajo pripetljaji in spletke Takede Shingena, Usegi Kenshina in Ode Nobunage, je to prava knjiga za vas.

****

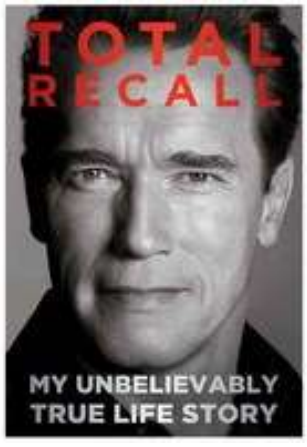

Arnold Schwarzenegger: TOTAL RECALL

Gre za darilo, ki sem ga letos prejel za rojstni dan. Z veseljem sem se zakopal v branje, saj knjiga ponuja oseben pogled na življenje enega najbolj znanih ljudi sveta. Le kdo še ni videl Arnoldovega filma ali vsaj slišal zanj? V knjigi Schwarzenegger opisuje svojo mladost v Avstriji in gorečo željo po tem, da bi bil v nečem najboljši. Jeklena volja, odločnost in stroga usmerjenost k cilju ga privedejo do naziva najboljšega bodybuilderja vseh časov, kjer pa se njegova zgodba – kot je to pri mnogih drugih športnikih – ne konča. S pomočjo znanja, ki ga pridobi med študijem in začetne pomoči prijateljev, prične z nakupi nepremičnin in finančnimi špekulacijami, ki mu omogočijo dovolj lagodno življenje, da se lahko posveti naslednjemu podvigu – igralstvu. Nepoznavanje jezika in močan akcent pri tem nista ovira, kar še bolj poudari njegovo voljo do premagovanja ovir. Čeprav se v knjigi za moj okus prevečkrat pohvali sam, gre za delo, ki ponuja zelo oseben pogled v njegov miselni proces in

vrednote. Zelo zanimive so njegove zgodbe iz ranega otroštva, pripovedi o družinah Kennedy in Schriver ter nenazadnje njegovo priznanje nezvestobe do žene Marie.

***

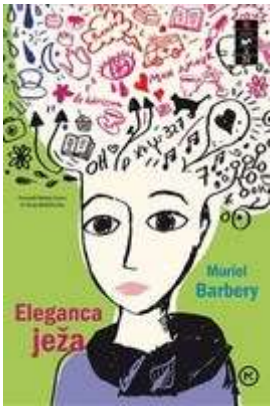

Muriel Barbery: ELEGANCA JEŽA

Knjigo sem vzel v roke na podlagi priporočila, saj naj bi ustrezala mojemu okusu. Gre za fiktivno zgodbo o treh ljudeh, katerih poti se križajo v razkošni francoski hiši, kjer domujejo številne ugledne in premožne družine. Podrobneje spremljamo življenje mlade deklice, ki je vse preveč zrela in inteligentna za svojo starost ter ima zato težave z vklapljanjem v družbo. Na drugi strani je hišnica, ki je zaradi grozovite izkušnje svoje sestre prav tako skrita v svojem majhnem kotičku in svetu okrog sebe ne dovoli, da bi jo »pokončal«, kot se je to zgodilo sestri. Do srečanja med obema ženskima likoma pride zaradi nenadne vselitve starejšega japonskega gospoda, ki nemudoma prepozna stisko in potencial obeh deklet. Knjiga ponuja več, kot sem sam lahko iz nje izluščil, saj avtorica v svojem delu uporablja veliko znanih in manj znanih svetovnih mislecev, umetnikov in piscev. Med branjem bi moral ob sebi skoraj imeti leksikon, a je tudi brez njega šlo. Morda pa po njem posežem ob drugem branju.

***

Richard Russo: PRAVI MOŠKI

Kratek opis knjige me je navdal z mislijo, da imam pred sabo delo, ki bo podobno eni bolj zabavnih knjig, ki sem jih prebral, Srečni Jim avtorja Kingsleyja Amisa. Tudi ta knjiga namreč govori o profesorju angleške literature, ki se sooča z vedno novimi zapleti v svojem življenju. Težave z zdravjem, odtujenost z ženo, hčerkina ločitev, krčenje zaposlenih v službi in še bi lahko našteval. Mestoma duhovita pripoved o navidezno brezskrbnem posamezniku, ki mu kaj veliko ne pride do živega, je dokaj zanimivo branje, ki pa me je kljub vsemu pustilo ravnodušnega. Opravka imamo s situacijsko komiko in ne toliko hudomušnim prikazom in kritiko družbe, ki v nekaterih drugih delih poskrbi za nasmejane večere. Lahko in sproščujoče branje, primerno za počitniški čas.

Tamara McKinley: MATILDIN ZADNJI VALČEK

Zgodba je postavljena v prostranosti avstralske pokrajine, kjer je glavni ženski lik postavljen pred krute življenjske izzive. Ti jo popeljejo iz velemesta na deželo, kjer se ji ponovno razkrijejo vse tegobe vsakdana kmetov, ki so odvisni od vremena in okolja. Ob prebiranju dnevnika, ki ga je deklica Matilda pred mnogimi leti pisala o svojem življenju v divjini, se na nenavaden način poveže z njo, kar ji preprečuje, da bi se vrnila v uspešno mestno življenje. V borbi sama s seboj, ali bi si želela postati del vsega tega, spoznava različne ljudi, tudi aborigine, ki jo vsak na svoj način bogatijo in ji pokažejo, da je vredno živeti.

*****

Samantha Young: LONDONSKA ULICA

Johanna oziroma Jo je lepa dolgonoga gospodična, ki trenutno greje posteljo 15 let starejšemu bogatemu gospodu Malcomu. Ampak v življenju Jo se dogaja veliko že vse od otroštva. Kot se zdi bralcu, tako jo narobe presodi tudi Cameron (Cam), ki jo obtoži, da ima starejše gospode le za denar. Skozi knjigo odkriva njeno življenje in njo samo. Ugotovi, da njena mama pije in tepe mlajšega brata po imenu Cole, za katerega skrbi praktično sama. Oče je odšel, še prej pa jo je v otroštvu pretepal. Ko sreča Cama, začuti do njega neko privlačnost. Nekaj časa traja, da pusti Malcoma, da lahko zaživi srečno s Camom. Na poti do življenjske sreče pa imata še vseeno nekaj ovir. Prikaže se bivša Camova punca Blair, ki jo je imel rad, oče pride nazaj in jo želi izsiljevati z bratom, jo pretepe, Jo pusti eno od služb in končno uboga in se zaposli pri zaročencu prijateljice Joss. Zgodba se konča za vse srečno, na koncu Jo zbere pogum in se odseli od mame, ki je večino časa pijana in se ne zaveda sveta okoli sebe. Rešijo jo Cam, njeno življenje, stric Mick, ki jo je vedno reševal, in prijatelji, ki ji stojijo ob strani. Zgodba je tipični prikaz, da videz vara in da se vedno za videzom skriva zgodba, ki se nas lahko dotakne.
Zgodba je odlično napisana, čeprav je to drugi del, ki naj bi se navezoval na prvi del. Kljub temu da prvega dela, Dublinska ulica, nisem prebrala, mi je skozi zgodbo vse postalo jasno. Priporočam branje, saj te knjiga kar potegne vase. Knjiga ima erotične momente, romantične momente, momente sestrske- bratske ljubezni in pa momente krute realnosti, ki jih prinese nasilje v družini.

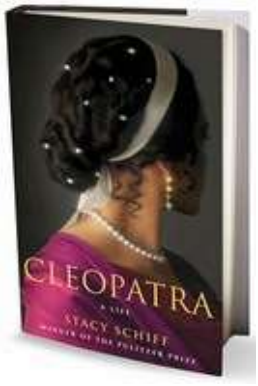

Stacy Schiff: KLEOPATRA: NOVA RESNICA O SLOVITI EGIPČANSKI VLADARICI

Evropska unija zahteva v 21. stoletju kvoto žensk na vseh pomembnih mestih od parlamenta, nadzornih svetov v gospodarskih korporacijah, na volilnih listah in v javnih službah. Pogosto jih iščejo nasilno in povprek od barskih pevk, pa vse do žensk brez intelektualne moči in ugleda. Zato se bralka (in zakaj ne bralec) s toliko večjim zanimanjem zazre v čas pred več tisočletji in prebira zgodbo o ženski, ki ni doživela niti abrahama, a stoletja najrazličnejših zgodovinskih dogajanj niso mogla izbrisati njene enkratnosti, njenega vpliva, moči, bistrine in če hočete, njene posebne lepote. Toliko bolj nas, ob vsem že prebranem in napisanem o njej, preseneti izpovedna moč pisateljice Pulitzerjeve nagrajenke Stacy Shiff, ki se je svojega dela lotila s študijem zgodovinskih dejstev in odstrla tančice zaprašenega življenja ene najmočnejših vladaric, ki je znala izkoristiti svoje darove: pamet, moč in bogastvo ter živeti na račun prenekatere moške slabosti. Le teh ni manjkalo v njeni bližini. Izobražena in podjetna Grkinja iz makedonske dinastije Ptolomejcev je naredila izjemen vtis na takšne zgodovinske osebnosti, kot sta bila rimski diktator Cezar in po njegovi smrti še Mark Antonij. Oba si je podredila in njeni največji sovražniki si niso mogli kaj, da ji ne bi priznali njene podjetnosti. Tudi nas ne more pustiti ravnodušne, ko prebiramo o njenih največjih in najtežjih trenutkih življenja.

*****

JOŽE ZUPANČIČ: Med šolskimi in poslanskimi klopmi (Dnevnik 14. 4. 1990 - 8. 12. 1992)

Znani Celjan Jože Zupančič govori o času osamosvajanja, ko je bil na politični funkciji v Ljubljani, kot predsednik Zbora združenega dela. Zanimivi so opisi stikov s tedanjimi politiki in drugimi, ki so odigrali pomembno vlogo pri osamosvojitvi.
Istočasno je bil tudi ravnatelj sedanje Prve gimnazije v Celju. Poučni so dnevniški zapisi o vodenju šole. Vidi se, da če je vodja odsoten, institucija lahko tudi dobro deluje. Posebej zanimivi so opisi stikov z lokalno družbeno skupnostjo in postopnega naraščanja nezaupanja med obema poloma naše politike.
Dnevniške zapiske povezuje z svojo življenjsko potjo in usodo svoje družine. K zdravju so veliko pripomogli skoraj vsakodnevni sprehodi, ki jih vestno beleži.
Nekatere navedbe bi bile zanimive tudi za lokalni »rumeni tisk«.
Kljub težkim preizkušnjam (smrt sina, žene) je ohranil energijo do svojih poznih let. Je pa izjemno prilagodljiva osebnost, z jasnimi cilji.

Ildikó von Kürthy: NOČNA TARIFA

Cora Fein je samska, stara triintrideset let. Skupaj s prijateljico neprestano kujeta načrt, kako bi pridobile moškega in izgradile trdo ljubezensko vez. Cora spozna zdravnika Hofmanna in se zaljubi vanj. Čuti obojestransko naklonjenost, vendar samo premleva, kaj lahko in česa ne sme storiti, da bi ga zanesljivo osvojila. Po nasvetu prijateljice samo čaka na njegov klic. Z namenom, da bi mu ugajala, se v vseh situacijah pretvarja in beži stran od svojega bistva. Preden ga pokliče po telefonu, dela glasovne vaje in skrbno izbira glasbo, ki se bo vrtela v ozadju. Celo na listek si napiše, kaj bi mu povedala. V noči, ko je suho novoletno jelko odnesla v smeti, je na ulici srečala svojega zdravnika z Ute. Cora je prepričana, da sta par.
Ljubezenska zgodba ima seveda srečen konec; Uta prizna, da je lezbijka. Cori pove, koliko pomeni Hofmannu, ki prav tako kot ona čaka, da ga pokliče. Cora se odloči, da bo takšna, kot v resnici je, čeprav se bo tega težko spomnila.
In odloči se narediti tisto, kar je bilo po njenem mnenju še pred nekaj časa prepovedano: Cora pokliče zdravnika Hofmanna in zasliši besede olajšanja »... oh, končno. Moja najdražja Cora.«
Prijeten ženski roman za razvedrilo – lahko, kratko, sproščujoče branje.

****

Sandra Gregory in Michael Tierney: POZABITA NA HČER

Knjiga govori o mladi ženski Sandri, ki je željna pustolovščin in se »čez noč« odloči, da gre na potovanje na Tajsko. V uvodu tako spoznamo njen pogled na deželo, takratne razmere na Tajskem, politično ozadje in lepote dežele. Po dveh letih, ki jih je preživela daleč od svojih domačih, se je morala spoprijeti z marsikatero nevšečnostjo. Tako z zdravstvenimi težavami kot tudi z izgubo službe, saj so na Tajskem vladali politični nemiri. Ker ni imela denarja, da bi se lahko vrnila domov, se je v neizmerni želji odločila, da bo za nekega tihotapca mamil pretihotapila majhno

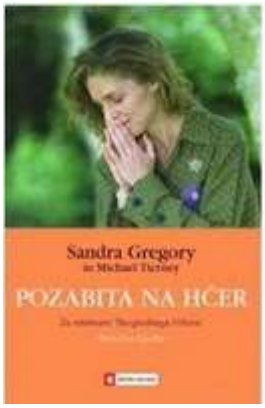

količino heroina s Tajske na Japonsko. Na tajski meji so jo ujeli in tako se je začelo dolgotrajno sojenje in preživljanje zaporne kazni v različnih zaporih. Zanimivo je, da me je knjiga privedla do trenutka, ko sem si samo želela, da zapusti zapor v Bangkoku in jo premestijo v njeno rodno Anglijo. In potem razočaranje, ko sem ugotovila, da se manipulacija z zaporniki in kruto ravnanje z njimi ne odvija le v daljnih deželah, temveč tu, čisto blizu nas, v evropski državi, z bogato zgodovino in tradicijo.
Osebno me je knjiga precej prizadela, predvsem sistem, ki te sili, da zanemariš vse človeške lastnosti, če želiš preživeti. Sistem, ki iz tebe izvabi žival, ki se nagonsko trudi preživeti. In na drugi strani starše, ki vso moč in energijo pri podpori svoje hčere, ki je za zapahi, črpajo iz brezpogojne ljubezni.

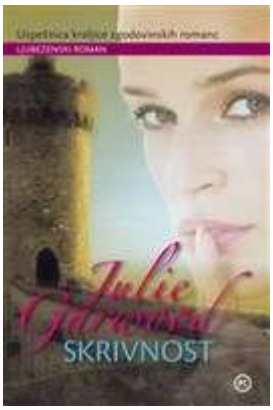

Julie Garwood: SKRIVNOST

Zgodovinska romanca nas popelje v življenje dveh plemen, škotskega in angleškega, ki se v 12. stoletju borita za prevlado. Njihova sovražnost izvira iz zgodovine, a njihova pravila se zdijo včasih nesmiselna. Angležinja Judith se spoprijatelji s Škotinjo Frances Catherine, kar vnese veliko zmede v življenja obeh plemen, saj jim zgodovinske ovire preprečujejo, da bi slavili njuno prijateljstvo. Meja med Anglijo in Škotsko je tako formalna kot idejna. Vendar se tudi tukaj izkaže, da ljubezen premaga vse težave, zato knjigo priporočam ljubiteljicam in ljubiteljem ljubezenskih romanov in srečnih koncev.

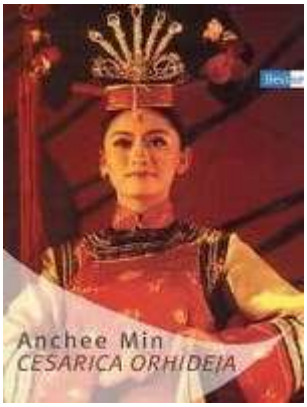

Anchee Min: CESARICA ORHIDEJA

Revno kitajsko dekle Orhideja je zaradi svoje lepote izbrano, da postane ena od sedmih žena in tri tisoč konkubin kitajskega cesarja Hsien Fenga. Prepovedano mesto postane njen novi dom, ki ji s svojim bliščem in bogastvom širi obzorja, vendar je kljub vsemu njena zlata kletka, kjer se mora pokoravati izredno strogim pravilom. S svojim vedenjem in osebnostjo vzbudi pozornost cesarja, kar jo postavi na prestol cesarice. Pogled na kitajski dvor in kulturo 19. stoletja nudi zanimivo branje.

****

Danielle Steel: SESTRE

Knjiga govori o štirih sestrah: 21-letni manekenki Candy, 29-letni producentki Tammy, 34-letni odvetnici Sabrini in 26-letni umetnici Annie. Sestre, vsaka uspešna v svojem poklicu, živijo na različnih koncih sveta ampak vsako leto se zberejo na družinskem srečanju za praznik, 4. julija. Toda na enem takih srečanj, še preden so se začeli prazniki, se zgodi usodna nesreča. Sedaj se morajo sestre odločiti, kako naprej, ter začnejo premišljevati o tem, kaj je v življenju najpomembnejše. Knjiga sodi v lahko čtivo, hitro se bere, je zanimiva. Priporočila bi jo vsem, ki majo radi tovrstno literaturo oziroma to avtorico.

*****

Donna Woolfolk Cross: PAPEŽINJA IVANA

Obstaja legenda o papežu Johnu Angleškem. Pravzaprav obstaja legenda o papežinji Ivani, ki naj bi zasedala prestol od 853. do 855. leta. Njeno zgodnje otroštvo, mladost in vzpon na prestol lahko vdihavamo v zgodovinskem romanu, ki nas popelje v obdobje, ko je bilo življenje žensk izjemno težko. Bile so manjvredne, možje so jih lahko pretepali, njihov obstoj je bil vzrok marsikateremu »čarovniškemu dogodku«, izobraževanje je bilo skoraj nemogoče. Veljalo je prepričanje, da je velikost ženske maternice obratno sorazmerna velikosti njenih možganov. Ker je bila ženska namenjena rojstvu sinov, se je morala velikost njenih možganov ohranjati na minimumu. Vsako izkrivljanje tedanjega prepričanja se je za ničvredno žensko končalo tragično.
Ivana je bila ženska. Bila je ženska, katere maternica je bila manjša zaradi visoko razvitih možganov. Njena zvedavost jo je iz revne vasice popeljala do šole, samostana in vse do papeškega prestola. Vzporedno z vzponom se je dotikala ljubezni, katere rojstvo je prineslo tragičen konec izjemno priljubljenega papeža.
Roman, ki ga pred koncem ne boste izpustili iz rok. Srkali boste zgodovino 9. stoletja in legendo, ki onemogoča dihanje. Sama sem na koncu pomislila: »Ni čudno, da smo ženske danes tako zelo vzdržljive. Naši šibki geni so bili zažgani na grmadi, pretepeni do smrti ali ponižani do prezgodnje smrti. Obstale smo le odporne in močne, ki držimo tri stebre in podpiramo še četrtega.«

*****

Marguerite van Geldermalsem: POROČENA Z BEDUINOM

Pisateljica, po rodu Nizozemka, se je v mladosti s starši preselila na Novo Zelandijo. Po končani srednji šoli je tako kot večina mladih ljudi iskala pustolovščine, ki jih je uresničevala na potovanjih. Tako jo je pot zanesla tudi na Bližnji vzhod, kjer je v znameniti Petri v Jordaniji spoznala karizmatičnega prodajalca spominkov Mohameda. Prepričal jo je, da je on moški njenega življenja in poročila sta se. Z njim je živela v dva tisoč let stari jami, ki so jo Nabatejci vklesali v rdeče skalovje. Zaposlila se je kot medicinska sestra in na ta način še bolj spoznala življenje celotnega plemena. Živela je kot beduinka, kuhala nad ognjem, prevažala vodo na oslovskem hrbtu, pila zelo sladki čaj. Rodila je dva otroka, sin še vedno živi v Petri. V obdobju, ko je živela v jami, je postala prava atrakcija za turiste, prav takšna kot beduini.
Knjigo bi priporočila vsem, ki uživajo v potopisih, zlasti po Bližnjem vzhodu, saj opisuje skoraj neverjetno, očarljivo življenje beduinov konec dvajsetega stoletja v Petri.

****

Desa Muck: BLAZNO RESNO ZADETI

Desa Muck v tej knjigi na sproščen, včasih pa tudi na resen in celo dramatičen način govori o zasvojenosti v vseh oblikah. Glavna junakinja Žuža je petnajstletno dekle, ki svoje izkušnje z zasvojenostjo zaupa gospodinji Desi. Ta je
o zasvojenosti hotela napisati knjigo, s katero bi mladim in staršem odprla oči o vseh zasvojenostih, ki so prisotne v našem prostoru. Z Žužo se zelo zbližata in Žuži se uspe z njeno pomočjo rešiti drog.
V pripovedi se lepo vidi, da so odvisniki predvsem tisti otroci, ki prihajajo iz problematičnih družin. Tudi Žužin oče je bil alkoholik.
Zasvojenost je blazno resna stvar, zato bi knjigo morali prebrati tako otroci, kot tudi starši in o tej temi spregovoriti brez predsodkov.

****

Tone Partljič: DOM DOM

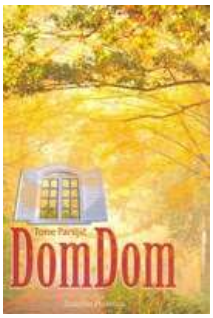

Knjiga govori o življenju v domu upokojencev nekje v Mariboru. V dom prihajajo ljudje; različni pa karakterju, po izobrazbi, različnih poklicev, ki so jih opravljali pred upokojitvijo. To vse pa ustvarja določene konflikte, pa tudi smešne situacije, ki jih Partljič odlično predstavi. Kljub tako različnim ljudem, ki se najdejo v domu, kljub različnim boleznim, ki pestijo stare ljudi, pa iz pripovedi veje optimizem, saj si tudi starejši še želijo avantur in ljubezni.
Knjiga lepo predstavi življenje v domu upokojencev, včasih žalostno, včasih zabavno. Vsekakor pa optimistično, da še ni konec, če se preselite v dom upokojencev, saj nikoli ne veste, ali vas tam ne čaka tudi kakšna nova ljubezen.

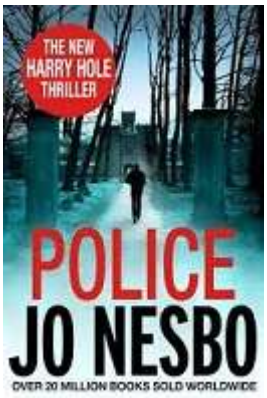

****

Jo Nesbo: Police

Če ste tako kot jaz prebrali celo zbirko knjig Nesboja o policistu Harryju Holeu, potem ste najbrž tako kot jaz presenečeni, da je Nesbo izdal novo knjigo o junaku. Mislim, da lahko z gotovostjo rečem, da smo bili vsi prepričani, da Harry v zadnji knjigi umre. A Nesbo je imel očitno druge načrte. In Harry živi. Celo več kot to, vrne se na svoja stara pota, saj ne more brez reševanja primerov, še posebej kadar so v nevarnosti njegovi bližnji. Knjiga je podobna vsem prejšnjim, dobra detektivka, nič manj ali več kot smo od Nesboja navajeni. Mogoče ima knjiga malo preveč pasti, kjer se bralec ujame, da začne razmišljati v eni smeri, Nesbo pa potem ubere čisto drugačno in preseneti bralca.
Knjiga bo všeč vsem oboževalcem Nesboja in njegovega stila pisanja detektivk. Zanimivo je spet slediti življenju Harryja Holea, ampak tako kot sem bila že pri prejšnji knjigi prepričana, da bo to njegova zadnja, tako imam tudi zdaj takšen občutek.

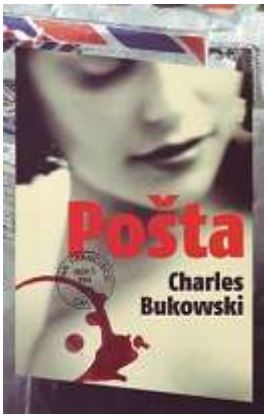

*****

Charles Bukowski: Pošta

Pošta je prvi roman Charlesa Bukowskega, napisal ga je pri petdesetih, po dvanajstih letih dela pri US Postal Service. Lahko si torej mislimo, da je delo v njem zorelo kar nekaj časa. Zato ne čudi, da imam, kadarkoli berem Bukowskega, vedno občutek, da v celotni knjigi ni niti ena beseda preveč. Zgodba je avtobiografska, prepojena z alkoholom, cigaretami in spolnostjo. Skoraj črno-bela, brez opravičil, brez olepševanja. Z nekaj domišljije prav gotovo. Predvsem pa z dušo. Morda atmosfero njegovih del še najbolje povzame Ademir Kenović v svojem filmu: "Čovek je, Senada, teški hajvan. I ono malo duše što ima, šejtan mu je dao da mu bude teže.". Bukowski je umrl leta 1994 slaven, potem ko je napisal šest romanov in objavil več kot šestdeset knjig kratkih zgodb in poezije. Še nasvet: berite ga v srbskih prevodih Flavia Rigonata ali v izvirniku. In ne začnite z Ženskami.

Ivan Minatti: Nekoga moraš imeti rad

Igrivo in radostno začne z opevanjem mladosti. Postopoma postanejo njegove misli nekoliko otožnejše in hrepeneče. Preseli se v zrelo obdobje, kjer življenje prepleta z naravo, dokler ga narava ne zagrne.

Vsa vrata zaprta
in trkati se ne izplača
A marsikdo že
ne ve več kam
Ne, trkati se ne izplača
in marsikdo
je do obupa sam

Sam ali ne sam
Vseeno
Za zaprtimi vrati
že davno nikogar ni
Okna so slepa
zavese negibne
(so že odnesli mrtvaka?)
in na cesti srečaš
samo ljudi

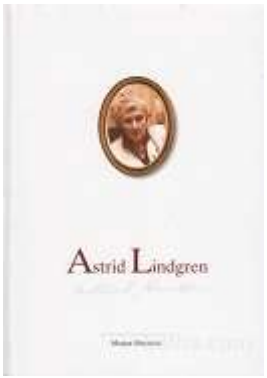

*****

Marjan Marinšek: Astrid Lindgren

Astrid Emilia Ericsson, kasneje Lindgren, se je rodila 14. novembra 1907 na kmetiji Näs, ki stoji na obrobju malega mesta Vimmerby na Švedskem očetu Samuelu in mami Hani Ericsson. Pravijo, da je bil to najbolj ljubeč par na Švedskem, saj naj bi bili Švedi drugače hladni ljudje in svojih čustev ne kažejo navzven. To so bili zanimivi časi: avtomobilov, elektrike, telefona in tekoče vode ni bilo. To je bil čas konjskih vpreg, ročnega dela na poljih, pisanja nalog na paši ter večernega branja pri sveči ali petrolejki. V družini Ericsson so bili štirje otroci. Brat Gunnar je bil leto dni starejši od Astrid, imela je še dve mlajši sestri. V malem mestu, na las podobnem

tistemu, v katerem je živela Pika Nogavička, je pisateljica preživela zelo srečno otroštvo. Sama pravi, da so k srečnemu otroštvu največ prispevale knjige, narava in igra. *"Otroštvo brez knjig - to ne bi bilo nobeno otroštvo. To bi bilo kot prepoved iti do začaranega kraja, kamor lahko greš in v njem najdeš eno najredkejših vrst veselja."*
Vse to in še veliko več opisuje Marjan Marinšek, največji ljubitelj Astrid Lindgren, v knjigi o njej. Za vse tiste, ki ste se v mladosti družili s Piko Nogavičko ali pa jo prebirali svojim otrokom, bo ta pripoved blizu in vam jo iskreno priporočam. Sama sem jo brala za pripravo na pouk in vesela sem, da zdaj vem kar nekaj o tej »zvezdi s severa«.

Milan Kundera: Neznosna lahkost bivanja

Je ljubezenski roman. Avtor pripoveduje zgodbo časovno neurejeno, namesto tega uporablja misli in asociacije. Lahkost proti teži – ključna dvojnost romana, protislovje, ki se ga ne da rešiti. Kundera težo povezuje z Nietzschejem in filozofijo večnega vračanja – ne verjame v večno vračanje, dokazuje, da ima človek možnost izbrati le eno pot.
V romanu nastopa odlični praški kirurg Tomaž, ki je brezskrben ženskar in se zaljubi v čustev željno Terezo, ki je odraščala ob prostaški in napadalni materi. V Tomažu spozna sorodno dušo in se vanj za vedno zaljubi. Tomaž pa je ves čas ujet med ljubezenskimi pustolovščinami. Njegova razmerja Terezo pripeljejo na rob blaznosti in razmišlja celo o samomoru. Tomaž pa s starostjo spoznava samega sebe. Preselita se na podeželje, kjer skupaj s psom Kareninom živijo umirjeno življenje. Priporočam!

Brian Grover: Poljub iz Rusije

V spremni besedi je urednik zapisal, da je to najlepša resnična ljubezenska zgodba dvajsetega stoletja.
Leta 1931 se Brian, mlad Anglež, v času svetovne gospodarske krize odpravi v takratno Sovjetsko zvezo iskat delo. Po nekaj priložnostnih delih se za daljši čas zaposli na naftnem polju v Groznem. Nekega večera v Boljšoj teatru spozna Ileano, mlado bolniško sestro in med njima vzplamti strastna, a nevarna ljubezen. On kot predstavnik kapitalističnega sveta ni primeren partner za mlado Rusinjo in ves čas sta pod drobnogledom oblasti. Razmere ju ločijo za nekaj let in v tem času Brian skuje drzen načrt, kako bo svojo mlado ženo rešil iz krempljev komunistične države, da bosta končno lahko zaživela skupaj. Izvede drzen manever, se pusti ujeti in s pomočjo medijsko izjemno odmevnega sodnega procesa doseže, da ji dovolijo izhoda iz države. Svoj dom si poiščeta v Južni Afriki, kjer si ustvarita ljubečo družino.

*****

Ken Follett: Svetovna zima, 2. knjiga

»Težava časa je v tem, da mine prej, kot se ga zavemo.« Tako sem prebral pred kratkim in tako razmišljam tudi po tej prebrani knjigi. Kako krhka in kratka so bila leta miru med 1. in 2. svetovno vojno in na koncu, kako redko se zares zavemo, da smo srečneži, ki preživljamo vse svoje življenje brez resne vojne. Kaj vse nam je bilo prizanešeno in v kaj vse se človek spremeni že v kratkem času vojne. Kako se v preizkušnjah odlikujemo v dobrem, najbolj dobrih lastnostih svoje osebnosti in kako zlahka iz globin duše privrejo demoni najslabšega za vse, ki te ljudi obdajajo. Pisatelj, sam Valižan, zna narediti osebni opis usod družinskih članov nekaj družin iz držav, ki so zgodovinsko igrale pomembne vloge (Amerika, Anglija, Nemčija, Rusija) tako plastičen, da nas skoraj 900 strani dolga knjiga začara ne le za nekaj dni pač pa za več tednov. Ni zgolj črno bela in pisana z zornega kota Angležev. Morda se pisatelj prav v tem hoče dokazovati, kako zelo je Valižan, neodvisen od velikih, samosvoj, pregneten v temi rudnikov, znoja in trdega dela svojih prednikov, daleč od pomehkuženosti Londončanov. Pokaže svojo moč empatije. Z enako mero se vživlja v trda življenja Rusov, kot tudi življenje premožnih Američanov, in nam nariše pomen življenja posameznika, vpetega v okvire zgodovine. Ko nismo odvisni od lastnih ciljev, želja in načrtov, temveč postanemo za leta ali celo življenje zgolj bled odsev sil, ki se kot velikani igrajo z mojo, tvojo in usodami milijonov drugih.

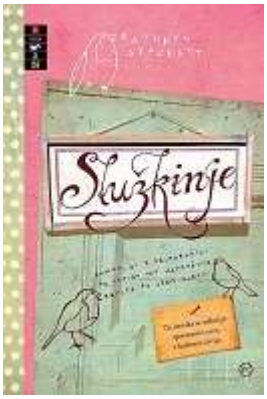

*****

Kathryn Stockett: Služkinje

Čeprav sem po tej knjigi prebrala že ducat drugega čtiva, ostaja to ena mojih najljubših knjig v zadnjem času. Ne le zaradi vsebine, čeprav je le ta navdušujoča. Zgodbo knjige je dobro prikazal tudi film, ki je bil posnet po dotični knjigi. Mene je knjiga očarala predvsem zaradi načina pisanja, besed, ki te božajo, in ob tvorjenju stavkov, odlomkov, strani ustvarjajo neponovljivo melodijo, ki te popelje v cvetoč Misisipi, ki je v petdesetih letih prejšnjega stoletja veljal za raj premožnih belskih družin in pekel za revne črnke. Služkinje je čudovita balada, polna poguma, žrtvovanja, zatiranja in podcenjevanja, ki v najbolj temnih trenutkih, nekje v daljavi, obdrži mehak pridih svetlobe, ki te navda z optimizmom in opremi z močjo, da verjameš. Verjameš, da bo dobro premagalo zlo.

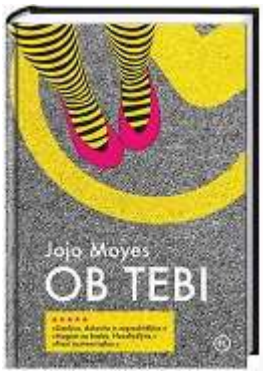

*****

Jojo Moyes: Ob tebi

Gre za roman, ki te (ali pa te ne, če se od tebe to pričakuje) na koncu spravi do solz. Gre za nezahtevno čtivo, kjer tisti, ki veliko berejo, kmalu ugotovijo, da konec ne bo takšen, kot bi morda pričakovali. Ali pa tudi ne. Če bi bil konec takšen, kot bi si ga želeli, knjiga ne bi bila nič posebnega, tako pa ti ostane v srcu vsaj nekaj časa. Gre za debelo knjigo, ki pa jo je moč prebrati hitro in ko sedeš k branju, zlepa knjige ne odložiš. Knjiga je napisana tako, da že sedaj in bo tudi v prihodnosti navduševala množice. Gre za ljubezensko zgodbo, kjer pa je sama ljubezen postavljena na stranski tir. Bolj gre za odnose med osebami, ki mogoče v realnem življenju ob normalnih okoliščinah nikoli ne bi prišli skupaj. A v romanu je

vse mogoče. Gre za odnos med Willom, ki je po nesreči postal tetraplegik, in se odloči, da bo čez 6 mesecev naredil samomor, saj s tem bremenom ne more živeti, in Lou, ki se zaposli kot njegova negovalka. Med njima se splete poseben odnos, ki se v normalnih okoliščinah ne bi – Will je pred nesrečo užival življenje (mogoče celo pretirano), Lou pa je že od nekdaj v domačem kraju, siva miška, ki nima ambicij, nima želja. A skozi knjigo se to spremeni, a da ne izdam preveč, preberite jo!

*****

Čingiz Ajtmatov: Tnalo

Čingiz Ajtmatov, po narodnosti Kirgiz, je med ljubitelji literature znan po romanu Dan, daljši od življenja, v katerem v enem dnevu prikaže življenjske zgodbe prebivalcev odmaknjene vasi v Kazahstanu. V romanu Tnalo pa nam predstavi tri neobičajne teme za rusko literaturo tistega časa (1989): o skupini narkomanov, imenovanih anaši, o iskalcu boga in o varstvu okolja. V celoto jih povezuje zgodba o volčjem paru, o Akbari in Taščajnarju, ki se zanju tragično konča, še bolj tragično pa za Kendžeša, Bostonovega sina, ki ga oče, ko ga volkulja ugrabi, ustreli, misleč, da je ustrelil ugrabiteljico. Vsega pa je kriv vaščan Bazarbaj, ki je volkulji iz pohlepa po denarju ugrabil mladiče. Boston ubije Bazarbaja.,«Zdaj je enak vsem ...«

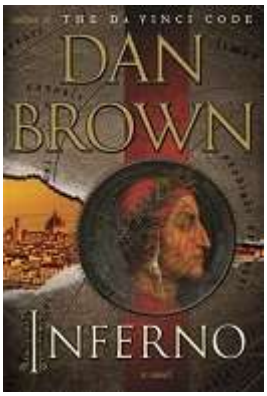

Dan Brown: Inferno

Profesor Robert Langdon se prebudi v bolnici sredi Firenc s strelno rano na glavi, največja težava pa je ta, da se ne spominja, kako in zakaj se je znašel v Firencah, še bolj pa ga prestraši dejstvo, da ga nekdo želi umoriti. Med begom, pri katerem mu pomaga nadarjena mlada zdravnica Sienna Brooks, mora Langdon razvozlati številne uganke, povezane z Dantejevo Božansko komedijo, pri tem pa se mora skrivati in bežati pred policijo, nenavadnimi specialci in plačano morilko. Razrešiti mora uganko biološkega genija Bertranda Zobrista, in to zelo hitro, saj bo sicer celotno zemljo zajela velika katastrofa.
Klasična, turbulentna pripoved Dana Browna v slogu prejšnjih uspešnic. Kdor je prebral Da Vincijevo šifro, Angele in demone, mu knjige Inferno pravzaprav sploh ni potrebno prebrati.

*****

Amanda Hampson: Oljčni sestri

Zgodba pripoveduje o Adrienne , ki izgubi službo, stanovanje in se zateče na zapuščeno kmetijo pokojnih staršev. Navajena vsega lepega in dragega, se le stežka privadi na takšno življenje. Zgodba se dogaja v Avstraliji, kamor so njeni stari starši - priseljenci iz Italije, prinesli prvo oljko in čez čas naredili pravi oljčni nasad. Adrienne s prihodom na kmetijo odkriva svojo preteklost, odkriva, kdo sploh je in ugotovi, da njena mati ni njena biološka mati, ampak jo je rodila materina sestra. Ko se sooči s preteklostjo, se odloči postaviti nasad na noge, kar ji na koncu tudi uspe. Spravi se tudi s hčerko, ki ji ni bila najboljša mati.
Priporočam branje, kjer se izvrstno prepletata preteklost in sedanjost.

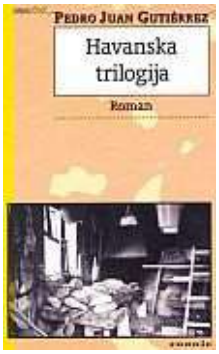

*****

Pedro Juan Gutierrez: Havanska trilogija

Obvezno branje za vse, ki potujejo na Kubo!

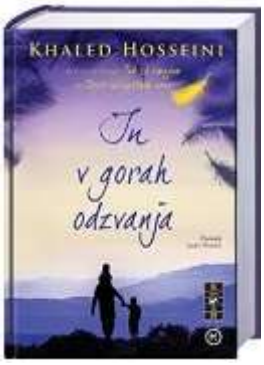

*****

Khaled Hosseini: In v gorah odzvanja

Če ste prebrali prvi dve knjigi tega ameriškega pisatelja afganistanskega rodu, potem ste težko pričakovali tretjo, ker ste vedeli, da bo prav tako odlična. In niste bili razočarani. Še več. Njegova tretja knjiga je nadgradnja prvih dveh, čeprav je prizorišče dogajanja po vsem svetu, osebe pa druži marsikaj skupnega, kar pa, kot se za odličnega prozaista spodobi, izvemo, ko povežemo vse niti nenavadnih usod ljudi, ki hrepenijo po ljubezni, a je vsi ne najdejo, vsaj ne takšne, o kakršni so sanjali.
„Naj vama bo, torej. Želita si zgodbe in povedal vama jo bom." S temi besedami se začenja roman. „Brez najneznatnejše skrbi utone v sen, vse je jasno in vse žari, vse hkrati." Tako pa se roman konča. V njem pa usode Abdulaha, Pari, strica Nabirja, Nine Vahdati, Parvane, Masume, gospoda Markosa, Amre Ademović, Idrisa, Timurja in še koga.

*****

Eros: Psi

Ob izidu knjige me branje ni premamilo. Pravzaprav se mi je zdelo, da gre za novo modno muho skrivnostnega pisatelja, ki si je naredil dobro reklamo, vse skupaj skrito pod lepo zunanjostjo. Vendar sem po naključju knjigo dobila v roke in kmalu začela z branjem. Torej drži, da za vsakim naključjem stoji načrt.
Psi te obogati. Z novim znanjem, z novimi spoznanji, predvsem pa z zavedanjem, da so na svetu ljudje ki se spopadajo z enakimi težavami, ki nosijo v srcu podobne skrbi, strahove in bolečine. Knjiga skozi zgodbe opisuje življenje ljudi, ki se soočajo z lastnimi strahovi in s težavami, ki jih prinaša vsakdan. Zgodbe so zapisane v prispodobah človeške psihe, ki so razumljene vsakemu bralcu. Marsikje se lahko bralec prepozna in si misli, da je to točno tako, kot pri njem, in da čuti prav isto, le ubesediti tako dobro ne zna. Globlji pomen knjige je skrit s tančico, ki jo lahko odgrnemo z intenzivnejšim razmišljanjem ob branju. Vprašanje pa je, če potem samo dejanje ne izgubi pomena. Glavno je, da branje ostane užitek, ki ponudi paleto možnosti in da prosto pot domišljiji. Tako pri spoznanju kot iskanju resnice.
Minus knjige so navodila branja, ki lahko bralca v naprej obremenijo, ali bo kos zahtevnosti branja, ki se od njega pričakuje, ali pa bo sposoben razumeti le osnovno raven (nižjo zavedno raven) z nekaj modrostmi.

*****

Feri Lainšček: Dlan mi po tebi diši

To je drobna knjižica iz knjižne zbirke Dlančnice, ki nosi v sebi veliko ljubezni in hrepenenja. Najbolj zanimivo mi je bilo to, da sem v besedilih nekaterih pesmi (Najin dan ni počesan, Dan je drugačen) prepoznala besedila uglasbenih pesmi, ki jih po radiu poslušam že nekaj časa , vendar nikoli nisem pomislila, da je avtor besedil Feri Lainšček.
Knjižico bi priporočala vsem, ki uživajo v berljivih in razburljivih ter v dušo segajočih ljubezenskih pesmih.

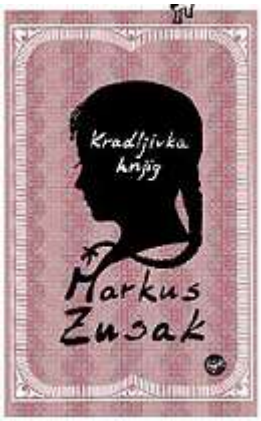

*****

Markus Zusak: Kradljivka knjig

Gre za knjigo, ki ti ostane v spominu še dolgo potem, ko jo odložiš. Gre za knjigo, ki jo je potrebno brati počasi in s slastjo, saj se ne bere mimogrede, ampak si je potrebno zanjo vzeti čas. Gre za težko, a krasno knjigo iz druge svetovne vojne. Prikazuje, kako so vojno doživljali čisto navadni, preprosti, revni, a pošteni nemški državljani. Deček in deklica se z materjo peljeta z vlakom k družini, ki bo posvojila oba otroka. Deček na vlaku umre, tako pride do svojih krušnih staršev samo deklica Liesel. Na pogrebu svojega bratca Liesel iz snega ukrade svojo prvo knjigo, priročnik za grobarje. Dekličina krušna družina je posebna: oče Hans je dobričina in z dekletom se takoj ujameta, mati groba, a v srcu dobra. Oče Liesl nauči brati in nešteto noči preživita v kleti s knjigo v roki. Meseci minevajo in družina mora pod streho sprejeti Juda Maxa, s katerim Liesl vzpostavi pristen odnos. A vsega ne smem povedati. Knjige, 2. svetovna vojna, pa spet knjige … knjigo preberite vsi tisti, ki imate radi zgodbe, ki sežejo v srce.

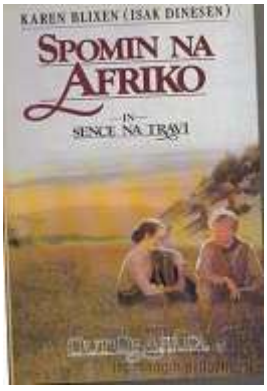

*****

Karen Blixen: Spomin na Afriko

Danska pisateljica (1885–1962) je objavljala pod več psevdonimi. Slovela je kot karizmatična in protislovna oseba, dvakrat se je znašla med nominiranci za Nobelovo nagrado, tekoče je pisala v danskem in angleškem jeziku.
Zakon z baronom Brorom von Blixnom jo je sicer povzdignil v baronico, a ji je prinesel tudi okužbo s sifilisom – boleznijo, ki jo je telesno in duševno močno zaznamovala.
Potovanje v Afriko – Kenijo, kjer sta z možem upravljala s kavno plantažo, sedemnajst let življenja, ločitev, nekaj zaporednih slabih letin pridelka in napada kobilic, prodaja plantaže je literarni sad tega mučnega obdobja z nadaljevanjem v knjigi »Sence na travi« (1960).
Filmska verzija »Spominov na Afriko« je s sedmimi oskarji vrgla novo luč in pozornost tudi na roman, ki je od takrat na novo odkrita klasika, vredna branja.

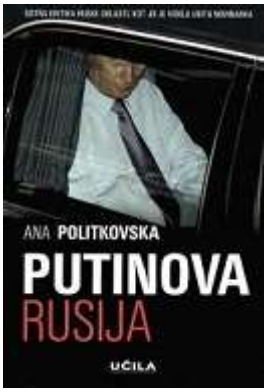

***

Ana Politkovska: Putinova Rusija

Ana Politkovska se v knjigi kritično loteva ruskega predsednika Vladimirja Putina, ki si svoj položaj utrjuje s skurumpirano vojsko, politiki in sodstvom. Opisuje moralno izprijene ruske oligarhe, nečloveške razmere v vojski in propadanje intelektualnih krogov, ki jim ruska družba ne daje spoštovanja in jim ne omogoči dostojnega življenja. Nekoč že slišano opisuje na dokumentarni način, z ogromno podrobnostmi, ki za nedržavljana Rusije niso zanimive.

Morten Ramsland: Pasjeglavec

Pasjeglavec je knjiga, pravzaprav družinska saga, ki zajema štiri generacije prednikov pripovedovalca. Pripovedovalcu – vnuku, umirajoča babica pripoveduje o svojem odraščanju, možu in lastnih otrocih, o tistem, česar se spomni o svojih prednikih in starših. Knjiga pripoveduje na humoren, vendar dostikrat tudi tragičen način družinsko zgodbo, ki se močno vtisne v spomin. Pričetek sega v čas tik pred drugo svetovno vojno ter do današnjih časov. Dedek in babica v svoji ljubezni, povojnih travmah ter dedkov alkoholizem. Njuni starši, zelo različni in z vtisnjenim pečatom druge svetovne vojne. Otroci s svojimi posebnostmi, odraščanjem, opisanim na zelo nazoren način, ter na koncu vnuki, ki se skozi otroško obdobje prebijajo z veliko mero vpliva s strani staršev ter starih staršev. Vse generacije so prepletene s svojimi težavami, vendar se vseskozi kaže velika mera ljubezni in vzajemne povezanosti.
Knjiga se bere tekoče in zanimivo, pritegne dosti bolj, kot mogoče deluje na začetku. Močno priporočam.

*****

John Green: Krive so zvezde

Sodobni ameriški pisatelj John Green je ustvaril zgodbo, ki bi jo morali prebrati mladostniki in odrasli. Glavna književna oseba je Hazel Grace, sedemnajstletnica, ki je neozdravljivo bolna. Ve, da jo čaka le še par let življenja, vendar je to ne odvrne od stvari, ki zanimajo vse najstnice. Vztrajna je in pogumna, a vendar realistična, sočustvujoča z drugimi, ki doživljajo enako usodo. Zaljubi se, a pri tem noče, da bi fant trpel zaradi njene usode ... Išče smisel življenja, v svojem iskanju je boleče iskrena, kakršna je celotna pripoved o čudežu življenja in ljubezni. Konca zgodbe pa vam ne smem izdati. Morate jo prebrati, da spoznate , kako srečni ste, če imate zdravje, in kako pristopiti do tistih, ki so drugačni od vas.

*****

Marlo Morgan: Imenovali so jo Dvoje src

Je izjemno zanimiva pripoved po resničnih dogodkih in resnični izkušnji - duhovni odisejadi avtorice (Američanke) v Avstraliji.
To je zgodba o pogumni ženski, ki je potovala z avstralskimi domorodci in spoznala čudovite skrivnosti in modrost zelo starega plemena aboridžinov: kako navezati stik z naravo in kako zaupati in verovati svojemu notranjemu vedenju in vodstvu.
Imenovali so jo Dvoje src predaja enkratno, pravočasno in pomembno sporočilo vsemu človeštvu: če se bomo naučili spoštovati vsa živa bitja in živeli v sozvočju z zemljo, lahko rešimo svet pred uničenjem.
»Knjiga je leposlovna pripoved, ki so jo navdihnile moje dogodivščine v Avstraliji. Prav lahko bi se zgodile v Afriki, Južni Ameriki ali drugje, kjer je resnično pomen bivanja še vedno živ. Sporočila naj razbere bralec sam.« (M. Morgan)

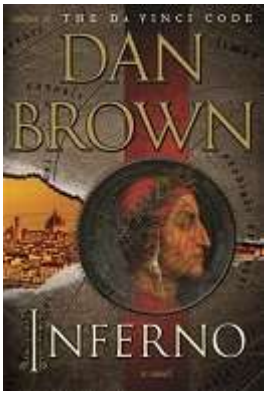

Dan Brown: Inferno

Globoko v osrčju starodavnega mesta ...
Vtkane med vrstice epske pesnitve ...
Skrite v veličastna umetniška dela ...
Uganke in sledi, ki bodo Robertu Langdonu razkrile:
devet krogov,
sedem grehov
in eno srhljivo skrivnost.
Išči in našel boš. Te besede odmevajo v glavi profesorja Roberta Langdona, ko se zbudi v bolnišnici sredi Firenc, ne da bi se spominjal, kako se je znašel v njej. Prav tako ne more pojasniti, od kod skrivnostni predmet v njegovem suknjiču. Ker mu nekdo streže po življenju, se skupaj z mlado zdravnico podata na vratolomni beg po Firencah, znajdeta pa se tudi v Benetkah in Istanbulu. Samo Langdonovo poznavanje skrivnih prehodov in starodavnih skrivnosti ju lahko reši pred kremplji neusmiljenih zasledovalcev. Svet je na robu katastrofe, ključ do rešitve pa se skriva v nekaj verzih Dantejeve Božanske komedije.
Tipična knjiga Dana Browna z natančnimi opisi krajev, kjer se zgodba odvija, Dantejevega Pekla, njegovega življenja, raznih umetniških del. Zanimiva je teorija o tem, zakaj človeštvo potrebuje velike nesreče, kot so kuga, vojne. Ali bomo res tako kmalu uničili sami sebe? Vsekakor vredno branja.

*****

Feri Lainšček: Ne bodi kot drugi

Poezija je višek literature. Z malo besedami povedati vse. In bralec mora besede razumeti, ker ga poet nagovarja. Vse to zmore poezija prekmurskega pesnika Ferija Lainščka. Ne bodi kot drugi je pesniška zbirka, ki jo nosiš s seboj v torbi in jo vsake toliko časa odpreš, da ponoviš verze, ki si jih že večkrat prebral: Prinesi mi rože, ki divje cvetijo ... poljubi me nežno, ko drugi hitijo ... ljubim svilo tvoje kože ... sposodim si poletni dan ... Ljubezen, hrepenenje, izguba ljubezni in spet ljubezen. To je poezija prekmurskih

ravnic in globoko čutečega pesnika. Priporočilo: dve njegovi novi pesniški zbirki.

Paolo Giordano: Samotnost praštevil

Knjigo je napisal mladi italijanski fizik, ki je za napisano delo tudi prejel najuglednejšo italijansko književno nagrado.
V knjigi je opisana rahločutna in pretresljiva zgodba o drugačnosti in prijateljstvo med dvema drugačnima mladima. Alica je že od mladosti zaznamovana fizično in psihično po težki nesreči na smučanju. Je anoreksična in si močno želi prijateljstva ter sprejetosti v družbi. Mattia pa trpi zaradi posledic krivde, ker je v mladosti v parku zapustil duševno zaostalo sestrico, ki je niso nikoli našli. Mattia je matematični genij, ki se v svojem obupu reže po rokah. Oba sta osamljena in izolirana kot praštevila, ki so deljiva samo z ena in sama s sabo.

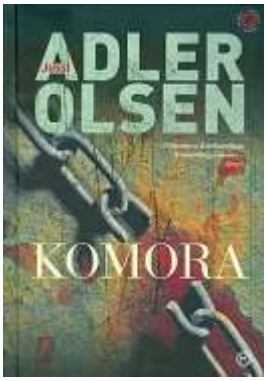

****

Jussi Adler – Olsen: Komora

Po Larssonu in Nesboju svet osvaja Adler-Olsen, še en skandinavski pisec kriminalk. Njegov glavni junak je Carl Morck, detektiv, ki po strelskem obračunu, v katerem je bil ubit njegov partner, drug je ostal hrom, sam pa jo je odnesel brez trajnejših posledic, preživlja hude čase. Dodelijo mu oddelek Q, čigar glavna naloga je, da poskuša rešiti stare primere, ki so nerešeni ostali v arhivu. Prvi primer je tako izginotje slavne političarke. Adler – Olsen zgodbo lepo zapleta in odpleta, vse lepo teče, tako kot smo od skandinavskih piscev kriminalk tudi navajeni. Svež veter je vedno dobrodošel.
Knjiga vam bo všeč, če imate radi kriminalke in če so vam všeč skandinavski pisci kriminalk.

Jorge Bucay: Ti povem zgodbo
Jorge Bucay: Zgodbe za razmislek

Obe knjigi sta me pritegnili zaradi zgodb v njiju. Ene se te dotaknejo bolj, druge manj. Npr. v zgodbi o dveh žabicah v smetani se naučiš, da ne smeš nikoli obupati. V zgodbi Vratar v bordelu spoznaš, da se ti mora zgoditi nekaj slabega, da se ti nato odprejo nove možnosti in da jih izkoristiš ter lahko postaneš veliko uspešnejši kot prej. V zgodbi o zakopanem zakladu izvemo, kako iščemo zaklad povsod drugje, imamo pa ga doma, samo poiskati ga moramo znati kot pri Alkimistu.
Skratka, to so zgodbe za dušo, večerne zgodbe, ki jih lahko odrasli beremo namesto pravljic.

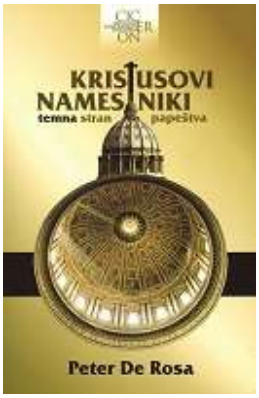

*****

Peter De Rosa: Kristusovi namestniki – temna stran papeštva

Prebirati zgolj zgodovinska dejstva je pogosto naporno. Avtorji nizajo osebe in dogodke, ki jih sicer želimo spoznati, vendar nas nova spoznanja hitro utrudijo. Suhoparnost in množica dogodkov zahtevajo bralčevo vztrajnost.
Nekdanji jezuit Peter De Rosa predstavi temno stran papeštva na duhovit način. Zdi se, kot bi se občasno nejeverno nasmihal sistemu, ki vlada v Rimu: *»Zdelo se je, da bo pravi. Star je bil dvainsedemdeset let, bil je majhen, občutljiv, bolehnega videza in zdelo se je, da ta čevljarjev sin ne bo dolgo živel. Toda bil je krut in trpežen papež, zelo pohlepen, večji materialist kot vsak zvodnik in smejal se je neznansko škodoželjno. Ta krhka drobna pošast je živela še osemnajst burnih let.«*
Predstavi nam nastanek papeštva in niza njegovo zgodovino vse do papeža Janeza Pavla II. Mnogokrat nasmejani se nemalokrat zgrozimo nad oblastnimi, heretičnimi, materialističnimi, zarotniškimi vladarji rimokatoliške vere.

Annemarie Selinko: Desiree

Désirée je mešanica ljubezenskega in zgodovinskega romana, z ravno pravim razmerjem med zgodovinskimi osebami, kot so cesar Napoleon Bonaparte, francoski general Jean Baptist Bernadott, ki postane švedski kraj, ter samo Désirée, ki je bila prva Napoleonova ljubezen in kasneje Bernadottova žena.
Ker se je Napoleonov brat poročil z Desireejino sestro, je bila Desiree prisotna pri vseh pomembnih dogodkih v življenju družine cesarja Napoleona, od kronanja do dneva, ko je bil izgnan.
Prijetno počitniško branje, po katerem si lahko ogledate še film, kjer Napoleona igra Marlon Brando. Na žalost se film osredotoči samo na čas Napoleona in izpusti del, ko je Desiree okronana za švedsko kraljico.

Zlatka Rakovec-Felsner: Na valovih sreče in pogube

Gre za zgodovinski roman, ki ga je napisala sicer priznana klinična psihologinja. Lotila pa se je zgodovinske tematike celjskih grofov, natančneje orisa lika Barbare Celjske, ki je bila skozi zgodovino orisana kot črna kraljica. Felsnerjeva ji skozi čustveno pripoved povrne mesto, ki ji v zgodovini pripada. Zaradi svoje lepote, bistrega uma in mogočnega vpliva je pustila zgodovini izjemen pečat.
Všeč so mi zgodovinska dela, zato sem z veseljem prebrala knjigo dr. Felsnerjeve, ki je izšla lansko leto in bo v Celju predstavljena v Antiki, 1. aprila 2014.

*****

Ken Follett: Propad velikanov, 1. knjiga

Knjiga me je kot zgodovinarja izjemno pritegnila in sem jo priporočil vsem učencem v 4. razredu Gimnazije Celja- Center, kjer se obravnava ta snov pri zgodovini. Občutek imam, da v tem primeru prebrana knjiga odtehta ure in ure govorjenja pri pouku.
Jezik je privlačen. Izjemno je prikazana usoda nekaterih ljudi iz glavnih držav, nasprotnic v 1. svetovni vojni.
Posebej so me pretresli opisi krvavega klanja na zahodni ter vzhodni fronti in popolna brezčutnost politikov in vojaških poveljnikov. Zanimivo je prikazana povezava nemškega kapitala in pot Lenina v Rusijo. Nemci vidijo v komunizmu grožnjo svetovnih razsežnosti, a omogočijo Leninu pot v Rusijo, računajoč da bo oslabil nasprotnika, a spregledajo, da bo osvojil oblast.
Šokantna je tudi teza, da Angleži niso bili pripravljeni na mir, ker so vojno vodili s pomočjo posojil in je bilo potrebno vztrajati do konca, da se dolgovi prevalijo na poraženca, to je nasprotnika.
Zelo priporočam.

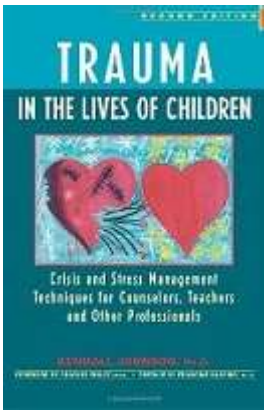

*****

Kendall Johnson: Trauma in the lives of children, Criss and Stress Management Techniques for Counselors, Teachers, and other Professionals

Knjiga je po mojem mnenju nujno čtivo za vse pedagoge, zdravnike, v bistvu vse ljudi, ki delajo z otroki, saj je zelo dobro in natančno opredeljeno, kaj travme so, na kaj vse vplivajo in na kaj vse je potrebno biti pozoren. Prav tako so predstavljene tehnike, ki so lahko v pomoč pri delu, hkrati pa je jasno opredeljeno, kaj je tisto, kar se sme in kaj ne, da se stvari ne poglobijo in iz majhne travmice nastane velika travma.

*****

<u>Anders Roslund</u>, Börge Hellström: Tri sekunde

Piet Hoffman živi dvojno življenje. Eno z ljubljeno družino (ženo in dvema sinovoma), ki jo želi za vsako ceno zaščititi. In drugo, tajno življenje, v katerem vsak dan zre smrti v oči. Hoffman je najboljši tajni operativec švedske policije, za njegov obstoj pa ve samo ena oseba. Potem ko se predaja mamil, pri kateri sodeluje, grdo ponesreči, se mora spopasti z najtežjo nalogo do zdaj – vtihotapiti se mora v zloglasni švedski zapor in priti živ iz njega.
Zanimivo je, da sta Roslund in Hellstrom novinar in nekdanji kriminalec. Prav zaradi tega je knjiga izredno prepričljiva in me je navdušila.

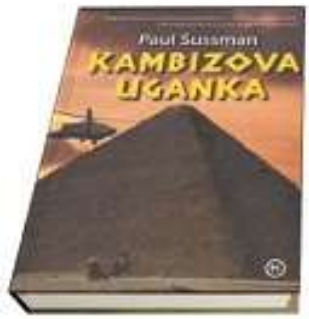

****

Paul Sussman: Kambizova uganka

Grški zgodovinar Herodot opisuje legendo o perzijskem kralju Kambizu, ki je leta 523 pr. n. š. poslal svojo vojsko v osrčje puščave, da bi uničili preročišče svojih sovražnikov. Sredi puščave pa naj bi vojsko pokopal peščeni vihar in jo za vedno zakopal v globine puščavskega peska. Ljudje so stoletja dolgo iskali pokopano Kambizovo vojsko, za arheologe je postala nekakšen sveti gral. Takšne odprave so kot iskanje igle v senu, povrh vsega pa ni nobenega zagotovila, da ta igla sploh obstaja. Angleški novinar Paul Sussman je v svojem knjižnem prvencu gradil na temeljih te legende. Američanka Tara, hči priznanega arheologa, po dolgem času obišče očeta v Egiptu, toda najde ga mrtvega v njegovem bivališču. Ko skupaj z nekdanjim ljubimcem odkrije darilo, ki ji ga je oče želel podariti, ju začenjajo iz neznanega razloga preganjati kriminalci strah vzbujajočega fundamentalističnega voditelja Saif el Tara. Izkaže se, da je darilo pravzaprav delček zemljevida, na katerem naj bi bilo označeno nesrečno mesto 50.000-glave starodavne vojske. To bi bilo največje odkritje v zgodovini arheologije in Tutankamonova grobnica bi bila v primerjavi s tem videti kot trgovina s cenenimi spominki. S takšno najdbo pa bi tudi Saif el Tar postal eden najbogatejših ljudi na Bližnjem vzhodu. V vso to zmešnjavo vstopi še policijski inšpektor Yusuf Kahalif, ki raziskuje dva grozovita umora trgovca s starinami. Počasi, a vztrajno se dokoplje do presenetljivih informacij, ki vodijo vse do britanske ambasade. Ko se zgodbe treh ključnih ljudi – Tare, Saifa in Khalifa srečajo, se sproži plamen vznemirjenja v slogu Jamesa Bonda, ki se ne umiri vse do zadnjega stavka tega kriminalnega romana.

****

Jussi Adler – Olsen: Izginotje

Oddelek Q je v polnem pogonu, Carl Morck in njegov pomočnik Assad (o komer nam sam pisatelj podaja le malo informacij, teh nekaj informacij pa nam daje vedeti, da se bo nekje v prihodnosti okoli Assada odvijala še zanimiva zgodba) pa sta polno zaposlena z reševanjem primera izginjanja otrok. Otroci izginjajo brez prijav na policijo, kar daje vedeti, da je v ozadju zanimiva zgodba.
Če ste prebrali prvo knjigo o Oddelku Q in Carlu Morcku, morate brez razmišljanja prebrati tudi ostali dve. Hitro branje, saj gre za dovolj zanimivo zgodbo, Adler Olsen pa vse skupaj dobro razvija in plete.

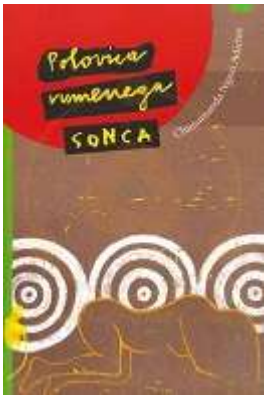

Chimamanda Ngozi Adichie: Polovica rumenega sonca

Knjiga opisuje nigerijsko državljansko vojno ter razglasitev samostojnosti Igbojev in ustanovitev države Biafre v 60. letih 20 stoletja. Pisateljica v dogajanje državljanske vojne tenkočutno vplete življenjske zgodbe petih ljudi: črnec Uqwu - prihaja iz majhne črnske vasice in je služabnik pri gospodarju Odenigbu – intelektualec, ki je poučeval na univerzi, se družil z izobraženci, ki so debatirali o aktualnih političnih in nacionalnih problemih, sestri Olanna in Kainene – hčeri premožnih in politično zelo vplivnih staršev, Richard – Anglež, ki išče pisateljski navdih v Nigeriji in je

*****

neskončno zaljubljen v Kainene. To je knjiga o ljubezni, strasti in idealih ter težkih življenjskih preizkušnjah. Knjigo toplo priporočam!

****

Tone Pavček: Same pesmi o ljubezni

Zemlja, ljubezen, starši, otroci, besede, opevani v Pavčkovih sonetih, blagodejno vplivajo na zaključek napornega dne. Nekateri hitro spolzijo s spomina, nekateri se ga dotaknejo, nekateri se zarinejo globoko v našo bít; ob nekaterih se nasmehneš, ob nekaterih ostaneš ravnodušen in ob marsikaterem te spreleti.

Prišla je deklica, nasmeh neba,
kot vstane med oblaki jutranjica.
Bila je nežnost, ki je mimo šla,
a v roki ji venela je cvetica.

Strmel sem vanjo, vstal in šel za njo,
kamor vijugala se je stezica,
vabila me je s senco in z lučjo.
a v roki ji je ugašala kresnica.

Prišel sem k njej. V njen dom. Gospodarica
me ni pozdravila in ne odprla.
Ležala je kot speča lepotica

in v roki križ je pričal, da je umrla.
Ko hotel sam za njo sem v raj odprti,
me k živim vrnil je njen angel smrti.

****

S. J. Watson: Preden zaspim

Christine je ženska v srednjih letih (mojih), ki po nesreči trpi za posebno vrsto amnezije – ne more ohraniti niti spominov prejšnjega dne niti zadnjih let. Spominja se samo dogodkov iz svojega otroštva in mladosti. Vsako jutro se zato sedaj prestrašena zbudi v neznani hiši, ob neznanem moškem – za katerega vedno znova izve, da je njen mož. Ko začne, po psihiatrovem nasvetu, pisati svoj skrivni dnevnik in vanj beleži vse, kar se ji dogaja in kar je izvedela čez dan, se ji počasi začnejo vračati drobci spomina.
Ves čas sem se spraševala, če je njen mož tisti, ki ji pomaga ali morda hoče škoditi. K sreči nisem imela prav.

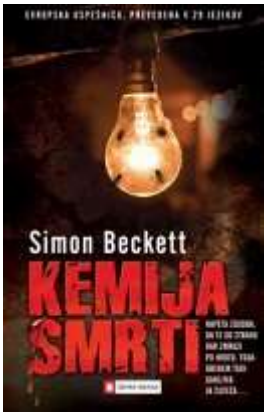

****

Simon Beckett: Kemija smrti

Pred tremi leti se je David Hunter, priznani forenzični strokovnjak, po strašni nesreči, ki ga je skoraj uničila, odrekel svojemu nekdanjemu življenju. Zdaj dela kot zdravnik v odmaknjeni norfolški vasici, trdno prepričan, da je preteklost pustil za seboj. Toda potem odkrijejo ostanke Sally Palmer …Truplo je strašno pohabljeno. Policija pri iskanju morilca potrebuje Hunterjevo znanje, toda ta se nikakor noče vpletati. Ko izgine še ena ženska, se tesna skupnost, v kateri je Hunter našel svoje zavetje, znajde v vrtincu strahu in preganjavice. Lokalna policija tava v temi, zato se dr. Hunter naposled le odloči pomagati.
Takoj sem sumila invalida (iz knjižnih izkušenj), vendar sem si rekla ne, to ne more biti res, no, pa se je na koncu izkazalo…

*****

Ayn Rand: Mi, živi

Zgodba je postavljena v Rusijo, v dvajseta leta preteklega stoletja. Opisuje življenje mlade Kire, ki prihaja iz razlaščene meščanske družine. Kira poskuša rešiti ljubljenega moškega, pri tem se zaplete v zvezo s komunistom, ljubezenski trikotnik pa se za vse vpletene konča pogubno. Je knjiga o diktaturi, o vrednotah in o nemoči človeka proti državnemu režimu.
Priporočilo: Za ljubitelje dobrih zgodb in za tiste, ki jih zanima dogajanje v Rusiji po oktobrski revoluciji.

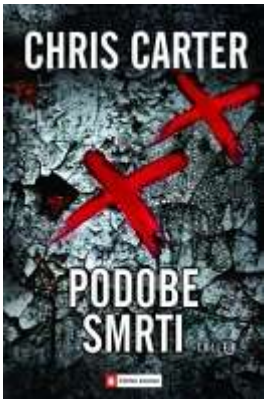

*****

Chris Carter: Podobe smrti

Mlada negovalka nekega sobotnega jutra najde svojega negovanca kruto umorjenega v postelji. Gre za nekdanjega tožilca. Dejanje se zdi nesmiselno, saj je Nicholson umiral za rakom in so mu bili šteti dnevi. A Roberta Hunterja iz losangeleškega oddelka za rope in umore bolj kot grozljiva Nicholsonova smrt preseneti nenavaden morilčev spominek. Iz delov umorjenčevega telesa je izdelal skulpturo, ki na zid »meče« podobe smrti (kot senčne lutke) Prepričan je, da želi morilec z njim nekaj sporočiti policiji. A še preden odkrije kaj, najdejo novo truplo – in novo skulpturo s sporočilom … in novo in novo in novo … do presenetljivega konca.
Ženske res znamo biti ustvarjale, tudi če nas kdo zelo prizadene.

****

John Green: Krive so zvezde

Pravi hit zadnjih dve let, ki je močno popularen tudi pri nas. Čustvena zgodba, sicer mladinska knjiga, ki se dotakne vsakogar in ni namenjena samo mlajšim, ampak tudi njihovim staršem. V knjižnici je sicer dolga vrsta za izposojo te knjiga, a je vseeno vredno počakati. Zgodba govori o dveh najstnikih, ki sta v različnih stadijih raka. A zgodba, kjer je sicer rak osrednjega pomena in ki še enkrat več pokaže, da je rak osrednja bolezen našega časa, ponuja še veliko več. Predvsem pa nam pokaže, kako ljudje razmišljajo o življenju, kako smo razdeljeni na tiste, ki bi na svetu radi pustili pečat, da bi si jih ljudje za vedno zapomnili, in tiste, ki so opazovalci in ki stvari okoli sebe na tem svetu dejansko opazijo.
Tako kot sem že povedala, sicer gre za mladinsko knjigo, a bi jo priporočila tudi staršem. John Green ima sicer svoj stil pisanja, ki mogoče komu ne bo všeč, a se splača prebrati tudi samo zaradi dobre zgodbe. Knjiga je sicer polna drobnih biserov, nasvetov in rekov, ki si jih velja zapisati.

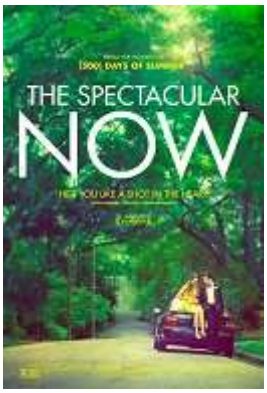

****

Tim Tharp: The Spectacular now

Sutter je srednješolec, ki svoje življenje neizmerno uživa in izkorišča na polno. Punce in zabave so njegova glavna stvar. Ne ukvarja se s problemi, nima ciljev v življenju, ampak živi za trenutek, nič drugega, kar prinaša prihodnost, v danem trenutku ni pomembno. Dokler seveda po naključju po še eni izmed zabavi ne spozna čisto povprečne Aimee. Zgodba se sicer sliši kot čisto povprečna mladinska ljubezenska zgodba, a temu še zdaleč ni tako. Ne pričakujte, da bo Sutter čudežno spoznal svojo zmoto in se v celoti spremenil. Saj veste, ljudje se ne spremenimo kar tako. In kje piše, da je njegovo življenjsko prepričanje (živeti za dani trenutek) ni tisto pravo?
Pisanje Tima Tharpa me spominja na tisto Johna Greena. Sicer zgodba ni tako čustvena in se te ne dotakne v takšni meri kot Greenove, a ti da misliti o življenju. Priporočam tudi staršem, ki jih zanima, kako razmišljajo najstniki.

*****

Mary Ann Shaffer in Annie Barrows: Guernseyjsko društvo za književnost in pito iz krompirjevih olupkov

Knjigo sestavljajo pisma angleške pisateljice, ki jo zgodbe članov Društva za književnost in pito iz krompirjevih po koncu druge svetovne vojne privedejo na otok Guernsey. Prebivalci otoka ji razkrijejo svoje življenje med vojno, njihova srčnost pa pisateljici povsem spremeni življenje.
Priporočilo: Roman, ki na topel in duhovit način pripoveduje o ljubezni in grenkobah vojne.

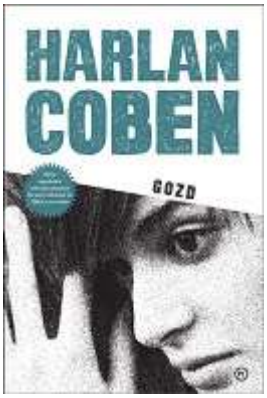

****

Harlan Coben: Gozd

Pred dvajsetimi leti so štirje najstniki sredi noči iz poletnega tabora odšli v bližnji gozd. Dva so našli umorjena, druga dva sta izginila brez sledu. Življenje štirih družin se je za vedno spremenilo. Zdaj, po dveh desetletjih, se bo spet. Paul Copeland je okrožni tožilec Essexa v zvezni državi New Jersey. Kot samohranilec vzgaja šestletno hčer, potem ko mu je za rakom umrla žena. Ko poskuša uskladiti družinsko življenje s hitro napredujočo kariero tožilca, pozabi na pretekle travme, vendar ne za dolgo. Nekega dne najdejo žrtev umora, s katero naj bi bil povezan, kar ogrozi globoko zakopane skrivnosti tožilčeve družine. Travme se vrnejo, z njimi pa tudi prijateljica, s katero je kot tabornik ljubimkal ravno tisto noč, ko so mu umorili sestro.
Preobrat in razplet sta bila presenetljiva zanj in zame.

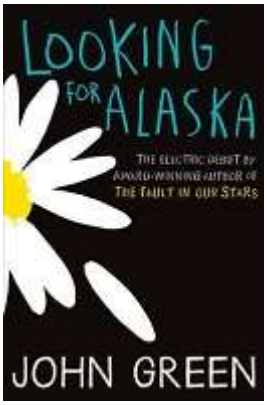

****

John Green: Looking for Alaska

John Green ima rad malo nekonvencionalne glavne junake. Miles Halter je najstnik, ki bi rad zapustil svoje dolgočasno življenje in se tako odloči oditi v internat. Če je prej živel življenje brez pravih prijateljev, tukaj takoj naleti na gobčnega sostanovalca, ki ga vpelje v svoj krog prijateljev, kjer je Miles takoj očaran nad lepo Alasko. In namesto da bi od tukaj naprej spremljali ljubezensko zgodbo, se zgodi tragedija, ki seveda globoko vpliva na krog prijateljev. Da ne bi izdala preveč, bom raje samo povedala, da je to še ena v vrsti knjig Johna Greena, ki se te dotakne in kjer med branjem ne moreš ostati ravnodušen. Kako Johnu Greenu uspe vzbuditi toliko čustev ob branju, pa moram ugotoviti ob prebiranju ostalih njegovih knjig.
Če vam je bila všeč knjiga Krive so zvezde, vam bo prav gotovo tudi ta knjiga Johna Greena. Gre sicer za podoben sistem. Nekonvencionalen junak, ki ga doleti nesreča, mi pa spremljamo njegovo borbo.

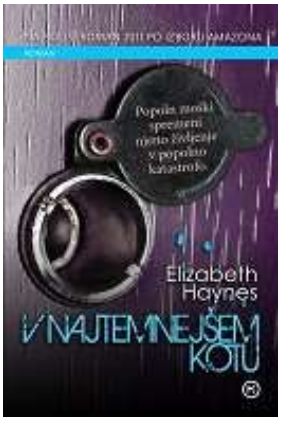

****

Elizabeth Haynes: V najtemnejšem kotu

Ko mlada Catherine sreča Leeja, ji spodnese tla pod nogami. Zdi se skoraj preveč popoln. Te priložnosti ne sme zamuditi. Toda za očarljivo masko se skriva nekaj povsem drugega. Štiri leta pozneje se Catherine bojuje z demoni in hudo preganjavico. In ravno ko se zdi, da ji gre na bolje, nepričakovan telefonski klic znova obrne vse na glavo.
Zgodba se me je zelo dotaknila, ker se s takšnim zlom in posledicami, ki ga pusti na ljudeh, v resničnem življenju (na srečo) še nisem srečala.

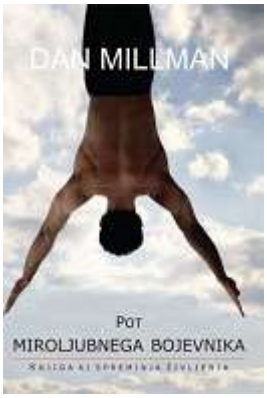

*****

Dan Millman: Pot miroljubnega bojevnika

Roman, ki temelji na resničnih doživetjih avtorja, študenta in vrhunskega gimnastika. Srečanje z nenavadnim učiteljem mu korenito spremeni pogled na svet, na sebe in na življenje. Zelo berljiv in humoren roman, ki pa je poln sporočil, zaradi katerih je podnaslov knjige *Knjiga, ki spreminja življenja*. Po knjigi je posnet tudi film.

*****

Daniel Quinn: Ismael
Daniel Quinn: Zgodba o B-ju

Dve vznemirljivi, berljivi in močni knjigi, ki zagotovo vplivata na bralčev pogled na zgodovino, trenutno stanje in prihodnost prevladujoče kulture na planetu. Vplivata že na to, kaj si predstavljate pod pojmom »prevladujoča kultura«. Lahko preberete eno ali drugo. Če boste brali obe, priporočam najprej Izmaela, nato pa Zgodbo o B-ju, ki je na nek način nadaljevanje oz. bolje rečeno nadgradnja Izmaela. Sam sem užival ob branju. Zelo priporočam.

Michael Smith: The Present

Na spletni strani www.truthcontest.com si lahko brezplačno snamete dve verziji knjige: The Present in The Present (with religion). Knjigi sta v angleščini, a je ta preprosta in lahko razumljiva. Druga knjiga je obširnejša verzija prve, z dodano dimenzijo religije. Knjige ne morem oceniti ali priporočiti vsakomur, če je prava za vas, pa jo boste zagotovo prebrali. Polna je dobrih citatov. Po moji oceni vsekakor zanimivo branje.

Stephen Davis: Butterflies are Free to Fly

Na spletni strani http://butterfliesfree.com/ si lahko brezplačno snamete knjigo *Butterflies are Free to Fly*, kot pdf ali zvočno knjigo. Knjiga je v angleščini, ki je preprosta in lahko razumljiva. Tudi te knjige ne morem oceniti ali priporočiti vsakomur, če je prava za vas, pa jo boste zagotovo prebrali. Povezava znanosti (kvantne fizike, biologije) in duhovnosti na zelo poljuden način, s kopico metafor, alegorij… ter veliko referencami na druge vire.

Feri Lainšček: Dlan mi po tebi diši

Je odlična pesniška zbirka Ferija Lainščka, izpovedne pesmi v ženski osebi in z veliko čustvenega naboja. Na predstavitvi svojih pesmi (tudi narečnih) v Plesnem forumu Celje je povedal, da mu je lažje, če se poistoveti in piše kot ženska oseba. Na ta način določene stvari lažje pove.
Name so naredile globok vtis pesmi, kot so: Bližina, Najina noč, Povabi me, Le noč in druge.

Žarko Jokanović: Jovanka Broz – moje življenje, moja resnica

Je delo, ki je nastalo po pripovedovanju lani pokojne žene nekdanjega maršala Tita. Pisatelj je zapisoval njeno življenje v času Jugoslavije, še bolj pa v času, ko je bila odstavljena od Tita, in o času po Titu, ko je živela v prisilnem ujetništvu, brez potnega lista, v hiši brez gretja.
Knjigo imam v elektronski obliki (ne vem, če obstaja v drugačni) in jo počasi prebiram. Zelo zanimivo je našo bližnjo zgodovino spoznavati še s tega zornega kota, skozi oči Jovanke Broz.

****

Senait G. Mehari: Ognjeno srce

Resnična pretresljiva zgodba pisateljice, ki se je rodila v današnji Eritreji v času državljanske vojne. Oče je zbežal in zapustil ženo in otroka. Njena mati je nekaj tednov po porodu dojenčico zaprla v kovček, kjer jo je gotove smrti rešila soseda. Senait je morala v sirotišnico, od tam je šla k starim staršem. Toda srečno življenje ni trajalo dolgo, morala je k očetu, kjer je bila vsak dan tepena. Ko so družino ogrožali nemiri državljanske vojne, je oče Seinat in njeni polsestri izročil uporniški vojski. Senait je postala deklica vojakinja. Srečno naključje je hotelo, da se je Senait rešila in zbežala v Nemčijo. To je zgodba mlade ženske, ki je z izjemnim pogumom kljubovala usodi in zlorabam.
Danes se Senait bori proti zlorabam otrok v vojaške namene.

****

Senait G. Mehari: Puščavska pesem

Knjiga Puščavska pesem je nadaljevanje knjige Ognjeno srce. V tej knjigi se Senait vrača v Afriko, kjer išče svoje korenine. Ko so jo kot petletno deklico, izročili uporniški vojski, ni vedela niti kdaj se je rodila, kje je njena mati, kje so bratje in sestre, kje so njene korenine. Zdaj se kot uspešna mlada žena, ki živi v Nemčiji, vrača v svojo domovino, kjer išče svoje korenine. Pretresljiva zgodba o življenju deklic in žensk v Afriki.

Paolo Giordano: Samotnost praštevil

»Praštevila so števila, ki so deljiva samo z eno in sama s sabo.«
V romanu se prepletata zgodbi o odraščanju dečka Mattia in deklice Alice. Oba sta v mladosti doživela travmatično izkušnjo, ki ju je zaznamovala za vse življenje in obenem nerazdružljivo povezala. Mattia in Alice sta kot praštevili, deljiva sama s sabo ter eden z drugim.
Čudovit roman!

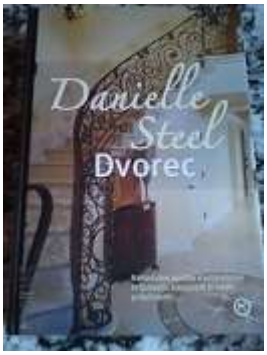

****

Danielle Steel: Dvorec

Knjiga je klasičen ljubezenski roman, kjer se ljubezenske zgodbe zapletejo, na koncu pa seveda srečno razpletejo. Leta 1960 je 70-letni filmski igralec Cooper Winslow kupil razkošen dvorec. Kljub svojim letom je bil postaven in očarljiv in se je zaljubil v 30-letno bogato zdravnico Alex. Jimmyju O`Connorju je umrla žena in preselil se je v hišico, ki je pripadala dvorcu. Imel je hudo prometno nesrečo. V bolnišnici je zanj skrbela Alex in med njima je preskočila iskrica ljubezni. Cooper je ugotovil, da je prestar za Alex. Spoznal pa je, da imata z Valerio, Jimmyjevo mamo, mnogo skupnega. Cooperju se je tudi finančno stanje izboljšalo, ko je dobil novo filmsko vlogo. Z Valerio sta se poročila, izkazalo pa se je, da je bila v resnici bogatašinja.

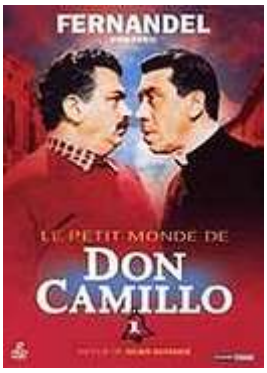

*****

Giovannino Guareschi: Don Camillo in Peppone

Zgodba se dogaja v Padski nižini po drugi svetovni vojni, v kraju Boscaccio. Italijani so zelo temperamentni ljudje, kar se odraža tudi v sami zgodbi, ki je polna smešnih zapletov in humornih dvogovorov. Glavna junaka sta duhovnik Don Camillo in komunist Peppone, ki je župan in vodja partijske sekcije. Oba sta močni in veliki osebi, tako po postavi kot po srcu. Oba zelo cenita krepost in poštenost, seveda vsak iz svojega zornega kota. Manjših prekrškov pa se spovesta sproti, Peppone pri duhovniku Don Camillu, ta pa pri križanem Jezusu pred oltarjem. Vedno dobita odgovore in rešitve na svoja vprašanja in težave. Čeprav navzven delujeta kot nasprotnika in tekmeca, si Don Camillo in Peppone vedno pomagata in skrivoma izpeljeta stvari tako, da drug drugega pred drugimi povzdigneta. Toplo priporočam, saj je knjiga napisana v lahkotnem in sproščenem tonu.

Arto Paasilinna: Očarljivi skupinski samomor

Zgodba se dogaja na Finskem v današnjem času. Opisuje stiske in težave, s katerimi se srečujejo ljudje različnih poklicev in izobrazbe, v času gospodarske krize. Pri njihovem razmišljanju in ravnanju najdem kar veliko podobnosti s Slovenci. Tudi na Finskem so splošni družbeni problem samomori. Glavna junaka zgodbe sta polkovnik Hermanni Kemppainen, ki je pred upokojitvijo in mu je umrla žena, in večkrat propadli direktor Onni Rellonen, ki ima okoli petdeset let in propadli zakon. Oba se srečata v

***

osamljenem skednju sredi travnika, ko poskušata napraviti samomor. Ta nesrečno neuspeli dogodek ju združi, tako da izvedbo samomora odložita za nedoločen čas. Želita pomagati tudi drugim Fincem, ki morda ravno razmišljajo o samomoru. Tako se zbere skupina obupanih ljudi, ki ima vsak svojo življenjsko preizkušnjo in iz nje ne vidi izhoda. Enako misleči šofer luksuznega avtobusa jih vozi na Nordkapp, kjer se skupinski samomor ponesreči, pa naprej v Švico in na Portugalsko. Večina na tem potovanju postane optimistična in željna življenja, le Uula Lismanski tega ni zmogel. V knjigi pogrešam predvsem dvogovorov, ki bi vsebini knjige dali večjo težo in več humorja.

Bruno Šimleša: Ljubeznoslovje

Knjiga je zelo podobna knjigi Šola življenja istega pisatelja, samo je v tej bolj poudarek na ljubezenskih odnosih .Knjiga nas uči, kako zgraditi zdrave, srečne odnose, ampak ne samo ljubezenske, tudi družinske, prijateljske ter delovne. Bruno Šimleša najbolj poudarja, da je cilj naučiti se ljubiti popolno, ne da bi pri tem izgubili sebe. Knjigo bi priporočila vsem, ki imajo radi duhovno literaturo oziroma vsem, ki bi želeli izboljšati svoje ljubezenske odnose.

****

Sandra Brown: Ne pošiljaj mi rož

Knjiga pripoveduje o mladi vdovi Alici Russell, ki ima dva majhna sinova. Odločijo se za počitnice v kampu, kjer jih prvi večer preseneti nevihta, zato premočeni in premraženi sprejmejo povabilo neznanca, da prenočijo v njegovi koči. Med neznancem (Pierce Reynolds) in Alicio se vname ljubezen, oba začutita močno hrepenenje, kakršnega nista občutila že nekaj čas. Prav tako sta tudi sinova deležna velike Pierceve pozornosti. Kljub velikemu hrepenenju. Pierce drži zvezo na varni razdalji, saj čaka rezultate krvnih testov, ki bi lahko pahnili zvezo v ponovno izgubo in razočaranje. Knjiga ima srečen konec, izvidi krvi so negativni, vsi štirje zaživijo skupaj.

***

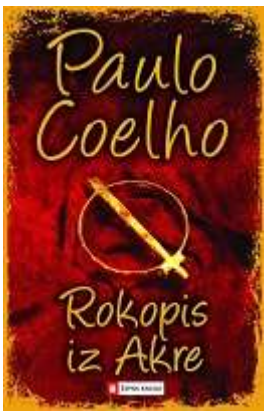

Paulo Coelho: Rokopi iz Akre

Na koncu enajstega stoletja se je v Jeruzalemu na trgu zbrala množica ljudi. Vedeli so, da bodo v mesto vdrli križarji. Še več, pričakovali so poraz in smrt. V težkih trenutkih ji je nagovoril Kopt. Vsi so pričakovali, da jim bo dal dragocene napotke za boj, a govorec jim je postregel z nešteto življenjskimi modrostmi. Njegove besede so pozivale poslušalce, naj se soočijo tako z žalostjo kot veseljem, črpajo iz ljubezni in izgub, ki jim jih je življenje prineslo. Zagotovo je to knjiga, v kateri avtor niza čudovite misli eno za drugo in o njih bralec razmišlja še dolgo.

Paulo Coelho: Alef

Avtor opisuje pot preko Afrike, Evrope in Azije, na katero se je podal, da bi spet našel samega sebe. Hkrati je čas izkoristil za promocijo svojega pisateljevanja. Na poti je nepričakovano spoznal mlado dekle, umetnico. Med njima se je razvila nenavadna vez. Ob posebnih trenutkih se je zgodilo, da je podoživel izkušnje iz davne preteklosti. Spoznal je, da je dekle srečal že pred 500 leti. Vse kaže, da jo je ljubil, a jo je v trenutku strahopetnosti izdal. Danes zaradi tega ne najde miru v svojem življenju, z mističnimi trenutki pa bralca navdihuje, da se skupaj z njim uči poguma, ljubezni in odpuščanja.

Kerstin Gier: Nevesta je žal rekla ne

Na platnici knjige piše, da so romani Kerstin Gier odlično zdravilo proti slabi volji. In res je tako. Nekdanja učiteljica je bralke in občasne bralce očarala s svojim humorjem do te mere, da se lahko sedaj posveča samo svoji največji ljubezni, pisanju namreč. Njen humor je lahkotne narave z občasnimi sprehodi na temnejšo stran. Priporočam ga tudi tistim, ki niste samo včasih slabe volje, ampak tudi vsem, ki izgubljate vero v žensko solidarnost.
Zgodba govori o Elisabeth, ki je presrečna. Njen Alex, pravi sanjski moški, jo je zaprosil za roko. Kmalu za tem Alex, ki je arhitekt, dobi pomemben posel v drugem mestu in breme priprav na poroko pade na Elisabeth. Poleg vsega pa mora poskrbeti tudi za zidavo hiše na njeni parceli. Tri tedne pred poroko izve, da je noseča. Odpelje se na obisk k Alexu, da bi mu sporočila veselo novico. Pri tem odkrije, da ima Alex razmerje s praktikantko in da ga na Elisabeth najbolj privlači njena parcela. Prizadeta Elisabeth s prijateljico Hanno skuje načrt, kako bo izpeljala poroko, ki ne bo veljavna, in bo hiša ostala samo njena.

Ivan Tavčar: Cvetje v jeseni

"Pretresla me je ljubezen, enaka viharju, enaka nevihti! Prišla je pozno, prav tako je prišla, kakor pride časih kako cvetje v pozni jeseni."
Lepo, mlado in preprosto dekle s podeželja, Presečnikova Meta, ter zadržan in vase zaprt Janez Kosem, ki je vajen mestnega življenja, pa tudi leta so ga že ujela, spoznata, da se ljubezen ne ozira na starostne razlike, socialni status in pregrade v naših mislih. Sanje se razblinijo, ko ji Janez prišepne, da bi jo rad za svojo ženo. Metino šibko srce ne zmore prenesti tako velike sreče in umre mu v naročju.

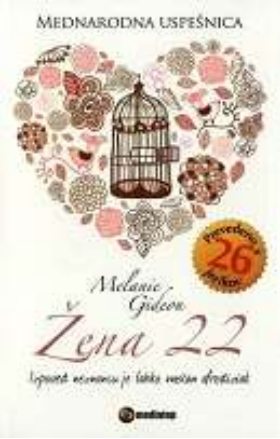

Melanie Gideon: Žena 22

Ob iskanju romana, o katerem se še ni govorilo po dolgem in počez v vseh revijah, mi je pod roke prišel roman Melanie Gideon: Žena 22. Gre za sodoben roman o ženski srednjih let, ki se je v zadnjih nekaj letih emocionalno oddaljila od moža. Skrbi jo tudi, če je njen sin Peter morda gej in ali ima hči Zoe motnje hranjenja. Po naključju dobi povabilo v raziskavo o zakonu v 21. stoletju ter si tako preko spleta (e-mail, Facebook) začne dopisovati s Raziskovalcem 101, ki so ji ga dodelili. V sporočilih razkrije, kako je spoznala svojega moža Williama, kako je z njim začela skupno pot in si ustvarila družino. Raziskovalcu 101 razkrije tudi, kako je po 20 letih njena zveza izgubila svoj čar in tako se začne njuno vse bolj čustveno dopisovanje. Pisateljica zelo dobro opiše dobrosrčno Alice z odličnim smislom za humor in kljub temu da roman sprva deluje kot že večkrat prebrana zgodba, dobi na koncu nepričakovan preobrat, ki vsakemu bralcu seže pod kožo.

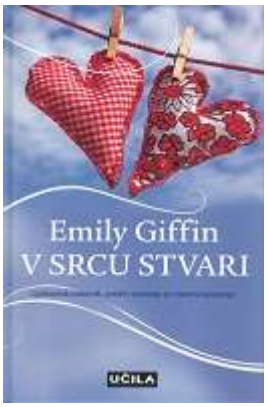

Emily Giffin: V srcu stvari

V tokratnem romanu Emily Giffin spremljamo zgodbe treh glavnih likov. Na eni strani (srečno) poročena Tessa in Nick – on je plastični kirurg, najboljši, ona je ostala doma pri dveh otrocih, in pa Valerie, ki ima sina Charlieja, ki svojega očeta niti ne pozna.
Tessa in Nick praznujeta obletnico poroke, ko Nick dobi nujni klic iz bolnice. Seveda se odzove in takoj pride tja. Ponesrečenec je mali Charlie, ki je bil na zabavi pri prijatelju, ki se je končala z nesrečo pri pečenju kokic in tako je pristal v bolnišnici. Potrebnih bo kar nekaj operacij in presaditev kože in Valerie je čisto sesuta.
Valerie za nesrečo krivi tistega dečka in mamo, ki ni nadzirala zabave. Cele dneve preživlja pri Charlieju, tam je tudi vedno Nick in tako se postoma precej zbližata. V veliko pomoč je predvsem Charlieju, ki ima končno nekega moškega v življenju in mu je skoraj kot nekakšen oče. Valerie se tega zaveda in ni čisto prepričana, da je to prav. Nick je svoje delo kot zdravnik opravil odlično in čez čas gre lahko Charlie domov. Valerie in Nick sta še vedno v kontaktu – telefonsko, sms-i, Nick prihaja na obiske k njima domov, na drugi strani pa Tessa nekaj sumi – Nicka ni več veliko doma, prihaja zelo pozno, z njim se ne da pogovarjati... In v eni izmed noči pride do neizogibnega – kar se je med njima pletlo že toliko časa, se splete do konca. Vendar kdo bo v tem trikotniku potegnil krajšo? Jasno je, da bo nekdo trpel in imel zlomljeno srce. Bo Nick priznal Tessi in se vrnil k njej ter prosil odpuščanja? Ali bo zapustil njo in svoja dva otroka ter odšel k Valerie in Charlieju? Razplet zgodbe preberite v knjigi.

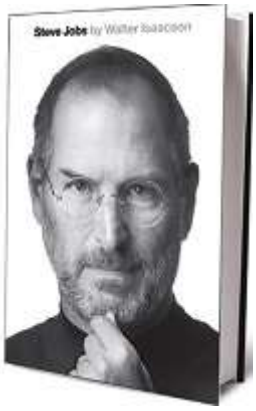

Walter Isaacson: Steve Jobs

Biografija računalniškega vizionarja brez olepševanja pripoveduje zgodbo o življenju moža, ki je dal svoj pečat človeštvu in na mnogih področjih spremenil način razmišljanja. Če bi jo Steve uspel prebrati, prav gotovo na marsikatero stvar ne bi bil ponosen. Zapisi dokazujejo, da so izredni ljudje na čisto vsakdanjih področjih življenja lahko posebneži, in to prav nič v pozitivnem smislu. A vse ostalo navdihuje. Prepričana sem, da si vsakdo izmed nas želi imeti tako natančno začrtano vizijo, strast do dela, sposobnost nastopanja in motiviranja sodelavcev, čut za estetiko, kot je to imela Steve Jobs. Bralec v njej preprosto mora najti navdih in prepričana sem, da je vredna ponovnega branje.

Alessandro D' Avenia: Bela kot mleko, rdeča kot kri

Knjiga za vse, ki bi radi našli svoje sanje in šli naprej. Primerna za njastnike. Je knjiga o življenju, prijateljstvu in ljubezni z globokim sporočilom.
Krajši dolomek iz zadnje strani:
»Bela kot mleko rdeča kot kri je roman o življenju in smrti, o ljubezni in prijateljstvu, o sanjah in o tem, kako lahko sanje uresničimo. Poln je prizorov iz šolskih učilnic, z nogometnih tekem, dogodkov v povezavi sms-i in s spletnimi stranmi. Hkrati pa je njegovo sporočilo globoko, kot je lahko globok le smisel življenja.«
Strinjam se z mojim otrokom, ki pravi, da je knjiga tragična in da bi jo moral prebrati vsak otrok; tisti, malo večji.

Vanessa Diffenbaugh: Jezik rož

Jezik rož je razdeljen na štiri dele, imenovane po rastlinah ali njihovih pomenih, ki najbolje opisujejo dogajanje. Glavna junakinja je mlade sirote Victorie. Ob osemnajstem rojstnem dnevu ostane brez strehe nad glavo in spi v javnem parku, kjer si zasadi svoj mali vrt. Opazi jo lokalna cvetličarka. Pri njej Victoria lahko izrazi svoj dar pomagati ljudem s tem, ko zanje izbere ustrezne rože. Šele ko na tržnici sreča skrivnostnega prodajalca, spozna, kaj ji v resnici manjka v življenju. Ko se vanj zaljubi, se je primorana soočiti s svojo preteklostjo ter veliko tvegati, da bi dobila še eno priložnost za srečo v svojem življenju.
Cvetlice uporablja za pošiljanje sporočil svetu, za katerega se zdi, da je ne razume. S svetom komunicira samo prek rož in njihovega pomena.

*****

Naomi Klein: Doktrina šoka (Razmah uničevalnega kapitalizma)

Doktrina šoka je novinarsko kritična analiza delovanja velikih zahodnih korporacij, vedno v navezi z vladajočo politično elito. V poglavju "Korporativistična država" avtorica piše: "Graditelji vojne proti terorju pa so kot začetniki uničevalnega kapitalizma drugačne vrste korporativci politiki kot njihovi predniki: zanje so vojne in druge nesreče same po sebi cilj. Ko Dick Cheney in Donald Rumsfeld prepleteta to, kar je dobro za družbe Lockheed, Haliburton, Carlyle in Gilead, s tem, kar je dobro za ZDA in ves svet, je to oblika projekcije z izjemno nevarnimi posledicami. Vzrok za to je v tem, da je to, kar je dobro za dobiček teh družb, kataklizma - vojne, epidemije, naravne nesreče ..."
Če se vam zdi, da je v teh stavkih ščepec resnice, potem je Doktrina šoka pravo čtivo za vas.
Knjiga ni nova, izšla je že leta 2007. Toda v preteklem letu, ko sem jo bral, sem lahko analizo delovanja sodobnega kapitalizma, ki jo podaja gospa Klein, skoraj iz dneva v dan v živo preverjal na primeru naše deželice. Slovenija je med nekdanjimi socialističnimi državami skoraj edinstvena po tem, da je po privatizaciji večina premoženja ostala v domačih rokah. Najboljši recept, kako poceni priti do njega je, da ustvarite umetno krizo v državi ali, še bolje, izkoristite kakšno, ki so si jo bunkeljni, ki jo upravljajo, sami zakuhali. Krizni balon potem s pomočjo medijev napihnete čez vse meje in ko poči, za drobiž pokupite tisto, kar je v državi vrednega. Kot bi rekel Kurt Vonnegut ml.: "Tako gre to."

Patricia D. Cornwell: Vse, kar ostane

Pripovedovalka, tridesetletna patologinja Kay Scarpetta, sama pripoveduje zgodbo. S pomočjo policijskega inšpektorja Pete Marino iščeta serijskega morilca. Le-ta je pokončal že vrsto mladih zaljubljenih parčkov. Mati zadnjega pogrešanega dekleta je pomembna politična osebnost, zato mora najti morilca. Rešitev primera zahteva smrt njene prijateljice Abby. Kay in Pete seveda rešita primer .

Guillaume Musso: Boš čakal name?

Francoski pisatelj Guillaume Musso je znan po svojih romanih z nepričakovanimi preobrati in zgodbo, ki je bralec ne razvozla vse do konca romana. Njegova dela so prevedena v več kot 20 jezikov, po njegovih romanih pa snemajo tudi filme.
Roman z naslovom Boš čakal name? je eden izmed tistih, ki jih prebereš v eni sapi. Govori o zdravniku, ki živi v San Franciscu in skrbi za svojo hčer Angie. Njegovo življenje bi bilo popolno, če Ilena, ženska, ki jo je strastno ljubil, ne bi umrla pred tridesetimi leti. Elliot se z njeno smrtjo ni nikoli sprijaznil. Nekega dne se mu ponudi priložnost, da se vrne v preteklost –

še enkrat želi videti Ileno in jo poskusiti rešiti. V preteklosti sreča tudi samega sebe – oba Elliota se soočita v napetih trenutkih, ki so polni občudovanja in ljubezni, a tudi tekmovalnosti in nasprotovanja. Odločilnega pomena za nadaljnje dogajanje je ravno srečevanje obeh Elliotov, tistega izpred 30 let in drugega iz realnega sveta sedanjosti, ki je star 60 let, kar pripelje do vpliva na usodna dogajanja izpred 30-ih let in do spremembe življenjskih usod, Ilenine in njegove ... Delo je vredno branja že zaradi nenavadne časovne dimenzije, s katero avtor doseže izjemen ritem dogajanja v romanu.

Daniel Glattauer: Za vedno tvoj

Še ena knjižna poslastica izpod peresa priljubljenega nemškega pisatelja z nepričakovano tematiko. Judith, poslovna ženska sredi tridesetih, med nakupovanjem spozna Hannesa, ki se izkaže za tako rekoč sanjskega moškega; arhitekt v začetku štiridesetih, samski, še vedno samski, uglajenih manir in mojster očarljivih komplimentov, za povrh pa se močno ogreje zanjo. Začetek, ki veliko obljublja ... Zelo kmalu sledi povabilo v Benetke, kjer ji on s svojimi do zadnjega organiziranimi dnevi ne da dihati in Judith dokončno postane jasno, da ji tak odnos ne ustreza. Vendar je Hannes hudo všeč njenim prijateljem, njenemu bratu, njeni mami ... in poleg tega nekako ne razume, da je treba odnos prestaviti v nižjo prestavo. Kaj pa zdaj?

Whitney Gaskell: Mamice v pogonu

Gre za eno izmed najbolj zabavnih ženskih knjig, saj obravnava večno temo, v kateri se bo našla marsikatera bralka. Pripoveduje namreč o pasteh in radostih modernega materinstva in o tem, kako ga sodobne ženske usklajujejo z uspešno kariero in partnerstvom. Knjiga govori o Anni, pravkar ločeni ocenjevalki restavracij, ter njenih prijateljicah z različnimi poklici in pomembno skupno točko: vse so zaposlene mamice z različno starimi otroki. Anna je edina, ki se moškim izogiba in še ni pripravljena na ponovne zmenke, vseeno pa nepričakovano spozna zanimivo osebo. Za razliko od nje ima gospodinja Grace tri hčerke in ljubečega moža, na videz sanjsko družino, katero ji na skrivaj zavidajo vse samske prijateljice. Čeprav je srečna, pa se večkrat počuti le kot stroj za vzgajanje in hranjenje, ob tem pa ji kronično primanjkuje samozavesti, saj se že dolgo ni počutila seksi, skrbijo pa jo tudi poporodni kilogrami. Odlična ženska knjiga govori tudi o ambiciozni odvetnici Juliet, ki je z razliko od Grace zagrizena karieristka. Čeprav ima doma dve hčerki in moža, pa je njena družina vse bolj nesrečna, saj večino časa preživi v službi, svoje domače pa nehote začne zanemarjati. Družbi zaposlenih mamic se nazadnje pridruži še novinarka Chloe, ki z zanimanjem spremlja različne življenjske zgodbe svojih kolegic.

Jesper Juul: Kompetentni otrok

Jasper Juul je priznan danski predavatelj, profesor, družinski terapevt, ki je napisal nekaj zelo podpornih knjig v svetovanju staršem v podpori pri razvoju kompetentnosti otrok, kako jo razvijati v različnih obdobjih otrokovega življenja na konkretnih primerih iz svoje prakse (naslovi knjig: To sem jaz! Kdo si pa ti?, Družinske vrednote, Od poslušnosti do odgovornosti, Družine z najstniki, Hura, gremo jest, Reci NE brez slabe vesti). Knjige povzemajo njegova spoznanja in temeljijo na konkretnih primerih, ki si jih je pridobil v več kot 30-letnem delovanju družinskega terapevta. Njegova paradigma je različna od tradicionalne razvojne psihologije, pedagogike in vzgoje.
Prav knjiga Kompetentni otrok je postala t. i. "biblija" vzgoje za mnoge starše v pogovoru s svojim otroki, ki naj razvijajo čut za kompetentnost in odgovornost. V knjigi je največ govora o t. i. osebnem jeziku staršev (kaj hočemo kot starši, to jasno izrazimo z osebno govorico hočem-nočem, prevzamemo odgovornost, in to vedno z jezikom, ki govori :"V redu si, rad te imam, sprejet si". O neprelaganju odgovornosti za svoja dejanja na otroke. O tem, kako nehote silimo otoke, da uresničujejo in "skrbijo" za potrebe staršev, potlačijo pa svoje, vse to v svoji želji in potrebi po občutku, da so vredni in si zato želijo sodelovati s starši Kako pa v resnici prepoznati njihove potrebe, ne da v resnici uresničujemo svoje, naše starševske sanje? Otroci kompenzirajo v svoji preodgovornosti, si prizadevajo neznosno za stik s starši. Konec takšnih prizadevanj je lahko v samodestrukciji ali pretiranem uporništvu v najstništvu.

Predvsem pa se moramo zavedati kot starši, da je vsebina, ki jo želimo otroku sporočiti, vsaj tako pomembna kot NAČIN, ki se dogaja v procesu podajanja vsebine. V načinu otrok lahko takoj zazna naš resnični odnos, pa tudi vse mogoče strahove v nas. Tega se pogosto ne zavedamo dovolj, zato rušimo vsebino ravno z neprimernim načinom komunikacije, čeprav otroku želimo dobro. Celo nasprotno, način in psihološka interakcija sta velikokrat pomembnejša od vsebine (sociološke interakcije). Temu Juul daje velik poudarek. Primeri neprimernega načina in "neosebne komunikacije", celo agresivne, kritizerske komunikacije, ki jo straši prevelikokrat uporabljamo in s tem silimo otroke v enak vzorec danes in kasneje, ko bodo sami postali starši: "Tega si ne moreš dovoliti, kdo pa misliš, da si, kako si sploh drzneš to vprašati, najbrž se ti je zmešalo!?". Včasih pa uporabljamo neprimeren izmikajoči, neoseben jezik: "Načeloma že … lahko, samo potem mi moraš obljubiti..., pravzaprav mi ne zveni dobro, ampak ..."
"Postanimo torej odgovorni starši, a ne izključujmo otroku njegovih kompetenc", pravi Juul. Primer: Otrok: "Mami, nova učiteljica mi ni prav nič všeč!" Nespoštljiva mati: "Kaj ti pa spet ni prav? Nikoli ti nič ni prav! Najbrž vztraja, da ste pri miru in da pravočasno oddate naloge, kaj?" Spoštljiva mati: "Hm ... to me pa preseneča. Meni se je zdela prijetna ... Kaj natančno pa te pri njej moti?"
Podobnih primerov in razlag je veliko, za vsakega od nas staršev kaj. Če poskusimo spremeniti en vzorec naenkrat, pa smo že naredili veliko. Juul nas nagovarja, da uporabljamo specifičen, oseben in spoštljiv jezik, kokomuniciramo s svojimi otroki.

Zoran Predin: Druga žena v haremu

Knjigo sem prebrala, ker sem jo prejela v dar od prijateljice, ki Zorana obožuje. Tudi meni so njegove pesmi zelo blizu. Všeč so mi njegova provokativna in izvirna besedila.
K duhovitemu naslovu knjige je pripomogla Zoranova tašča, ki mu je z njemu neznano metodo izračunala, da je bil v enem od prejšnjih življenj druga žena v haremu. V knjigi pojasni zakaj ravno druga in ne prva. Sultan je namreč prvo ženo vzel po dolžnosti, drugo pa iz ljubezni.
V knjigi so zbrani številni potopisi, dnevniki, pisma in zabeležke, ki so nastajali v času od leta 1969 do današnjih dni. V njej je tudi več anekdot iz zaodrja Predinovega trubadurstva, sočnih premislekov o umetnosti, družbi in ljubezni. Zoranovi zapisi so odkritosrčni in duhoviti, bralec pa jih doživlja kot zabavne dokumente časa. Čas ob branju knjige je hitro minil. Priporočam!

*****

Boštjan Fon, Dušan Mravlje: Tek – moja norost

Slovenski ultramaratonec pripoveduje svojo zgodbo o 30 letnih tekaških preizkušnjah. Od začetkov v vojaški opravi, prvega tekmovalnega preizkusa
na 100 kilometrskem teku v Bielu do najdaljših tekov prek celin (Amerika, Avstralija, Evropa).
Zgodba je zapisana v humornem, šegavem slogu in pripoveduje o izjemnih naporih, jekleni volji, neizmernih bolečinah, psihični moči in odločnosti doseči zastavljeni cilj.
Knjiga ne svetuje, kako postati tekač, Mravlje predstavlja svoje izkušnje, predvsem pa poudarja, da mora vsak tekač pot do tekaškega uspeha spoznati sam preko spoznavanja svojega telesa.

*****

Jorge Bucay: Ti povem še eno zgodbo

Gre za nadaljevanje knjige Ti povem zgodbo z istimi akterji in novimi problemi. Demian petnajst let kasneje spet obiskuje psihoterapevta Bajsija, ki je medtem sicer opustil svojo prakso. Demiana vseeno sprejme, posluša in mu odpira oči s pripovedovanjem grških mitov , zenovskih modrosti in lastnih izmišljenih zgodb.
Avtorjeva pripoved je preprosta in razumljiva vsakomur, zgodbe pa polne življenjskih modrosti, optimizma in s skupnim sporočilom: Bodi, kar si in ostani zvest sebi.

Desa Muck: Panika

Roman pripoveduje o medicinski sestri Veri, naveličani vsakodnevnega življenja, ki jo malo pred 40. rojstnim dnem popade panika, da je zavozila življenje. Ko ji vedeževalka napove, da bo spoznala moškega svojih sanj, se ji življenje popolnoma zaplete. Vera začne iskati svojo ljubezen, smisel v odnosu in smisel svojega življenja. Situacije, ki so sicer tragične, so opisane na zelo komičen način.

****

Roman je dobra zabava, hkrati pa ugotovimo, da je v vsaki od nas kdaj živela tudi Vera.

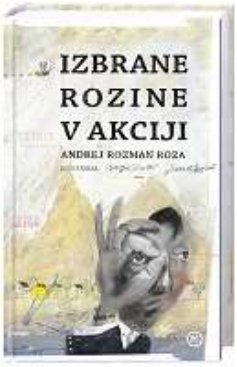

Andrej Rozman Roza: Izbrane rozine v akciji

Zbirka Rozinih pesmi za odrasle od 13.leta naprej, ki izrisujejo mladostniška stanja, demitizirajo polpretekost in zgodovino, aktualizirajo poezijo sodobnikov, prevetrijo velike literarne zgodbe in sprevračajo sedanjost.
Navdušijo izvrsten Rozin humor in ilustracije Svjetlana Junakovića.

*****

Robin Maxwell: The secret diary of Anne Boleyn

Knjiga je fiktivni roman, kjer se zgodba, polna ljubezni, hrepenenja, strasti, spletk in izdaj, prepleta z znanimi zgodovinskimi dejstvi iz življenja angleške kraljevske dinastije Tudor. V roke angleške kraljice Elizabete I. pride skrivni dnevnik njene mame Anne Boleyn, druge od šestih soprog Henrika VIII. Skozi dnevnik spoznava svojo mamo in izve resnico o svojem despotskem očetu.
Zgodba je napeta in podrobna rekonstrukcija življenja in smrti Anne Boleyn in življenja v takratnem času.

****

Jodi Picoult: Preprosta resnica

****

Pred mesecem dni sem bila na predavanju o amiših. Predavala je popotnica, ki je nekaj časa preživela z njimi. Nekaj malega sem o njih že vedela, a vse, kar je povedala, kako živijo, kakšna so njihova načela, kako se oblačijo, kaj »spustijo« v svoja življenja, se me je močno dotaknilo. Po eni strani želijo živeti v skladu z naravo in brez sodobnih vplivov, po drugi strani pa so nazadnjaški, saj svojim ljudem na nek način odrekajo pravico do izobraževanja. Veliko podatkov o amiših sem izvedela in nekaj časa sem vsem pripovedovala o njih, saj so nekatere podrobnosti tako zanimive, da so že skoraj neverjetne. Ko je predavateljica omenila knjigo Preprosta resnica, se je seveda že naslednji dan znašla na moji knjižni polici. Gre za že sedmi roman priljubljene ameriške pisateljice, prvi v slovenščini, ki se dogaja v amiški skupnosti, kjer najdejo mrtvega dojenčka. Vse kaže, da je storilka osemnajstletna amišinja Katie, ki se ne spomni ne rojstva dojenčka ne njegovega umora. Ko Elli, uspešna odvetnica iz velemesta, prispe v podeželsko mestece, da bi pomagala rešiti Katie, pride do stika in konflikta dveh kultur, ki ga avtorica opisuje na zanimiv način, vmes pa dodaja drobce iz amiške kulture, na katere sem bila prav zaradi predavanja še bolj pozorna. Roman pravzaprav govori o tem, kaj vse smo pripravljeni storiti za nekoga, ki ga imamo radi …

Orenia Yaffe-Yanai : Kariera iz strasti

Za 4. knjigo sem izbrala knjigo iz sveta odraslih in razmišljanja, ki nam pomaga tudi, ko v smislu kariere razmišljamo o tem s svojimi otroci, ne samo sami s sabo.

Knjiga avstralske trenerke Kariera iz strasti je napisana na osnovi zgodb ljudi, ki so sredi svojega življenjskega obdobja začutili, kaj jih resnično privlači in tako rekoč popolnoma zamenjali smer plovbe. Avtorica nastopi v knjigi kot trenerka, tiha poslušalka in usmerjevalka ljudi v razmišljanju ter vzpodbuja samoodkrivanje.

Gre za 14 napetih zgodb skozi prizmo trenerja, kjer nas presune že prva, ko žena svojemu 40 letnemu možu, uspešnemu managerju, za rojstni dan podari dopust v dvoje na samotnem otoku – 10 let namreč že ni imel družinskega dopusta. Na letališče prileti zadnjo minuto, dogodek pa se konča tragično, z infarktom.

Kolikokrat v življenju se na svoji poti res vprašamo, kaj nas veseli, ali delo, ki ga opravljamo, z veseljem delamo, ali izpolnjuje naše vrednote in poslanstvo, in kaj si želimo spremeniti.
Tudi negativna in neustrezna zdravstvena stanja izvirajo iz neizpolnjenih potreb ali pa iz tega, da živimo tako, kot v resnici nočemo. Avtorica se sprašuje, ali je lahko bolezen v resnici zdravilo, da se ustavimo, se zazremo vase in razmislimo, kam dalje.

Ni naključje, da je knjiga dosegla Slovenijo ravno v času, ko se soočamo s krizo identitete tudi v širši družbi, saj je družbena identiteta povezana tudi s posameznikovo identiteto. Ni dovolj samo, da imamo delo, smo pridni, uresničimo sanje drugih (staršev, družbe..), z njimi moramo biti zadovoljni in tudi izpopolnjeni. V življenju iščemo višji smisel in poslanstvo. Resnične zgodbe o spremembah kariere in vzroki za -le te dajo bralcu misliti, kaj si tudi v resnici želi in zakaj je tukaj in zdaj, kjer je – kje je njegova prava resnična karierna pot.

*****

Jonas Jonasson: Stoletnik, ki je zlezel skozi okno in izginil

Duhovita, zabavna in sproščujoča knjiga, knjiga za prijetno popoldne. Pripoveduje zgodbo 100-letnega Allana, ki se v domu upokojencev vsako jutro zbuja z upanjem, da je že umrl. Življenje v domu za upokojence mu ne prija, polno je pravil, omejitev in brez kapljice močnega, ki bi mu pomagala prestati vse to. Sicer Allan ni odvisen od alkohola, je pa življenje z njim znosnejše, lažje bi prestal tudi prihajajoče praznovanje 100. rojstnega dneva, ki mu ga pripravljajo zaposleni doma za upokojence, pa še župan se pride fotografirat z njim.

Razmišljanje o kapljici močnega resnično ožeja prijaznega Allana, ki je mož dejanj in jo skozi okno mahne na dvorišče, čez bližnji travnik, nato pa namesto v trgovino na avtobusno postajo, kjer se zgodba pravzaprav šele začne. Okrog Allana se vrstijo nenavadni predmeti, osebe in živali, ki

popestrijo in omogočajo življenje na begu, za petami pa ima zločinsko združbo, policijo in tožilstvo in medije.

Knjiga sodi med svetovne uspešnice, zato je primerna za vsakogar, ki si zaželi sprostitve in malce norčave zgodbe. Knjiga je zelo primerna za počitniško ali poletno branje.
Zgodba lepo teče, bralcu omogoča tudi odmor, ki poteka ne zmoti. Osebe so opisane osnovno, svojo podobo o njih si bralec ustvarja sproti, ob poteku zgodbe. Zgodba je prijetna, duhovita in na trenutke kar neverjetna, zato pa še bolj zabavna.

****

Ken Follett: Propad velikanov

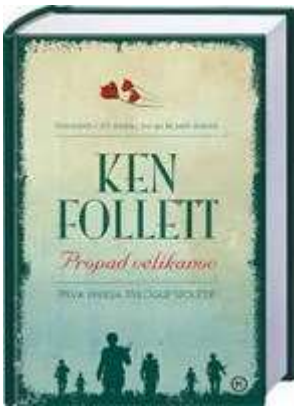

Knjiga je prvi del trilogije, v kateri se prepletajo usode petih različnih družin različnih narodnosti in različnega družbenega sloja v obdobju velikih družbenih sprememb – prve svetovne vojne in ruske revolucije.

V ospredje sta postavljena junaka delavskega razreda, deček Billy, ki ob svojem trinajstem rojstnem dnevu nastopi delo v rudniku, katerega lastnik je bogati Fitzherbert, pri katerem dela Billyjeva starejša sestra Ethel, ki jo preganja tako dolgo, da se Ethel zaljubi vanj in po kratki romanci tudi zanosi. Prisiljena se je odseliti iz domačega okolja, pustiti za sabo svojo družino, katere ugled je z njenim dejanjem oblaten, in se zateči v London. Tam sodeluje s Fitzherbertovo sestro lady Maud, ki ima za svoj položaj in spol napredne ideje, saj želi delavcem zagotoviti boljše pogoje in ki se zaljubi v nemškega diplomata. Zveza med njima je neprimerna zaradi družbenega položaja in zaradi tega, ker sta Anglija in Nemčija med vojno nasprotnici.

Čas in družbene spremembe njihove usode obračajo drugače, kot si želijo junaki sami.
Knjiga je primerna za ljubitelje zgodovine, spada med težja branja, saj veliko junakov in njihove zgodbe otežujejo branje. Od bralca zahteva vso pozornost, ne dopušča površnega branja in izpuščanja odlomkov.

*****

Asja Hrvatin: Lepe punce lepo bruhajo

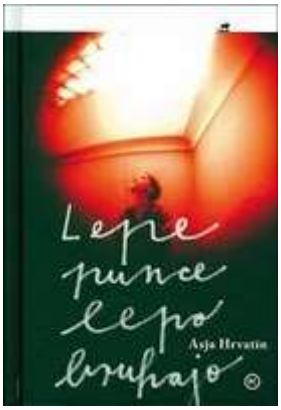

Knjiga je aktualna, obravnava problematiko sodobne družbe – motnjo hranjenja. Zgodba je napisana doživeto in podrobno, kot bi jo pripovedovalo dekle, ki se v svojem najobčutljivejšem obdobju ne znajde najbolje in jo mišljenje drugih in življenjski dogodki premetavajo kot orehovo lupino v najhujšem neurju. Nanjo zelo vpliva tudi očetova nenadna smrt, ki jo dodatno zavrti v neskončni krog spirale.

Deklica je ujeta v neskončno iluzijo sebe kot dobre in slabe osebe, kako bo lepa, uspešna in priljubljena, in se zato odpoveduje hrani, in kako je slaba, sebična in potuhnjena, ko laže bližnjim, da je že jedla, da ni lačna, da je dobro, le malce utrujena.

Knjiga je primerna za vse, ki bi si želeli izobraziti na tem področju, predvsem pa za mame odraščajočih hčera, da bi lažje prepoznale znake te zahrbtne bolezni.

*****

Rosamund Lupton: Potem

Na lep, miren zgodnjepoletni dan, ko imajo na šoli športni dan in so misli mame Grace usmerjene k uspehu njenega sina Adama, se zgodi tragedija. Na šoli zagori in Grace steče v šolo, da bi rešila svojo hčer Jenny. Hudo poškodovani ju odpeljejo v bolnišnico, kjer s hčerjo doživita zunajtelesno izkušnjo, ki jo izkoristita za ugotavljanje, kdo je zanetil požar in predvsem za oporo druga drugi. Na iskanje požigalca se osredotočita še bolj, ko za požar obtožijo Adama in ugotavljata, da nič ni tako, kot se je zdelo na prvi pogled.

Knjiga je primerna za ljubitelje detektivk in kriminalk oz. psiholoških trilerjev. Zgodba je napisana kvalitetno, s podrobnimi opisi, zgodba se dramatično stopnjuje in presenetljivo razreši.

*****

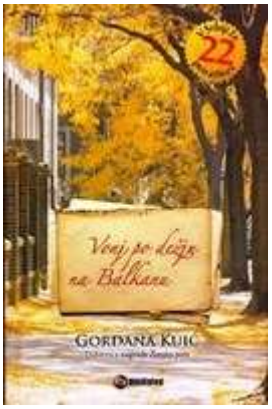

Gordana Kuić: Vonj dežja na Balkanu

Zgodba pripoveduje o o življenju in usodi judovske družine s sedmimi otroki, ki živijo v Sarajevu. Njihova življenja spremljamo od začetka prve svetovne vojne do konca druge. Bratje in sestre si prizadevajo vključiti se v nove družbene tokove, se osamosvojiti, čeprav bi to uničilo njihovo identiteto.

Doživimo način življenja judovske družine, spoznamo njihove tradicionalne vrednote in vero. Spoznati družino pomeni izvedeti več o sebi.

****

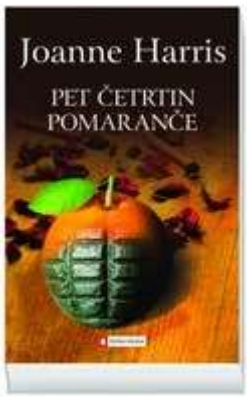

Joanne Harris: Pet četrtin pomaranče

Pripoved se odvija na podeželju v majhni vasici v južni Franciji, ob reki Loare. Odstira življenjsko zgodbo družine zdaj že odrasle uporniške deklice, ki se po mnogih letih vrne v staro hišo kot vdova Simon.

V času druge svetovne vojne je vasico ob reki Loari kruto in boleče zaznamovala okupacija Nemčije. Oče oz. mož je že na začetku vojne padel in mati Mirabelle Dartignen je ostala sama s tremi otroki. Bila je izvrstna, nadarjena kuharica in družina se je preživljala tudi s kulinaričnimi izdelki. Zaradi alergije na vonj pomaranč je zapadala v hude depresije s hudimi migrenami, kar je mejilo že na zamejitev uma. Starejši sin Cassis, nato še hči Reine, sta se zapletla z nacističnim vojakom Tomasom, ki so ga zanimale samo dobrine črnega trga. V svoje dobro je spretno izkoriščal

vsakega člana družine posebej in na njihov račun bogatel. Za družino je bilo vse to usodno. Družino so izgnali iz vasi in jo obsodili sodelovanja s sovražnikom.

Prijetno in na trenutke prav napeto branje.

Jorge Bucay: Ti povem še eno zgodbo

Knjiga, ki v naslovu spominja na prvo, Ti povem zgodbo, pa vendar drugačna. Knjiga skozi pogovor med Demianom in njegovim prijateljem Jorgejem v zgodbah razkriva pomisleke in strahove s področja ljubezni in odnosov nasploh.
Seveda Jorge v svojem značilnem stilu rešitev ponuja skozi pogorov in krajše ali daljše zgodbice, ki Demianu vse bolj odpirajo oči in srce.

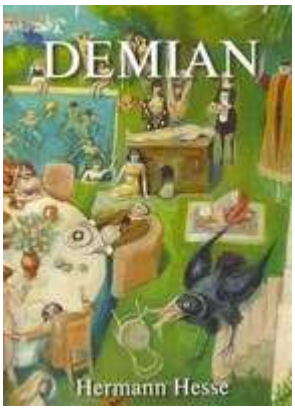

Hermann Hesse: Demian ali Zgodba o mladosti Emila Sinclairja

Roman za vse, ki radi posegajo po svetovnih klasikih. Hesse je v zahodni književnosti 20.stoletja prvi uvedel metafiziko, mistiko in okultizem.Ta roman je roman o odraščanju in skrivnostnem svetu magije in čaščenju danes že skoraj neznanega boga Abraksasa. Zaradi njegove izraznosti in izpovednosti je ta roman biser in vrhunska literarna mojstrovina.
Naj vas opisana vsebina ne odvrneta od branja.

****

Dnevnik znanja

Rada bi opozorila na knjigo, ki ni roman, ampak zakladnica znanja. Ponuja nam 365 spoznanj za vsak dan v letu, od Pitagorovega izreka do odkritja DNK. Pokriva vsa področja, od zgodovine, matematike, znanosti, literature ... Primerna za hitro osvežitev znanja ali prvo kratko informacijo o tem, kaj je kaj ali kdo je kdo. Primerna tako za odrasle kot za otroke in mladino. Kratke zgodbice mi osvežujejo že poznano ali me spomnijo na nekaj, kar sem nekoč že vedla, pa sem pozabila.

Goran Tribuson: Zgodovina pornografije

Gre za bolj ali manj avtobiografski roman, ki prikazuje čas odraščanja od leta 1948 do začetka sedemdesetih.
Zgodba se dogaja v manjšem hrvaškem mestecu.Na pogrebu prijatelja se po dolgem času ponovno sreča skupina prijateljev iz mladosti. Ob obujanju spominov nas popeljejo v čase, ki se jih malce starejši bralci spominjamo z nostalgijo. Mlajši bralci pa bodo lažje razumeli naše vzdihe: “Kako lepo je bilo včasih”.

****

Mark Haddon: Skrivnostni primer ali kdo je umoril psa

Avtor romana naj bi bil petnajstletni avtistični deček Christopher, ki je tudi glavni junak romana Skrivnostni primer ali kdo je umoril psa. Ko nekega večera na sosedovem dvorišču najde umorjenega psa, se odloči odkriti, kdo je morilec, in o tem napisati detektivski roman. Pri tem pa pride na dan zamolčana zgodba njegove družine.

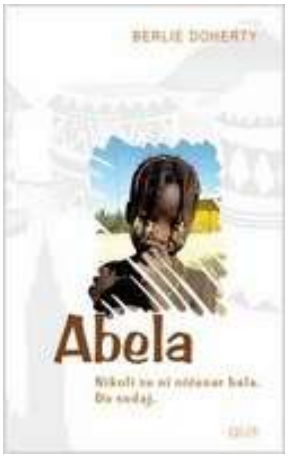

Berlie Doherty: Abela

Avtorica vzporedno opisuje življenjski zgodbi dveh deklic, ki živita popolnoma različno življenje. Abela je tanzanijska sirota, Rosa pa angleško dekle, ki pa ima po očetu tanzanijske korenine.
Ganljiva zgodba, ki te prevzame.

Feri Lainšček: Ne bodi kot drugi

Pesniška zbirka, ki vabi, da jo vedno znova vzameš v roke. Pesmi so polne ljubezni, polne topline ob opisovanju vsakdanjih občutkov. Čudovite pesmi o dvojini.
Napravi to zmeraj, ne bodi kot drugi,
ljubezen ni reka, ki teče po strugi.
Napravi to zopet, ne hodi po poti,
sreča ni nekaj, kar pride napoti.

E. Perry Good: … In mulc si bo pomagal

Duhovito napisana in ilustrirana knjiga o komunikaciji med odraslimi in najstniki. Kako pomagati otrokom, da bodo postali odgovorni in neodvisni.
Lahko jim damo svojo ljubezen, ne pa svojih misli, zakaj oni imajo svoje misli (Kahlil Gibran).
Odlična knjiga za starše in učitelje.

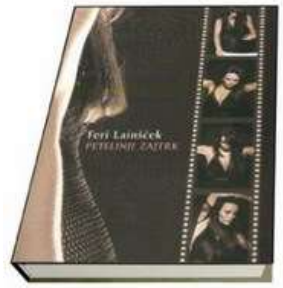

Feri Lainšček: Petelinji zajtrk

Petelinji zajtrk je zgodba o prepovedani ljubezni med vajencem Dj-em in Bronjo, zgodba o žalostnih usodah prijateljev, ki se srečujejo v Gajaševi avtomehanični delavnici.
Oba, Dj in mojster Gajaš imata svoje sanje, svojo sanjsko žensko, obema pomeni ljubezen pravi smisel življenja.
Všeč sta mi bila tako knjiga kot film.

****

Lauren, Jillian: Noči v Haremu

Knjiga govori o mladi preprosti Američanki, ki je že pri osemnajstih letih začela delati v striptiz baru, v katerem je spoznavala veliko različnih moških osebnosti. Ker je potrebovala denar, se je odločila, da bo delovala tudi kot spremljevalka. Tako je spoznala tudi sanjsko službo na Borneu, ki so ji jo ponujali za 20.000 ameriških dolarjev. Tam bi naj se 14 dni zabavala in igrala spremljevalko, ampak resnica, ko je prišla na Borneo, je bila drugačna. Znašla se je v haremu brunejskega princa, kjer je osemnajst mesecev preživela v razkošju in družbi drugih hinavskih punc, ki so se, tako kot ona, potegovale za prinčevo pozornost. Nepozabna življenjska izkušnja.
Knjiga je zelo lepo berljiva, kar pomeni, da te sama zgodba popelje v svet mlade ženske.

****

Vesna Milek: Cavazza, biografski roman

Življenjska zgodba nam vsem znanega igralca Borisa Cavazze. Po svoje pretresljiva, vendar na drugi strani kaže na to, koliko je človek sposoben

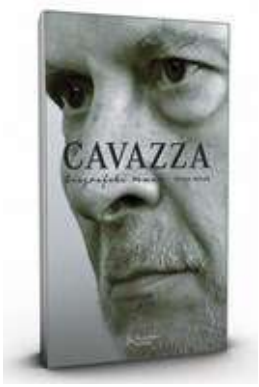

prenesti. Realno, brez olepševanja opisan svet igralca v temnih, temačnih in tudi svetlih trenutkih.

****

Suzanne Collins: Arena smrti

Knjiga, ki kroži iz rok v roke mladih. Zgodba je potisnjena v prihodnost a hkrati vsebuje zgodovinske, že nič kolikokrat preživete elemente manipulacije z ljudmi, izkoriščanja, postavljanja ljudi pred neizhodne situacije. Na drugi strani pa se kot protiutež pojavlja stopnja tehnološkega napredka na ravni, ko je že vse mogoče. Kaj je tisto vse mogoče? Blaginja za vse ljudi zagotovo ne.

****

Eric Wilson in Teresa Preston: Oktobrski otrok

Zgodba o dekletu, ki ji je bilo življenje enostavno namenjeno. Že njeno rojstvo, ki se je zgodilo namesto splava, je to potrdilo. Vsi nadaljnji zapleti se zdijo logični ob taki popotnici v življenje. Pretresljiva zgodba, lepo napisana.

****

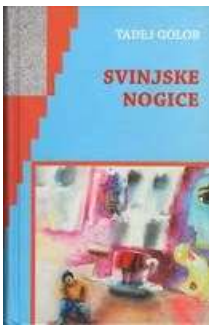

Tadej Golob: Svinjske nogice

S svojstvenim izvirnim stilom pisanja, ki je po moji oceni, kljub vsem uporabljenim vulgarizmom, ali pa prav zaradi njih, izjemen, daje avtor knjigi tisto več. Zgodba s stilom izražanja in vsebino realno, velikokrat groteskno opisuje slovensko družino in družbo danes, tenko mejo, ki nas loči od prepada, kamor zlahka zaidemo …

***

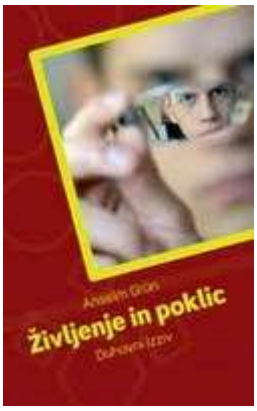

Anselm Grün: Življenje in poklic

Knjiga je na nek način pomoč oz. nam svetuje, kako povezati poklicno in osebno stran življenja, kako v poklicu preživeti kot človek in svoj poklic napolniti z več življenja. Odgovori so vedno dotikajo duhovne razsežnosti, ki predstavlja vir, iz katerega lažje in bolje izpolnjujemo svoje naloge, in nam podarja moč za vsakdanje delo. Avtor odgovarja iz svoje izkušnje duhovnika in iz 28-letnega opravljanja službe vodje ekonomije v opatiji Münsterschwarzach z 280 zaposlenimi. Njegovo pisanje vliva neko upanje, da stopamo dalje po svoji osebni in duhovni poti, obvladujemo poklic in najdemo življenje tako v poklicu kot tudi v osebnem življenju ter ob tem izkusimo novo veselje do življenja.
Knjiga kot večina podobnih. Nič več in nič manj ne povzema.

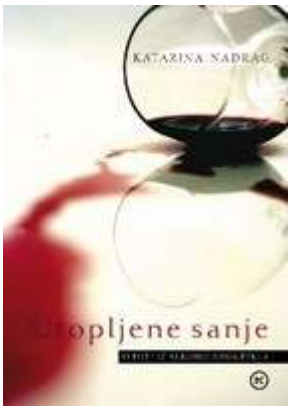

Katarine Nadrag : Utopljene sanje

Vlasta Nussdorfer je zapisala : Knjiga o trpljenju otrok, ki niso sposobni odrasti v samostojna bitja, ki jih spremljajo travme in bolezni, tako telesa kot duha, bi morali uvrstiti kot obvezno čtivo v zadnjem letniku devetletke oziroma v srednjo šolo, ko mladina brezglavo išče srečo in uteho v opojnih snoveh in alkoholu.

To je zgodba deklice, ki je živela ob alkoholnem očetu, ki se odloči, da se ozdravi, ker pa potem ne ve, kako živeti naprej brez alkohola, stopi med Jehove priče in takrat se začne drugo trpljenje za družino.
Kar boli, ko bereš, kaj se dogaja v družinah, to je zgodba z Gorenjske.

****

Elizabeth Buchan: Maščevanje zrele ženske

Zgodba govori o Rose Lloyd, urednici, ki živi mirno zakonsko življenje. Tako je vsaj mislila vse do dne, ko ji je mož priznal, da ima ljubico, in to ne katerokoli, ampak njeno mlajšo sodelavko Minty. Za nameček izgubi še službo, kjer jo zamenja kdo drug kot moževa ljubica. Svet se ji sesuje. Čas mineva in celi rane. Ko se postavi na noge, ji mož prizna napako in jo prosi odpuščanja, prav tako jo bivši šef povabi nazaj na delo. Oba zavrne, iz družinske hiše se preseli v stanovanje in začne znova.

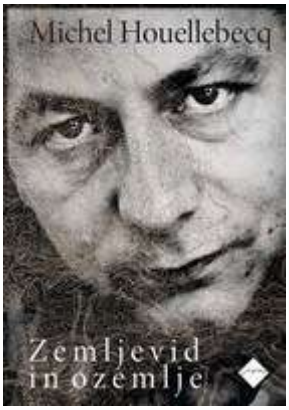

Michel Houellebecq: Zemljevid in ozemlja

Sodobni francoski roman. glavni junak je umetnik Jed Martin, ki je najprej zaslovel s svojimi fotografijami, kasneje pa s slikarskimi deli. Življenje J. M. spoznavamo od rojstva do smrti. Pisatelj sam je napisal, da je to roman o staranju, o odnosu med sinom in očetom in o umetniškem upodabljanju resničnosti.
Pisatelj nam sporoča, da vse mine. Iz knjige bi zato izpisala tele besede: »Industrijski kolosi, v katerih je bila skoncentrirana glavnina nemških proizvodnih kapacitet, so napol porušeni trohneli, bivše delavnice so naselile rastline ... in jih medtem prekrile z neprebojno džunglo.«
Vse mine. Tudi slava glavnega junaka.
Zelo poseben roman. Prebrala sem ga, ko sem v nekem intervjuju s francosko pisateljico prebrala, da je Houellebecq najboljši francoski pisatelj.
Zelo priporočam.

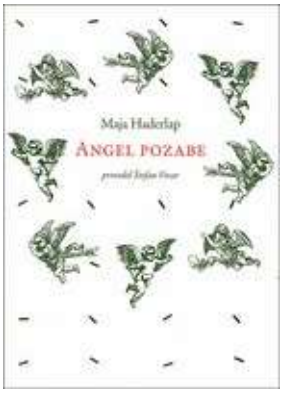

Maja Haderlap: Angel pozabe

Delo slovenske pisateljice iz zamejstva, ki je bilo najprej napisano v nemščini.
Roman me je pritegnil, ker je bila moja mladost nekoliko podobna, kot je bila mladost glavne junakinje. Tudi sama sem bila rojena po 2. vojni in sem celih 20 let vsak dan poslušala pretresljive zgodbe, ki jih je doživela moja mama.
O sami zgodbi ne bi pisala. Roman mi je bil zelo všeč. Priporočam.

***

Eros: Psi

Ob prebiranju te knjige se nisem mogla otresti občutka, da je vse skupaj rahlo prepotentno, od marketinškega pristopa do same vsebine. Kot bi avtor želel z že znano temo ustvariti pri bralcu občutek, da gre za nekaj posebnega, nenavadnega in nevsakdanjega. Verjamem, da mu je to pri določenih bralcih tudi uspelo. Sama si nisem čisto na jasnem, mogoče bi res morala ponovno prebrati knjigo, saj avtor trdi, da ob drugem branju knjigo doživimo povsem drugače, kot bi šlo za drugo knjigo. Mogoče bi s ponovnim prebiranjem pometla z dvomi in dokončno ugotovila, ali gre res za nekaj posebnega, nenavadnega in nevsakdanjega ali pa za eno izmed mnogih poskusov, kako bralcem neizčrpno temo, zakaj smo tu, predstaviti na malo drugačen način. Meni je bila na trenutke dolgočasna, na trenutke pa zanimiva. Mogoče pa je tukaj zapisano moje mnenje samo rezultat nesoglasij med mojima dvema razumoma. Tretji pa se ravno toliko meša zraven, da si nisem na jasnem. :-)

Zvone Šeruga: Prijazne poti

Leta 1995 se družna Šeruga (Zvone, žena Romana in petletna hčerka Kaja) odpravi z nahrbtniki za leto dni okoli sveta. Prepotovali so Južno Ameriko, Avstralijo, Azijo, v Tihem oceanu so se ustavili na številnih otokih Havajev, Fidžija in Tonge. Ustavili so se v številnih državah, šli preko največjih gora, številnih rek in tako spoznavali ljubeznive ljudi, ki so jim nudili prenočitev in pomagali spoznati njihovo deželo. Ves čas potovanja je osrednja oseba mala Kaja, ki je prava svetovna popotnica.

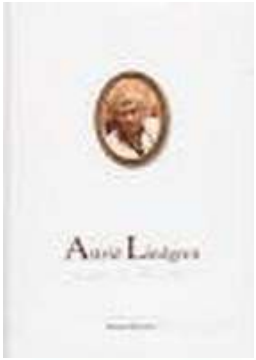

Marjan Marinšek: Astrid Lindgren

Marjan Manček je knjigo posvetil očarljivi zvezdi Severnici – Astrid Lindgren s Švedske. Tam je živela v krogu izredno ljubečih staršev, brata in sester, pa tudi dekel in hlapcev. Preživela je srečno in prijazno otroštvo, ki ga vnaša tudi v svoja dela. Tudi njeni knjižni junaki so del njenega otroštva. Seveda se največkrat dotakne Pike Nogavičke, ki sem jo tudi jaz rada brala svojima otrokoma in tudi mojim četrtošolcem. .

Kerstin Gier: Za vsako rešitev se najde težava

Gerri je najmlajša v družini in ima še 3 starejše sestre. Je edina, ki je še samska. V najlepših letih se odloči, da bo končala svoje življenje. Vsem sorodnikom in prijateljem napiše poslovilna pisma. V njih sporoča, da se poslavlja in pri tem ne skopari z žaljivkami. Dobro načrtovan načrt z uspavalnimi tabletami se ponesreči. Njeno življenje v eni sami noči postane polno zapletov. Prinesejo ji srečo in ljubezen, ki je nikoli ni bila deležna.

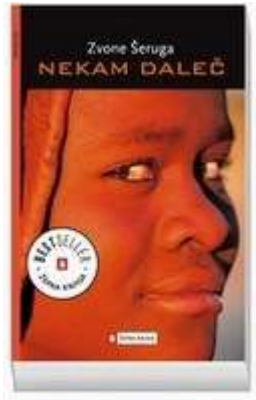

Zvone Šeruga: Nekam daleč

Leta 2002 se je s celo družino (pridruži se jim sin Grega) za osem mesecev odpravil po zelo stranskih poteh Azije in Afrike. Sedma knjiga Zvoneta Šeruge govori o sedmih mesecih potovanja prek Azije (Sibirija, Mongolija, Kitajska, Laos, Tajska, Indonezija, Nova Zelandija, Nepal in Indija), na koncu pa ji sledi še mesec dni Namibije na jugu afriške celine. Ker je tudi tu potoval z družino, daje to knjigi neko osebno noto.
Sama sem bila nad knjigama navdušena. Spoznala sem veliko daljnih dežel in njihovih zanimivosti.

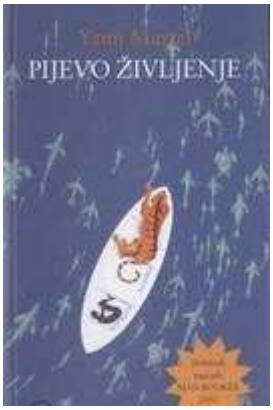

Yann Martel: Pijevo življenje

Knjigo sem prebrala, ker je bil nad njo navdušen sin. V ladijski nesreči sredi oceana edini preživi deček Pi. Na rešilnem čolnu mu delajo družbo napadalna hijena, ranjena zebra, orangutanka in velik bengalski tiger. Kako mu uspe preživeti? Knjiga je napeta in jo težko odložiš, je dobitnica nagrade MAN BOOKER, priporočam jo tako mladostnikom kot odraslim.

Ben Elton: Na smrt slavni

Umor v resničnostnem šovu. Zapleteno iskanje krivca. Konzervativnemu detektivu Stanleyju Spencerju Coleridgu to uspe kljub preprekam zaradi interesov vpletenih. Pravo branje za na plažo, ki ne pusti globokih sledi v bralcu.

*****

Javier Marias: Tvoj obraz jutri (1. Vročica in sulica, 2. Ples in sen, 3. Strup in senca in zbogom)

Prihodnost je vselej odprta in nedoločljiva, a hkrati stkana iz človekovih odločitev, ki so tesno povezane z njegovim značajem. S poznavanjem značajev je tako moč pokukati v prihodnost in prav to je naloga Jacka Deze, moža s pretanjenim čutom za opazovanje, ki ga zaradi neobičajnega talenta zaposli angleška tajna služba kot svetovalca pri izdelavi psiholoških profilov. Tolmačenje ljudi je sila nenavaden poklic, zato je tak tudi pričujoč roman, ki s svojstvenim slogom vodi bralca po robu Jackove zavesti. Na kraju, kjer se rojevajo misli, se tako bralec kot Jack soočata z vprašanji o minljivosti, o nasilju in maščevanju, zvestobi in odgovornosti ter kajpak ljubezni. Zgodba se sprva odvija počasi, v drugi knjigi razmeroma obsežnega dela se nato dinamika dogodkov vse bolj razvija, v tretji pa doživi vrh, ko se Jack tudi osebno zaplete v vrtince nasilja.
Roman se prebere na dušek, čeprav ni lahkoten, kar z drugimi besedami pomeni, da je izvrsten.

*****

Virginia Woolf: Trenutki videnja

Virginia Woolf je pisala dnevnik od najstniških let vse do smrti. Živela je v burnem obdobju, ki sta ga zaznamovali dve svetovni vojni, v Angliji se je s kraljevim ljubezenskim škandalom dokončno zaključila viktorijanska doba, na cestah so se pojavili avtomobili. Njena opažanja na svojstven način povzemejo duh časa, dotaknejo se prijateljev in znancev, med katerimi je umetniška in intelektualna smetana tedanje dobe, še prav posebej presunljiv pa je njen dolgotrajni boj z notranjimi demoni, ki so nanjo kot temna senca

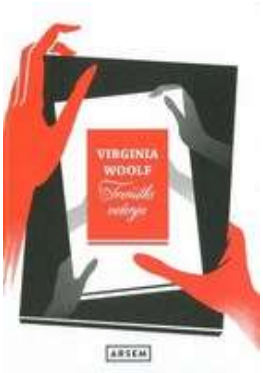

vseskozi prežali in ji grozili s pogubo razuma ter jo navsezadnje tudi premagali.
Dnevnik je Virginia pisala le zase, zato je slog neizpiljen, misli so včasih nedovršene, prelite na papir v naglici in brez cenzure zavesti, ter zato toliko bolj pristne, spontane in iskrene.

*****

Mitja Reichenberg in Dušan Rutar: Kje je Wagner

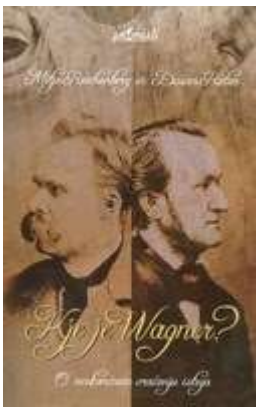

Nietzsche in Wagner se po dobrem stoletju spet srečata in nadaljujeta prekinjeno dopisovanje, ki je zdaj osvobojeno vseh spon prostora in časa. Dotakneta se tem, ki so med njima ostale nedorečene, spregovorita pa tudi o moderni popkulturi, o MTV-jevski glasbi ter o filmih, ki so nastali po njunem času. Svoja nekdanja razmišljanja lahko danes obogatita z idejami avtorjev, kot so Freud, Baudrillard ali Badiou. Spregovorita o svoji zapuščini, ki je bila grobo zlorabljena, o Hitlerjevem vzponu in antisemitizmu, o današnjem času in kapitalizmu, vseskozi pa se obračata tudi k Jezusu in njegovi zapuščini, ki ni bila zlorabljena nič manj.

***

Esad Babačić: Banda

Banda je v hokejskem žargonu ograda, ki obdaja ledeno ploskev. Banda so tudi hokejisti, člani istega moštva, ki so mu brezmejno pripadni. Esad Babačić izhaja iz socialnega obrobja, pred tridesetimi leti je bil pevec pri novovalovski skupini Via ofenziva in njihovih nastopov moja banda ni zamujala. Zdaj je napisal knjigo o hokeju, mojem najljubšem športu. Zato sem jo vzel v roke z velikimi pričakovanji. Žal v glavnem niso bila izpolnjena. Najboljši sta poglavji o Matjažu in Anžetu Kopitarju, ki sta prav gotovo fenomen v vsakem merilu.
"Banda" je posvetilo generacijam slovenskih hokejistov, ki so gradili pot do uvrstitve naše reprezentance na olimpijske igre v Sočiju. Večini od njih izjemni uspehi v športu niso prinesli niti spodobne eksistence po zaključku kariere: slovenski reprezentanti v hokeju na ledu so postali brezposelni, priložnostni prodajalci hitre hrane na ulici, vratarji, pomivalci avtomobilov... . Knjiga za tiste, ki jih zanima ne preveč lepo ozadje ne najbolj perspektivnega, a za mnoge edinega športa.

****

Camilla Lackberg: Čuvaj svetilnika

Camilla Lackberg je ena najbolj uspešnih švedskih pisateljic psiholoških kriminalk, njene knjige so prevedene v 38 jezikov. Čuvaj svetilnika je njen sedmi roman. Zgodba se dogaja v Fjallbacki in na otoku z imenom Sivi otok v njeni bližini. Na otok se zateče mlado dekle s svojim otrokom. Kmalu zatem v Fjalbacki najdejo truplo mrtvega moškega, ustreljenega v njegovem stanovanju. Nihče ne pozna razlogov za njegovo smrt, saj je bil pokojni zelo umirjen in med sodelavci in znanci zelo priljubljen. Umor

raziskuje policijski inšpektor Patrik Hedstrom. Zgodba se dodatno zaplete, ko v bližini doma umorjenega najdejo zavoj kokaina, na katerem so njegovi prstni odtisi. Ali je mogoče, da bi bil moški, o katerem nihče ne more reči nič slabega, povezan s kriminalnimi združbami?

Preberite napeto zgodbo in izvedeli boste.

Prebrala sem vsa dela Camille Lackberg od Ledene princese naprej in vedno znova me navdušijo. Priporočam branje po letnicah nastanka romanov, saj si dogodki, ki spremljajo posamezne zgodbe, kronološko sledijo.

*****

Ken Follett: Propad velikanov

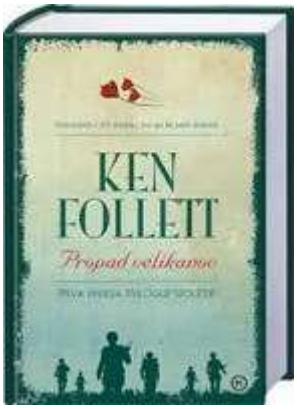

Propad velikanov je prvi del zgodovinske trilogije Stoletje. Knjiga opisuje obdobje od leta 1911 do 1924. V romanu se usodno prepletajo življenja in usode petih družin z različnih koncev sveta – valižanske delavske, angleške aristokratske, nemške diplomatske, družine ruskih bratov in ameriške družine ruskih priseljencev. Povezujejo jih stranski liki in številne resnične zgodovinske osebnosti. Zgodba se začne na dan, ko v Londonu okronajo kralja Jurija V. Med glavnimi junaki se spletejo mnoge vezi, ki se skupaj povežejo z obdobjem zgodovine. In letos, ko je stota obletnica prve svetovne vojne, je ta knjiga kot nalašč, da jo preberemo.

Knjiga mi je bila všeč, ker sem ob njej ponovila svoje znanje o obdobju prve svetovne vojne, hkrati pa uživala v mojstrsko povezanih zgodbah iz življenja glavnih junakov.

*****

Ken Follett: Svetovna zima

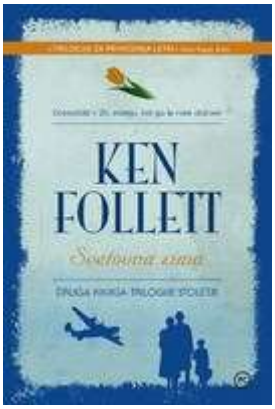

Je nadaljevanje prvega dela trilogije in se začne tam, kjer se prvi del konča, to je v letu 1933, ko v Nemčiji na oblast pridejo nacisti. Pisatelj je izvrsten v nizanju dogodkov in povezovanju usod glavnih junakov v času vzpona tretjega rajha, španske državljanske vojne in druge svetovne vojne. Kot zgodovinski roman ima knjiga tudi izjemno literarno moč. Težko čakam na prevod tretjega dela.

*****

John Green: Krive so zvezde

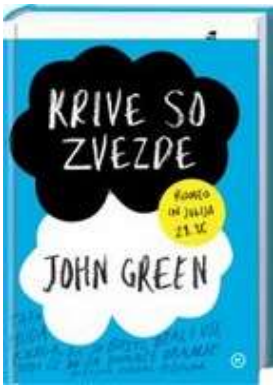

Je tankočutna zgodba o dveh mladih bolnikih z rakom, Hazel in Augustusu, in njuni ljubezni. Brez pomilovanja in z dobro mero humorja napisana zgodba o dogodivščinah dveh obsojenih na smrt v odličnem prevodu Boštjana Gorenca. Zaradi neizogibno tragične plati so zgodbo že poimenovali Romeo in Julija 21.stoletja in med najstniki je že dosegla kultni status. Po zgodbi pa je bil posnet tudi film. Toplo priporočam v branje tudi našim otrokom.

***

Terezija Justinek: Hotel s petimi zvezdicami – 1. knjiga

Malce drugačna knjiga kot sem jih navadno brala. Zelo enostavna pripoved, pri kateri sem čakala in čakala zaplet, pa ga nisem dočakala. Me je pa ravno to ves čas vleklo k branju. Knjiga govori o Zofki, ki izgubi službo, ker se pojavijo govorice, da je šefova ljubica. Ker mora preživeti, se odloči, da si bo denar služila z nabiranjem borovnic. Na Pohorju, kjer jih nabira, sreča postavnega kmeta Albina. Zaljubita se in postaneta par. Zgodba pripoveduje o vsakodnevnemu delu na kmetiji, pri katerem mu Zofka pomaga, on pa njej pri nabiranju borovnic. Ko ugotovijo, da je bila afera s šefom izmišljena, jo sprejmejo nazaj na delo, vendar še vedno pridno nabira borovnice, ki so tudi rdeča nit pripovedi, ker si s tem pridno služi denar, v to pa prepriča tudi bližnje prijatelje.

*****

Kate Quinn: Ljubica Rima

Tea, osirotela hčerka rimskega legionarja in sužnje iz Judeje, se je kmalu naučila, kako preživeti v krutem rimskem svetu. Občutila je prav vse oblike nasilja, še preden je spoznala najbolj surovega gladiatorja Arija in se zaljubila vanj. A njuna zveza, polna nežnosti in razumevanja, je bila kmalu ogrožena in pretrgana, saj je ljubosumna gospodarica Lepida Polija Teo prodala za delo v javni hiši. Tu se ji rodi Arijev otrok in tako je izgnana iz javne hiše. Medtem ko Lepida kot z marionetami upravljala s svojim možem in njegovo družino, je Tea postala izobražena pevka z umetniškim imenom Atena in pela rimski aristokraciji. Ko je nanjo vrgel oči še sam cesar, hrabri in karizmatični Domicijan, se je znašla v svetu izprijenosti in pogube, v mreži svoje preteklosti. Čeprav se je cesar čutil ogroženega od vseh strani, se je zavedal, da največjo nevarnost zanj predstavljajo njegovi najbližji – tudi Tea, ki so ji dali vzdevek Ljubica Rima.
Menim, da lahko skozi to knjigo dobro spoznamo Rim v prvem stoletju našega štetja. To je bil svet strasti, izdaj in pogube. Hkrati lahko spremljamo zgodbo Lepide, ki je rojena v bogati družini, in zgodbo sužnje Teje. Ta knjiga je zelo zanimivo čtivo za vse, ki želijo zgodovino Rima zaužiti na malo lažji način. Zelo pa mi je bilo všeč, da je v knjigo vpeljana tudi latinska beseda.

****

Veronica Roth: Razcepljeni

Šestnajstletna Tris je pred najpomembnejšo odločitvijo v svojem življenju. Odločiti se mora, kateri od petih skupin želi pripadati. So to nesebični Asketi, med katerimi je odrasla in katerim pripada tudi njena družina, pogumni Herosi, vedoželjni Eruditi, odkritosrčni Veritisti ali ljubeči Agapejci. Odloči se za Erose, kljub razceplenosti. Kolebala je med Asketi in Erosi. V razdeljeni družbi, kjer se mora posameznik prilagoditi in podrediti ločini, Tris ne najde svojega mesta. Zato se, neomajna in drzna, sama poda v svet, odločena, da ugotovi, kam zares spada. Zdi se ji, da v svojem novem, krutem življenju ne more zaupati nikomur, pa vendar jo nekaj nezadržno vleče k fantu, ki ji predstavlja tako grožnjo kot zaščito. A

najtežja odločitev jo še čaka, ko se more odločiti, ali bo rešila življenje svoje ločine ali pa bo rešila svojo asketsko družino.
Knjiga spada med znanstveno fantastiko. Je zelo nepredvidljiva, skoraj nič ne moreš ugotoviti vnaprej in je dobro branje, če se želiš odklopiti od realnosti. Govori o tem, da smo sami odgovorni za svoje odločitve in da nekaterih ni lahko na koncu izpeljati do konca.

****

Lauren Oliver: Pandemonium

Je drugi del trilogije Delirium.
Zgodba govori o Leni Hathaway, ki živi v svetu, kjer se ljubezen smatra kot povod za vse svetovno gorje, zaradi česar mora vsak posameznik po dopolnjenem 18. letu starosti prestati postopek, s katerim znanstveniki ljubezen v človeku izničijo. V prvi knjigi je Lena spoznala Alexa, se odrekla zdravilu in z njegovo pomočjo zbežala v divjino, kjer naj bi našla somišljenike – »invalide«, ki se takšni manipulaciji s človekovim telesom in duhom organizirano upirajo. V drugi knjigi, ki spretno krmari med poglavji, naslovljenimi »Takrat« in »Zdaj«, pa pod vodstvom izkušenih invalidov spoznavamo postopno odraščanje Lene v upornico, ki počasi preboleva Alexovo smrt in se »zdaj« ponovno zaljubi v fanta, ki je osrednji lik v boju proti *amor delirii nervosi,* torej ljubezni. Kljub temu je Lenin novi dom poln spletkarjev, lažnivcev in morilcev. Morda celo bolj brezčuten kot svet, ki ga je poznala prej.
Knjiga je polna napetosti, iz katerega žarijo uporništvo, prepovedana ljubezen in prve iskre revolucije, ki se v tretjem delu Rekviem tudi uresniči. Gre za sproščujoče branje in če imate radi znanstveno fantastiko, je to knjiga za vas.

*****

Janko Kersnik: Jara gospoda

Dogajanje je postavljeno v vas Groblje, kamor pride nov sodnik Andrej Vrbanoj. Adjunkt Pavel in notar Valentin sodnika poznata še iz dijaških let. Pred 15 leti sta z Vrbanojem na nekem izletu doživela neljub dogodek v ljubezenski igri z učiteljico Orlovo Julko. Ljubosumen Andrej je napadel Pavla, ki je šel z Julko, ona pa je potem šla z drugim. Novega sodnika vsi vaščani prijazno sprejmejo, posebno Pavel in Valentin. Novi sodnik Andrej se nastani v Kračevi gostilni, kjer streže Ančka - Kračeva rejenka. Mnogim je v zabavo, med drugimi se tudi Pavel rad šali z njo. Vendar pa mu ne pride niti na misel, da bi se z njo oženil, že zaradi njene izobraženosti. Novi sodnik se z Ančko čez pol leta poroči. Vendar zakon ni srečen. Pavel zaradi nekakšnega rivalstva z Andrejem začne osvajati Ančko. Ančka začne varati Vrbanoja, vendar pa on zaradi prezaposlenosti ne opazi. Iz anonimnega pisma, ki so ga spisale trške gospe, Andrej izve za ženino nezvestobo. Vrbanoj zapusti Ančko in Groblje, za tem pa Ančko zapusti tudi Pavel. Deset let kasneje je Pavel sodnik nekje na Štajerskem, Vrbanoj pa svetovalec v nekem manjšem mestu v okrožju. Zaradi prosjačenja pred Pavla pripeljejo izčrpano žensko, v kateri prepozna Ančko in se zave svoje krivde. Kljub vsemu jo po zakonu obsodi na tri-dnevni zapor. Ančka po dveh dneh umre. Za pogrebom gre samo Pavel.

Knjiga nam je bila določena za domače branje, zato knjige nisem vzela v roke z vsem veseljem. A kljub temu sem v knjigi videla veliko resnice in dogodkov, ki se dogajajo še danes. Knjiga me je presunila, saj se mi zdi, da je zelo revolucionarna. Govori o pokvarjenosti meščanskih ljudi in kako sta dva prijatelja iz objestnosti, uničila kmečko delovno dekle.

*****

Arto Paasilinna: Dedu za petami

Ded Verner nepričakovano zapusti dom in se odpravi na daljše potovanje. Avtoritativna žena, čeprav vajena njegovih odhodov, pošlje za njim vnuka Augusta. Smola za babico je, da se v Augustu pretaka dedova kri, in ko mu je ta za petami, se mu ne mudi več domov.

V lahkotnem romanu spoznavamo kopico prijetnih dogodivščin, ki jih Paasilinni niza na svojstven način. Lahkotno in preprosto pripovedovanje nas popelje po Skandinaviji, Angliji in Franciji. Med branjem se ne smemo ustavljati ob lahko rešljivih zapletih, temveč moramo zgolj uživati ob simpatičnih pripetljajih dveh pohodnikov.

Lahkotno in simpatično branje za sproščeno popoldne.

*****

Zoran Milivojević: Ulovimo ljubezen

Knjiga je zbirka priljubljenih kolumn Zorana Milivojevića, dr.med., psihoterapevta in supervizorja ter predavatelja na univerzi Sigmunda Freuda na Dunaju o ljubezni in odnosih. Ke me osebno zelo zanimajo čustva, odnosi med ljudmi in vse, kar je povezano s tem, sem izbrala omenjeno knjigo in jo z velikim zanimanjem prebrala. Zaljubljenost, dvorjenje, iskrenost, vzporedne zveze, razočaranost, ljubosumje, privlačnost... vse to so teme, ki jih avtor skuša razložiti na razumljiv in svojstven način.
Knjigo bi priporočala vsem, ki iščejo odgovore na morebitna vprašanja o svojem odnosu s partnerjem ali katerokoli drugo osebo. Marsikatera misel mi pomaga, da svoj osebni razvoj skušam usmeriti k ciljem, ki so uresničljivi.

****

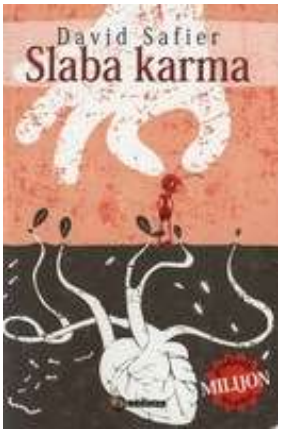

David Safier: Slaba karma

Smešna in zabavna zgodba o onostranstvu in reinkarnaciji: priznana televizijska voditeljica v spletu nenavadnih okoliščin umre in v onostranstvu spozna koncept karme in reinkarnacije, ponovno se namreč rodi kot mravlja. Ugotovi, da mora zbrati veliko dobre karme, da bi se ponovno povzpela po reinkarnacijski lestvici in celotna zgodba nas vodi skozi komične zaplete ob teh njenih prizadevanjih v različnih življenjih in v obliki različnih živali.
Knjiga je primerna za bralce različnih starosti, ki si želijo le malo sprostitve in branja, ki ne zahteva miselnega napora.

***

Ivo Andrić: Jelena, ženska, ki je ni

Knjiga devetih krajših in daljših novel na tematiko ljubezni. Vsaka novela se na drugačen način približa ljubezni, večinoma pa gre za nesrečne in neuresničene ljubezenske zgodbe, s katerimi se najverjetneje lahko poistovetimo vsi.
Različne novele se dogajajo v različnih zgodovinskih obdobjih in nam tako nudijo vpogled tudi v način življenja in razumevanje ljubezni v vsakem posameznem času, od turške nadvlade v Bosni pa vse do sodobnega časa.
Knjiga zagotovo ni primerna za povprečnega bralca in bi jo priporočila le nekomu, ki pozna Andrićev prepoznavni stil in mu je všeč. Gre namreč za zelo podrobno opisovanje vsakega dogodka, vseh oseb in nasploh celotnega dogajanja, pojavlja se veliko oseb in posledično veliko imen, potrebno bi bilo poznavanje bosanske geografije, povrh vsega pa Andrić piše v nekakšnem arhaičnem jeziku, uporablja veliko zastarelih izrazov.

***

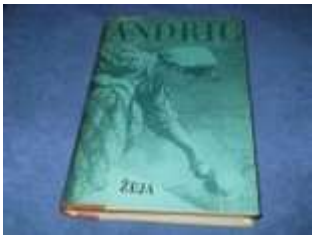

Ivo Andrić: Žeja

Zbirka desetih novel, ki pripovedujejo različne zgodbe. Večina jih je tematsko povezanih, govorijo namreč o življenju bratov v redu frančiškanov v samostanu v času turške nadvlade v Bosni, vsaka zase pa govori o drugačni temi. Preostale novele pa med seboj niso povezane niti se ne dogajajo v istem časovnem obdobju, zadnja se recimo dogaja skoraj v sodobnem času.
Knjiga ni primerna za sproščeno popoldansko branje, avtor podrobno opisuje vse dogajanje in osebe, veliko je malenkosti in pri tem uporablja zastarele izraze.

***

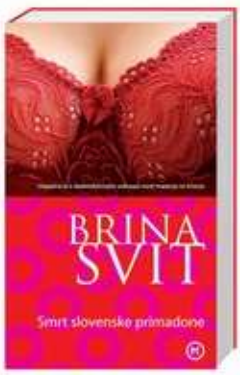

Brina Svit: Smrt slovenske primadone

Roman govori o čudnem prijateljstvu med francoskim novinarjem neke revije in slovensko operno zvezdo Leo Kralj, ki zaslovi v kratkem času in si podredi evropsko kulturno smetano. Diva pa v zasebnem življenju skriva veliko skrivnost, ki jo počasi začne tudi uničevati, njen odnos z materjo je namreč vse prej kot ljubeč.
Roman bi priporočila čisto vsakemu bralcu, mogoče bolj nekomu, ki ima malo vpogleda v operno znanje in ga to tudi zanima.

****

Sue Monk Kidd: Skrivno življenje čebel

Zgodba o štirinajstletnici Lily, ki živi z očetom in gospodinjsko pomočnico, črno »nadomestno materjo« Rosaleen. Po spletu okoliščin se Lily in Rosaleen znajdeta na begu pred policijo, po sledeh dekličine pokojne matere se zatečeta k trem temnopoltim čebelarskim sestram. Zgodba se odvija v

šestdesetih letih v Južni Karolini in je poleg klasičnih motivov o prijateljstvu, ljubezni, vezi med materjo in hčerjo ter upanju polna tudi rasnih momentov. Knjiga je tako zabavna kot je navdihujoča, tako dramatična kot je v nekaterih momentih smešna, predvsem je pa zelo nenavadna, kar je v poplavi enakih zgodb osvežujoče. Priporočila bi jo vsem, ki so željni malo drugačnega romana, ter vsem, ki so bodisi polni upanja bodisi pa to želijo biti.

****

Polly Williams: Njami mami

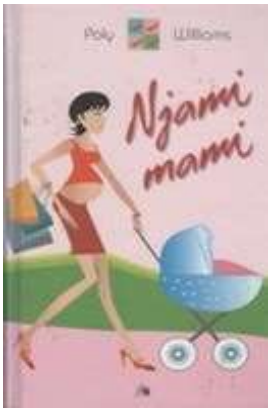

Amy je tridesetinnekajletna novopečena mamica, ki se še ni popolnoma znašla v novi vlogi, ni se še namreč sprijaznila z dejstvom, da ni več neodvisna ženska ter da ji tempo življenja po novem narekuje dojenčica. Njeno družabno življenje je razpeto med dve skrajnosti: na eni strani klub mamic, ki so se popolnoma podredile materinstvu in ga dojemajo na neki duhovni ravni, na drugi strani pa klub samozavestnih modernih mamic, ki se v ničemer ne podrejajo in še naprej živijo staro življenje (manikure, pedikure, kozmetičarke, joga tečaji, botoks, nakupovanje). Materinstvo pa na dan ne privleče zgolj nesamozavesti in kompleksov, ampak številne zaplete v partnerskem odnosu.
Zgodba bi lahko bila čisto tipična pocukrana zgodba o stilski in miselni preobrazbi mlade mamice, če ne bi v določenih trenutkih presegla ta okvir z izjemno humornimi in predvsem resničnimi opazkami glede nosečnosti in začetnega obdobja materinstva. Zgodbo bi priporočila vsem, ki so naveličani klasičnega olepševanja in romanticiranja nosečnosti in materinstva, in ki si želijo malo bolj realne predstave o vseh težavah in krizah, ki jih to obdobje prinaša.

***

Jane Costello: Hočem te nazaj

Zabaven roman o izgubljeni in na novo najdeni ljubezni, o prijateljstvu in družini, o stvareh, ki jih poznamo vsi.
Samantha in Jamie veljata za popoln par in čeprav sama nista popolna, sta prepričana, da sta popolna drug za drugega. Jamie kljub temu naredi napako in se odloči oditi, saj je naveličan življenja na enem mestu in dela v službi, ki jo sovraži, zato rezervira enosmerno vozovnico za Južno Ameriko. Sam ve,da je Jamie razdvojen in ima tri mesece časa, da ga prepriča, naj ne gre, zato s prijateljicami skuje pretkan načrt, da bi ga dobila nazaj. Zgodba nas popelje skozi smešne pa tudi žalostne zaplete in razplete, ki jih povzroči ta načrt, na koncu pa se Sam vpraša, če ga sploh še želi nazaj.
Knjiga je po mojem mnenju primernejša za bralke, gre namreč za tipičen ženski roman, ki ne zahteva kritičnega branja, ampak nam omogoči sprostitev in romantičen umik iz realnosti.

*****

Gordana Kuić: Vonj po dežju na Balkanu

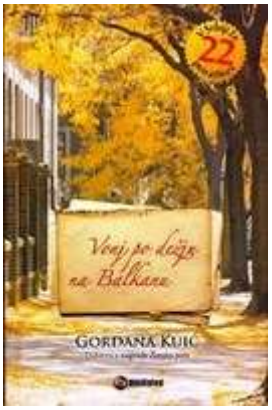

Roman pripoveduje zgodbo neke judovske družine s sedmimi otroki iz Sarajeva, ki se začne nekaj dni pred začetkom prve svetovne vojne z ubojem nadvojvode Ferdinda v Sarajevu, in konča ob koncu druge svetovne vojne. Vsaka izmed petih hčera je imela posebno in drugačno zgodbo, ki je bila za tiste čase predmet začudenja, negodovanja ali odkritega nasprotovanja. Nina se je poročila s pravoslavcem in ni imela otrok, Klara se je poročila s katolikom in ostala sama z dvema otrokoma v tujini na robu preživetja, Riki se je kot najstnica odpravila študirat balet in v Beogradu uspela kot primabalerina, Blanki se je znašla v brezupni zvezi s pravoslavcem brez obetov za poroko.
Roman je poln motivov družinske ljubezni, ljubezni in ljubezenskih razočaranj, vprašanj o ohranjanju identitete, običajev in tradicije, poleg tega pa odlično prikaže politično, versko in kulturno dogajanje v Jugoslaviji. Knjigo bi priporočila praktično vsem, ne samo zaradi zanimive, poučne in navdihujoče vsebine, temveč tudi zaradi mojstrskega pripovedovanja. Že dolgo nisem bila nad kakšno knjigo tako navdušena.

****

Dan Brown: Digitalna trdnjava

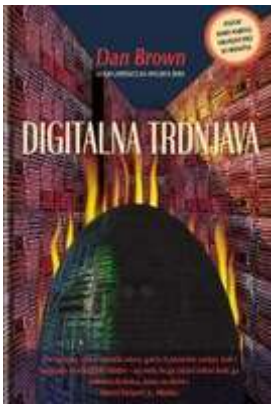

Amerika je za prisluškovanje elektronski pošti izdelala napravo TRANSLTR, ki jim je omogočila praktično neomejeno prisluškovanje in filtriranje celotne elektronske pošte, ki jo pošiljamo po svetu. In za povrhu še popolnoma neopaženo. Dokler ni superračunalnik naletel na kodo, ki je ni mogel razbiti. Koda, imenovana Digitalna trdnjava, je računalnik obremenila za več dni in delo v agenciji za nacionalno varnost je zastalo.Na pomoč so poklicali največjo strokovnjakinjo za kriptografijo, Susan Fletcher, in njenega zaročenca, Davida Beckerja. Susan mora razbiti to kodo, David pa slediti njenemu iznajditelju Tankadu, bivšemu zaposlenemu v NSA. Preden Tankado v Španiji umre za srčnim napadom, odda svoj prstan, kjer je zapisan ključ za razbitje kode, naključnemu turistu. David sledi prstanu, njemu pa sledi najeti morilec Hulohot. Morilca je najel skrivnosti North Dakota, Tankadov partner, ki ga žene pohlep. Težave pa se pričnejo tudi znotraj NSA. Tehnik Chartrukian je ubit, ko preiskuje, zakaj je vodja projekta TRANSLTR Strathmore pravzaprav spustil Digitalno trdnjavo mimo vseh varnostnih filtrov. Njegova smrt poškoduje hlajenje naprave. V dogajanje se vmeša še kriptograf Hale, ki naj bi bil priča nasilni smrti Chartrukiana. Njegov slednik namreč ugotovi, da sta North Dakota in Tankado pravzaprav ena in ista oseba. V vsej zmešnjavi dogajanja, ki je pravzaprav značilna za vsa Brownova dela, se kmalu ne ve več, kdo je pravzaprav morilec in kdo žrtev. Šele proti koncu knjige se pričnejo pravi motivi vpletenih oseb razpletati in razjasnjevati. Izkaže se, da nihče ni tako nedolžen, kot se zdi na prvi pogled.

*****

Dan Brown: Izgubljeni simbol

Knjiga Izgubljeni simbol razkriva svet skrivne družbe prostozidarjev. Glavni akter dogajanja je Robert Langdon, profesor simbologije, ki se na povabilo uglednega prostozidarja Petra Solomona znajde v Washingtonu, kjer naj bi imel svoje predavanje. Čeprav je povabilo prejel šele pred kratkim in v zelo nenavadnih okoliščinah, šele ob prihodu v predavalnico

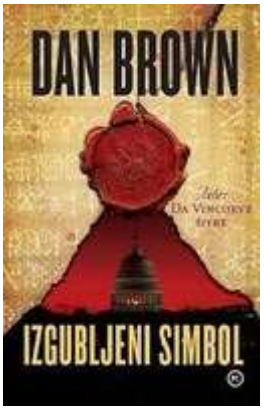

spozna, da so ga potegnili za nos. Predavalnica je namreč prazna, uglednih gostov ni nikjer. Zato pa se sredi avle na tleh pojavi odrezana roka Solomona, na katero so zapisani znaki prostozidarske lože in povabilo na skrivnostno pustolovščino. Ko Robert prejme klic, ki mu sporoča, da je njegov prijatelj Peter ugrabljen in da mu grozi smrt, se po sledeh prostozidarjev poda iskat izgubljeni zaklad. Časa je zelo malo, saj mora skrivnost prostozidarjev rešiti do polnoči. Glas osebe, ki je ugrabila Petra, mu namreč ukaže, naj do takrat prinese skriti zaklad prostozidarjev, ključ do spremembe v boga. V lasti ima dva kosa posebne prostozidarske piramide, v katere šifrah se skriva zemljevid do zaklada. A prostozidarji so se resnično potrudili, da so svojo skrivnost več stoletij ohranili nedosegljivo. Pri reševanju skrivnosti so mu v veliko pomoč ljudje, ki jih je to noč spoznal, vseeno pa brez njegovega teoretičnega znanja in načina razmišljanja uspehov ne bi bilo. Čas pa neusmiljeno teče in kmalu pride trenutek, ko je potrebno samo, da se skrivnosti razkrije. Skrivnost se še ravno pravi čas razreši na presenetljiv način. Ta je, kot je napisano večkrat v knjigi, med nami stalno prisotna in jo srečujemo vsak dan.

*****

Harlan Coben: Odšel je za vedno

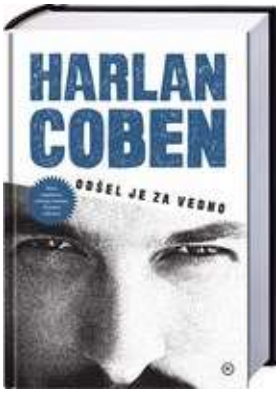

Glavni junak romana je Will Klein, ki mu mati na smrtni postelji zaupa, da je njegov brat Ken, za katerim se je potem, ko je bil pred enajstimi leti obtožen posilstva in umora Willovega nekdanjega dekleta Julie Miller, izgubila vsaka sled in je že marsikdo mislil, da ni več med živimi, dejansko živ. Ko pozneje v dvomih s svojim dekletom Sheilo (Rogers) brskata po materinih stvareh in izza ene njenih fotografij pokuka bratova, ki materinim besedam pritrjuje, se Will odloči, da bo stvari po dobrem desetletju prišel do dna, saj tudi obtožba brata kot morilca ni slonela na trdnih dokazih. Na videz trdna zveza s Sheilo pa je že naslednji dan postavljena na veliko preizkušnjo, saj dekle zjutraj izgine, in zgodba o bratu in Sheili se po čudnih poteh preteklih usod začne povezovati do sedanjih dni in razpletati do zadnje strani. V Kenovo izginotje pa je očitno vpleten tudi FBI, zato se Will odloči, da bo iskal sam. Na koncu pride do presenetljivega odkritja.

***

John Grisham: Zadnji porotnik

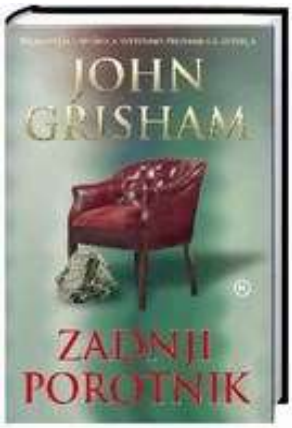

Leta 1970 je šel časopis Times Fordovega okrožja v stečaj. Kupil ga je, in s tem rešil pred propadom mladi novinar Willie Traynor. Življenje v mirnem mestecu je prekinilo posilstvo in umor mlade samohranilke z dvema otrokoma Rhode Kassellaw, ki ga je zagrešil Danny Padgitt. Bil je član družine Paddgitov, ki so živeli na otoku in se ukvarjali z nezakonitimi posli. Danny je bil prvi izmed svoje družine, ki so ga kdajkoli aretirali. Willie Traynor je s članki o umoru in sojenju časopisu zopet zagotovil številne naročnike, a si je s tem nakopal sovraštvo Paddgitove družine. V sodnem postopku so Dannya Paddgita spoznali za krivega, vendar ga zaradi nesoglasja dvanajstčlanske porote niso obsodili na smrt, temveč le na dosmrtni zapor. Še pred obsodbo pa je poroti zagrozil, da jih bo vse pobil, ko se vrne iz zapora. Mladi novinar je poskrbel, da je časopis postal slaven in je z njim začel tudi pošteno služiti. Spoprijateljil se je z edino

temnopolto članico porote, gospo Callie Ruffin, ki je imela osem otrok. Vsak četrtek je hodil k njej na kosilo, kjer sta se pogovarjala o njeni družini, kuhanju ... Vsakič mu je tudi izročila seznam napak, ki so se pojavile v časopisu. Zgolj po devetih letih je bil morilec Danny Paddgit iz zapora odpuščen zaradi vzornega vedenja. Kmalu zatem sta bila umorjena dva porotnika, ki sta ga obsodila. Vsi so bili prepričani, da za tem stoji Danny, saj jim je v sodnem postopku grozil. Ko so ga pripeljali pred sodišče, pa je bil umorjen tudi on. Krivec za ta umor in tudi umora dveh porotnikov je bil Hank Hooten, odvetnik, ki je pomagal tožilcu Erniju Gaddisu pri obtožbi Paddgita. Trpel je za shizofrenijo, poleg tega pa je bil zaljubljen v Rhode Kassellaw in je zameril poroti, da morilec ni bil obsojen na smrt. Na koncu je Willie Traynor za 1.5 milijona dolarjev prodal časopis, Callie Ruffin pa je umrla zaradi srčnega napada.

*****

Arto Paasilinna: Prikupna struparka

Zgodba pripoveduje o vdovi po polkovniku, gospe Linnei Ravaski, ki živi na videz zadovoljno upokojensko življenje na vasi v lepi hiški z vrtom. Toda vsakega prvega v mesecu, ko dobi pokojnino, pride na obisk njen nasilni nečak Kauko Nyyssonen s pajdaši in ji pobere denar. Potem jo prisili, da napiše oporoko, v kateri bo dedič seveda Kauko. Zgrožena Linnea pobegne in se zateče v Helsinke k prijatelju zdravniku Jaakki Kivistu. Linnea zasluti, da ji Kauko streže po življenju, zato se odloči, da si bo pripravila strup za samoobrambo. Niz komičnih dogodkov poskrbi za to, da zlikovce doleti pravična kazen, ne da bi Linnea koga naklepno umorila.

*****

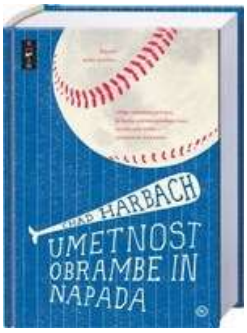

Chad Harbach: Umetnost obrambe in napada

Roman se odvija na kolidžu Westish, kjer se dramatično zapletejo, prepletejo in razpletejo usode bejzbolskih športnikov in nekaterih njihovih bližnjih. Drama se začne v trenutku, ko se talentiranemu igralcu Henryju Skrimhanderju ponesreči povsem rutinski met, s čimer začenja zgubljati svojo prigarano športno zanesljivost. Hiša iz bejzbolskih kart se s tem začne podirati, te pa začenjajo padati na vse, ki so povezani z njim. Knjiga je napisana tekoče in zelo berljivo. Zgodba opisuje odnose med soigralci, sostanovalci, očetom in hčerjo, ravnateljem kolidža in učencem, ravnateljevo hčerko in igralcem bejzbola, med prijatelji, ki se medsebojno usodno prepletejo. Gre za zgodbo o prijateljstvu, ljubezni, starševstvu, športu, o prilagajanju in razumevanju.
Priporočam vsem, ki imajo radi zanimive zgodbe iz vsakdanjega življenja. Po prebranih prvih 100 straneh te zgodba posrka vase.

***

Sarah Waters: Žeparka

Roman se dogaja v mrakobnem londonskem predelu na ulici Lant in v blodnjakih graščine Briar, v zlovešči senci ječe in norišnice, ob hladnih okljukih reke Temze. Glavni junakinji, Susan Trinder in Maud Lilly, sta

hkrati prvoosebni pripovedovalki zgodbe o ljubezni, ki se vzpne nad hudobijo sveta.
Sue (prvo dekle) na kratko opiše svoje otroštvo; po materini smrti (oče itak neznan), ki so jo obsodili na smrt in obesili, je za deklico skrbela rejnica vse do odraslosti. Rejnica je skrbela za mnoge druge otroke, vendar pa se je Sue posebej posvečala. Rejništvo je bilo samo krinka, saj se je družina ukvarjala s krajami in tako vzgajala tudi rejence. Malo pred njenim osemnajstim rojstnim dnem družino obišče družinski prijatelj. Pokazala se je izjemna prilika na hitro obogateti. V nekem podeželskem dvorcu živi učenjak s svojo nečakinjo, ki je dedinja velikega bogastva. Bogastvo pa bo njeno šele, ko dopolni 18 let in ko se poroči. Ta družinski prijatelj bi osvojil to dekle, Sue pa bi mu v tem pomagala, bila bi spletična temu dekletu. Takoj po poroki bi nevesto proglasili za duševno bolno, jo spravili v umobolnico, premoženje bi pa ostalo. Nagrada Sue za sodelovanje je mamljiva, zato se odloči za to igro, drugega ji pa itak ni preostalo. Potem Sue opisuje življenje v temačnem dvorcu ob čudaškem stricu znanstveniku, posebej rahločutno opisuje odnose med prebivalci dvorca, predvsem pa, ali se dedinja res zaljubi. Pokaže se, da ne, saj ima lezbična nagnenja, a za poroko in pobeg iz dvorca se kljub temu odloči, saj bi rada ubežala iz tega temačnega okolja, kjer ji stric vse odreja in kjer mora vsak dan delati zanj v knjižnici, ko pa dobi stric obiske visokih gospodov, jim mora brati iz knjig. Takoj po pobegu iz dvorca in poroki se vsi trije nastanijo v neki gostilni. Nevesti je ves čas slabo, zdravniki ugotovijo hudo duševno bolezen in svetujejo hospitalizacijo. Ko pa se pripeljejo do bolnice, zaprejo v umobolnico Sue, nevesto pa ženin odpelje.
Seveda se šele kasneje pokaže, zakaj tak preobrat. Iste dogodke zdaj opisuje drugo dekle, ki se sicer v zapeljivca ne zaljubi, narobe, boji se ga, a želja, da bi odšla v svet, v London, je prevelika, sploh pa ji ženin natrese kup laži, kakšno lepo življenje da jo čaka. Namesto tega jo odvede k družini, kjer je prej živela Sue. Tu ji povedo, da se je rodila v Londonu, revni tatici, ki so jo obesili, njo pa naj bi vzgajala rejnica. Takrat pa je v hišo prišla ena druga noseča ženska, ki je pobegnila od doma, iz bogate rodbine. Tu je rodila deklico, a kmalu po porodu umrla. Pred smrtjo je prosila, naj njenega otroka rešijo pred zasledovalci , ki so že skoraj prišli v hišo. Za svojega otroka ne želi, da bi rasel v mračnem okolju, tako kot ona sama, čeprav bi bila dedinja. Tako je rejnica sorodnikom umrle matere izročila drugega otroka, njo pa vzgajala kot svojo. Seveda za polovico dediščine. Prišel je čas plačila, prava dedinja je Sue, ki je zdaj v umobolnici.
Zgodbo nadaljuje Sue, ki ji, ko jo odpeljejo v umobolnico, ni nič jasno. Opisuje grozljive načine zdravljenja. Izhoda od tam ni, dokler ne dobi obiska. Nekdo od služinčadi iz stričevega dvorca nekako izve, da je njihova gospodarica in dedinja zaprta v umobolnici in jo pride obiskat. Seveda vidi, da je zaprta Sue in pomaga ji, da pobegne, oba skupaj se napotita v London. Iz rejničine hiše poizkuša pobegniti tudi dekle iz dvorca, a se vrne. Vsi skupaj se znajdejo v rejničini hiši, po prerekanju pride do umora, rejnica pa mora v zapor.

*****

Carlos Ruiz Zafon: Igra angela

Glavni junak zgodbe je mladi David Martin, ki se mu ponudi priložnost, da za časopis napiše kratko zgodbo, ki mu odpre vrata v svet pisateljev, a kmalu postane pisec pogrošnih romanov. Toda skrivnostni francoski založnik je prepričan, da je Martin sposoben napisati dober roman. Da mu ponudbo, ki je mladi na smrt bolni Martin ne more zavrniti. Njegovo življenje se spremeni, saj je sklenil pogodbo s hudičem. Preseli se v zloveščo hišo, ki skriva mnoge skrivnosti. V njegovo bivanje vstopajo novi ljudje, spozna temno stran življenja in svet skrivnostnih umorov. Za francoskega založnika bo napisal knjigo, ki bo imela moč, da spreminja srca in um. Nekakšno novo biblijo. Ugotovi, da sta knjiga in mračna preteklost hiše povezani. Knjiga je napisana v berljivem jeziku, v njen se pojavlja polno zanimivih misli, ki bi si jih veljalo zapomniti. Ker sta mi bila stil pisanja in sama zgodba zelo všeč, sem takoj prebrala še ostali dve knjigi tega pisatelja, izdani tudi pri nas: Senca vetra in Ujetniki nebes, ki se lahko bereta kot nadaljevanje ali kot samostojni knjigi.

*****

Carlos Ruiz Zafon: Senca vetra

Gre za zgodbo v zgodbi. Okvirna zgodba pripoveduje o mladem fantiču, ki ga oče v delčku svoje vzgoje in vpeljave v zrelo kulturno družbo v Barceloni popelje na pokopališče knjig, kjer ta fantič, Daniel, dobi priložnost,da si v skrbništvo izbrere knjigo. Naključje je, da je izbral knjigo Senca vetra avtorja Juliana Caraxa. Daniel knjigo prebira, pomaga v očetovi knjigarni, odrašča skozi najstniške pripetljaje in se začenja vpletati v raziskavo avtorja Juliana, ker ga začnejo zanimati ostala dela tega avtorja. Tu se začenja zgodba o Julianu, njegovemu času in njegovi usodi. Njegovih ljubeznih, krutemu očetu, begu v Pariz in njegovem pisateljskem življenju. In kmalu se začenjata zgodbi prepletati. Zaradi usode Juliana, njegove preteklosti in tudi moralno popolnoma upravičenih grehov, ki jih je storil, se v končni fazi tudi Daniel znajde v škripcih. A se na koncu tudi ostareli Julian na nek način odkupi Danielu. In ta slednji njemu nazaj.

****

Carlos Ruiz Zafon: Ujetnik nebes

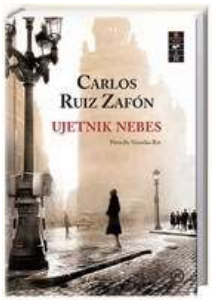

Gre v bistvu za tretji roman iz cikla Pokopališče pozabljenih knjig, ki se je začel s Senco vetra in predzgodbo Igra angela.
Barcelona, pred božičem leta 1957. V slabo obiskani knjigarni Sempere in sinovi se oglasi neznanec in kupi najdragocenejšo knjigo, redki izvod Grofa Monte Crista. Presenečenemu Danielu Semperu naroči, naj knjigo izroči sodelavcu in prijatelju s posvetilom »Za Fermína Romera de Torresa, ki se je vrnil od mrtvih in ima ključ od prihodnosti«. Fermínova zamolčana zgodba nas prestavi v najbolj mračna leta Francovega režima in v strah odeto Barcelono. Daniel pa se giblje v svetu petdesetih let 20. stoletja, ko v Barcelono začneta prodirati svetloba in upanje na boljše časa. A oba zasleduje preteklost, ki jo morata razčistiti.
To odpre mnogo vprašanj in za seboj potegne Danielovo zasledovanje skrivnostnega tujca, kar ga povleče na potovanje v temno špansko polpreteklost Francovega režima in razkrivanje prave identitete ljudi, ki so mu najbliže. Daniel pa mora razrešiti še eno skrivnost, ki jo ima pred njim Bea, zdaj njegova žena, s katero imata sina Juliána. Daniel namreč ugotovi,

da naj bi se iz neznanega razloga Bea v hotelu Ritz kmalu sestala s svojim nekdanjim zaročencem. Na dan predvidenega srečanja Daniel ne zdrži in kar sam odide tja ter se sooči z novimi nepričakovanimi dogodki.

*****

Richard Llewellyn: Kako zelena je bila moja dolina

Knjiga za tiste, ki smo težko in neizprosno rudarsko življenje okusili na svoji koži. Moj oče je bil namreč rudar. Skozi Llewellynovo pripoved sem podoživljal svoje rudarsko otroštvo, če smem tako reči. Zgodbo pripoveduje deček med devetim in štirinajstim letom starosti, ki je imel to srečo, da mu ni bilo treba v rudniške jaške, ampak je našel rešilno bilko v izobrazbi. Odlični branje, če slučajno niste gledali tudi filma.

Adeline Yen mah: Falling Leaves

Intimna pripoved, pravzaprav podoživljanje življenjske poti junakinje, rojene v bogati kitajski družini v Tianjinu, in to leta 1937, ko so Hong Kong in Šangaj gospodarski in politično obvladovali Angleži. Potem pa so prišli rdeči zmaj, Mao Ze Dong in kulturna revolucija.
A to je le okvir. V srži je to zgodba o Pepelki in večni borbi pastorke za naklonjenost očeta in mačehe. Priporočam.
Prevoda nisem našel, bral sem jo v originalu. Avtorica je namreč v bistvu ameriško-kitajska pisateljica.

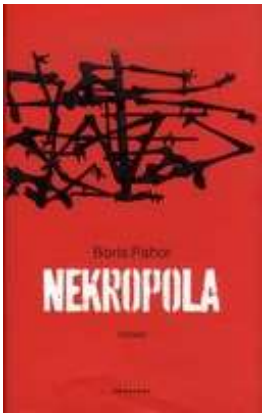

Boris Pahor: Nekropola

V letu mojega rojstva je izšla Pahorjeva avtobiografija. Opis ponovnega obiska medvojnega nemškega taborišča Natzweiler – Struthof v Vogezih v Alzaciji v Franciji. Proti koncu vojne so Nemci preživele pred zavezniškim napredovanjem preselili v Dachau. V taborišču je doživel in preživel vse strahote prisilnega dela zebrastih okostnjakov, na katerih so izvajali medicinske poizkuse, z njihovimi ostanki tozemeljskega bivanja kurili v krematorijskih pečeh ter zaplinjali žide in Rome. Avtor je v taborišču opravljal tudi delo tolmača in bolničarja. Vseskozi se sprašuje, ali je dovolj naredil za preživetje nekaterih njemu še posebej ljubih trpečih, ki so se mu prikradli v spomin v poglobljenih notranjih občutenjih. Nekatere resnice spoznava šele ob obisku muzeja, ko si ogleduje današnje razstavne eksponate in ob razlagi vodiča skupine turistov, ki se mu moteče približa vsake toliko časa.
Knjiga je spomin vsem 4341 dokumentiranim žrtvam taborišča in nadgradnja materialnega spomenika Necropole nationale du Stuthof ter belih križev, razporejenih okrog njega, ki so posvečeni francoskim žrtvam nacističnega razčlovečenja v drugosvetovni noriji.
»Manom vseh tistih, ki se niso vrnili«. (B. Pahor).

Karel Gržan: Čas prekratkih hlač

Avtor na hudomušen in edinstven način opisuje svoje mladostniško obdobje od osnovne šole do srednješolskih korakov v Celju. Skozi včasih komične dogodke se vseskozi ubada z (ne)odgovornostjo mladega človeka, odnosi šolskih prijateljev, učiteljev in staršev. Vsemogočno zagovarja očetovo trdno in modro držo pri reševanju mladostniških težav, hkrati pa tudi njegovo dopuščanje (samo)vzgoje, ki je povezana z brezpogojno ljubeznijo in močno avtoriteto. Vseskozi se je avtor v mladosti bogatil tudi z moralnimi avtoritetami svojih sorodnikov in znancev, ki so svojo harmonično duhovnost napajale v veri v dobro in v Boga v sebi. Tudi sam se je na koncu odločil razdajati božje poslanstvo, vse dokler ni zaradi izčrpanosti in razdanosti odšel v kraljestvo gornjesavinjskih gorskih vršacev, kjer danes ustvarja kot pisatelj. Nabirati novo energijo, tako kot v mladih letih.
Knjiga napotkov za življenje.
»Mladini najbolj potreba je modre šole za srečno življenje – učitelju čez vse potrebno znati šolo na pošteno življenje modro ravnati, kazati svojim učencem življenja srečno pot, jim vedoma praviti, česa držati svoje žive dni, da bodo srečno hodili. /.../ Kakor ljubo sonce zemljo oživlja, ki jo obsije, tako naj vsak učitelj šolo oveseljuje, v ktero pride.« A. M. Slomšek (v Čas …)

Janko Orožen: Zgodovina celjskega Sokola 1890–1940

Eden najplemenitejših raziskovalcev celjske zgodovine je v prvem delu zelo natančno opisal boj slovenskih fantov, združenih v telovadnem društvu Celjski Sokol, od ustanovne prireditve leta 1890 do začetka 1. svetovne vojne v takrat »nemškem Celju.« Predstavljen je natančen opis vodenja, števila članov, delovanja društva, ki je bilo v prvi vrsti namenjeno bujenju in ohranjanju slovenske narodne zavesti. V času med svetovnima vojnama je bila naloga društva nekoliko drugačna, saj smo se nahajali v lastni državi, Kraljevini Jugoslaviji. Sokolstvo je postalo vzor širšemu krogu ljudi, od kralja do podeželanov. Samo celjsko društvo je imelo čez 60 društev in čet. 2. svetovna vojna je pomenila zaton sokolstva, nova oblast mu ni bila naklonjena, ne v naši novi državi, ne v materi Češkoslovaški.

Janez Cvirn: Kri v luft! Čreve na plot! : Oris družabnega življenja v Celju na prelomu stoletja

Lani preminuli zgodovinar je v zanimivih prikazih predstavil družabno, gospodarsko, kulturno in politično podobo mesta Celja na pragu 20. stoletja. V ospredju so nacionalni boji med celjskimi Nemci in Slovenci, kjer so prvi do razpada monarhije obvladovali vsa prej omenjena področja življenja v mestu. Slovenski meščanski preboj se je dogajal že v 80-ih letih 19. stoletja, zato so se Nemci počutili ogrožene. Posledica je bila

organizacija ločenih zabavnih, kulturnih in političnih prireditev. V začetku 90-ih let je bilo v mestu 32 društev obeh nacionalnosti, leta 1911 pa samo slovenskih 46. Vse boljše gostilne in hoteli v mestu so bili v nemških rokah. Ker jih Slovenci niso smeli obiskovati, je prihajalo tudi do fizičnih obračunavanj. Te so se navadno končale v slovensko škodo, saj je bila oblast v mestu nemška ali nemškutarska. Središče slovenskega družabnega življenja v Celju je bil Narodni dom, kot povračilo so Nemci leta 1907 odprli Nemško hišo nasproti železniške postaje.
Čeprav je 1. svetovna vojna prinesla veliko gorja, pa je čas po njej zasidral na Slovenskem in v Celju slovenskega gospodarja.

*****

Bernhard Schlink: Bralec

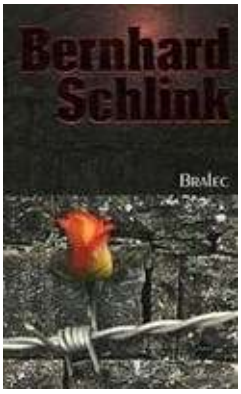

Roman Bralec se dotakne ljudi vseh generacij. Gre za preplet večih zgodb, od intimne ljubezenske zgodbe do opisa dogajanj v koncentracijskih taboriščih oz. do sojenja zaradi množičnih pobojev. Poudarjena je pomembnost branja in pismenosti pri razumevanju ljudi, ki se prepleta skozi celotno zgodbo. Roman ima neklasičen konec. Iz njega lahko povzamemo, da z branjem vzpostavljamo najlepše vezi, zato berimo veliko. Kdajkoli, kjerkoli, komurkoli.

*****

Randy Pausch: Zadnje predavanje

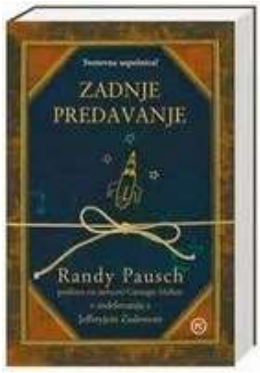

Knjigo priporočam vsem, ki so željni branja. Da veliko misliti in potrdi dejanja, da nekateri premalo cenijo to, kar imajo in preveč hrepenijo po tem, kar je nedosegljivo. Uspešnica uči, kako premagati ovire, pomagati drugim in nenazadnje, kar je najpomembnejše, da izkoristimo sleherni trenutek. Opisuje uglednega profesorja, ki izve, da ima tumorje na trebušni slinavki. Šteti so mu dnevi. Odloči se, da bo čimveč časa preživel z družino in da se bo odzval vabilu univerze ter pripravil svoje zadnje predavanje, kjer bo poudaril tisto, kar se mu zdi v življenju najpomembnejše. Več izveste v knjigi.

*****

Christopher Moore: Jagnje : evangelij po Focnu, Kristusovem prijatelju iz otroštva

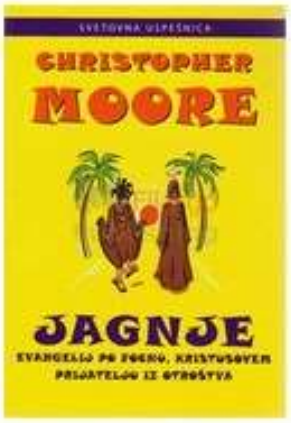

Kdor je prebral štiri evangelije se je vsekakor moral vprašati, kaj neki se je godilo z božjim sinom, preden je odrasel v moža. Odgovor lahko končno najdemo v evangeliju, ki ga je spisal Jezusov neločljiv prijatelj Focn, potem ko ga je v prav ta namen angel po 2000 letih obudil v življenje. Spisan je v tako dobri maniri žlahtne duhovitosti, da bodo ljubitelji satiričnih biserov in iskrivih dialogov pokali od smeha, ob tem pa tudi dovolj tankovestno, da ne žali verskih čustev.
Priporočam vsem, ki se znajo nasmejati domiselnosti Douglasa Adamsa ali pa mojstrstvu besednega zabavljaštva Kurta Vonneguta.

*****

Dušan Rutar: Ne, oči, ne!

Besede iz naslova so iz ust deklice, ko jo je oče pri desetih letih prvič posilil. Deklica ni literarni lik. Je resnična oseba, danes že odrasla ženska, ki si obupno prizadeva pokrpati koščke sesutega življenja. Pisma med njo in psihoanalitikom Dušanom Rutarjem, zbrana v tej knjigi, kakor tudi razmišljanja ob njih, niso prijetno branje. Avtor se zato upravičeno vpraša, zakaj bi takšno knjigo sploh kdo bral. Veliko udobneje je namreč pogledati proč ali se sprenevedati, da se za fasado normalnosti in urejenosti tudi v resnici vselej skriva sreča.
Deklico je oče posiljeval in psihično pohabljal dolga leta. Živela je v nepredstavljivem peklu in molčala, sama med neštetimi ljudmi in brez ene same osebe, ki bi prisluhnila "problematičnemu" otroku ter pozneje "težavni osebi".
Po obsegu zla, ki ga izpričuje, je njena izpoved res skrajna, hkrati pa je v mnogih pogledih še preveč vsakdanja ter zato toliko bolj strašljiva.

*****

Alessandro D'Avenia: Bela kot mleko, rdeča kot kri

Leo je fant v srednješolskem obdobju, ki si postavlja vprašanja, na katere ne pozna odgovorov in potrebuje močno oporo.
Zaljubi se v deklico Beatrice, ki zboli za levkemijo. V času njenega trpljenja jo Leo obiskuje, ji nudi oporo, daruje tudi kri in razrešuje mnoga vprašanja o smislu življenja. Pomoč in oporo Leo dobi pri profesorju zgodovine in filozofije in v ključnih trenutkih mu prisluhne tudi razumejoči oče. To je pripoved o vzponih in padcih v obdobju najstnikov še posebno srednješolcev in kako zahtevno je odraščanje.

****

Joanne Harris: Ženska v rdečih čevljih

To je knjiga, kjer se prepletajo zapleteni družinski odnosi, magija in nenavadni dogodki. Junakinje zgodbe so ženske. Yoanne se s hčerkama preseli s podeželja v posebni del Pariza, kjer odpre novo čokoladnico, ki ji v začetku ne kaže dobro.
Pojavi se skrivnostna, očarljiva in vznemirljiva ženska v rdečih čevljih Zoze del Alta, ki stvari obrne na glavo, prinese čokoladnici uspeh in prijatelje.
Zgodba je sicer zanimiva, ker jo pripovedujejo tri ženske. Zgodbe si sledijo izmenično, tako je težko slediti pripovedi. Ljubitelji čokolade in magije pa vseeno pridejo na svoj račun.